ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Επειδή δε θέλουν και δεν μπορούν να αλλάξουν τη μνημονιακή πολιτική

Επιστρατεύουν το πολιτικό σόου

ΣΕΛΙΔΑ 16

ΔΕΗ: Χαράτσια για να προετοιμαστεί το ξεπούλημα

ΣΕΛΙΔΑ 11

Κάθε υπουργείο με τον ΚΥΠατζή του!

ΣΕΛΙΔΑ 12

Στο στόχαστρο και οι πρόσφυγες

ΣΕΛΙΔΑ 13

Κυπριακό: Υπό το βάρος των τετελεσμένων

ΣΕΛΙΔΑ 8

Συνεχίζει να προκαλεί ο Λαγός

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Παγκόσμια οικονομία: Διαρκές λαχάνιασμα με προβλέψεις προς τα κάτω

ΣΕΛΙΔΑ 5

Κολομβία: Ξανά στο αντάρτικο οι FARC!

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 23ος χρόνος - αρ. φύλλου 1018 - 7 Σεπτέμβρη 2019 www.eksegersi.gr

Το μόνο ερώτημα είναι

ΠΟΤΕ ΘΑ ΞΕΣΠΑΣΟΥΝ ΤΑΞΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Scripta...Verba...

Εάν είχα αγνοήσει τις κραυγές για βοήθεια, δε θα είχα το κουράγιο να ξαναβγώ στη θάλασσα ποτέ.

Κάρλο Τζαράτανο

Ενας 36 χρονος σικελός ψαράς, που έσπευσε να σώσει μετανάστες που πνίγονταν στα διεθνή ύδατα, έδωσε το πιο ηχηρό χαστούκι στο σαλβινισμό και τα παρακλάδια του.

Η μεταρρυθμιστική ατζέντα θα καταστήσει ευκολότερα υλοποιήσιμες τις υποχρεώσεις που έχει ακόμα η Ελλάδα στο πλαίσιο των προγραμμάτων. Στην οικονομία πολλά είναι ψυχολογία.

Ανγκελα Μέρκελ

Πόσο πιο καθαρά να το πει; Τα συμφωνημένα δεν αλλάζουν. Πάρτε μέτρα (μεταρρυθμίσεις) για να τα πετύχετε πιο εύκολα. Κι εκείνο το «στο πλαίσιο των προγραμμάτων»! Καλά, δεν έχουμε βγει από τα Μνημόνια;

Εχω ένα καλό προαίσθημα. Πρέπει να μάθουν να παίζουν καλά το παιχνίδι. Δεν μπορούν να κάνουν ό,τι λένε ότι πρόκειται να κάνουν, επειδή αν το κάνουν, θα βρεθούν αντιμέτωποι με μια πραγματικά βίαιη δύναμη. Οπότε πιστεύω ότι θα είναι καλοί. Πιστεύω ότι ο Ροχανί θα θέλει μια συνάντηση για να εξομαλύνουν την κατάστασή τους. Εχουν πληγωθεί σοβαρά.

Ντόναλντ Τραμπ

Αμερικάνικη εξωτερική πολιτική αλά Τραμπ...

Το 75% της άρσης των capital controls είχε γίνει επί τετραετίας ΣΥΡΙΖΑ. Δεν ξέρω για ποιους λόγους δεν προχώρησε η προηγούμενη κυβέρνηση. Προφανώς δεν της το επέτρεψαν, γιατί ήταν ισχυρό προεκλογικό χαρτί, να το ολοκληρώσει.

Νικήτας Κακλαμάνης

Τον λες ειλικρινή, τον λες και κυνικό, τον λες και πνέοντα μένεα κατά του Κούλη.

Δε θα παίξεις γαμημένα παιχνίδια με το μέλλον των παιδιών μου. Αντε γαμήσου υπερπροβεβλημένο λαστιχένιο παιχνίδι μπάνιου. Η Βρετανία είναι αηδιασμένη με εσένα και τη μικρή συμμορία με τα μαλακισμένα τσιράκια σου.

Χιου Γκραντ

Αν αυτά δεν τα έλεγε ο διάσημος βρετανός ηθοποιός για τον Τζόνσον, αλλά ένας έλληνας ηθοποιός για τον Κούλη, πώς θα τον αντιμετώπιζαν οι κήνσορες της πολιτικής ορθότητας;

Η ακραία αβεβαιότητα των προηγούμενων χρόνων έχει πλέον απομακρυνθεί, ωστόσο η κατάσταση δεν επιτρέπει εφησυχασμό.

Κωνσταντίνος Μίχαλος

Μην ψάχνεστε, ο ίδιος Μίχαλος είναι. Αυτός που υμνούσε την πολιτική του Τσίπρα.

ΡΙΠΕΣ

◆ Αμα ο Κούλης ήθελε να συζητήσει για τα «πρωτογενή πλεονάσματα», απλά δε θα έπαιρνε πρόσκληση για το Βερολίνο ◆ Διότι δεν είναι ο Κούλης που θέτει θέματα στη Μέρκελ ◆ Είναι η Μέρκελ που θέτει θέματα στον κάθε Κούλη ◆ Ετσι, πήγε στο Βερολίνο και άκουσε τις απαιτήσεις του γερμανικού ιμπεριαλισμού σαν καλός μαθητής ◆ Εκείνος που δικαιώθηκε και πάλι είναι ο Γιωργάκης ◆ Ποιος είχε μιλήσει πρώτος για «πράσινη ανάπτυξη»; ◆ Χρειάστηκε να περάσουν δέκα χρόνια για να την ανακαλύψει ο Μητσοτάκης ◆ Αφού δεν είχε τίποτ' άλλο να φέρει από το Βερολίνο, έφερε «πράσινη ανάπτυξη» ◆ Τι να 'λεγε, ότι η Μέρκελ του είπε να κάνει τα μαθήματά του και να τα παρουσιάσει στην τρόικα και στο Eurogroup; ◆ Ο Μπαρούφ, από την άλλη, έζησε το θρίαμβό του στο κόκκινο χαλί του Λίντο ◆ Ελέω Γαβρά, φυσικά ◆ Τι να πουν οι αντίπαλοί του στην Ελλάδα; ◆ Θεό τον έχουν κάνει τον Γαβρά ◆ Ετσι, κατάπιαν αυτά που σκέφτονταν ◆ Προβλέπουμε ότι η ταινία θα σκίσει στα ταμεία από τον Οκτώβρη που θ' αρχίσει να προβάλλεται ◆ Αλλο εισιτήριο, όμως, και άλλο ψήφος ◆ Ο απόηχος της ταινίας θα κοπάσει σε μερικούς μήνες ◆ Και ο Μπαρούφ θα πρέπει να σκεφτεί άλλα κόλπα για να μείνει στον αφρό ◆ Το πιθανότερο είναι να έχει την τύχη του Σταύρου Θεοδωράκη ◆ Αλήθεια, πού χάθηκε αυτή η ψυχή; ◆ Κι εκεί που ανησυχούσαμε για την τύχη του σκαφάτου προέδρου Καμμένου, τον βρήκε το Λιμενικό στο λιμάνι της Μήλου ◆ Να πλακώνεται με ανθρώπους του Μαρινάκη που λέρωσαν με γιαούρτια το γιοτ ◆ Να γίνεται το πατιρντί και ο Μαρινάκης να επιδοκιμάζει τους δικούς του ◆ Να ανταλλάσσονται μηνύσεις, αλλά κανείς να μην ανευρίσκεται στο πλαίσιο του αυτόφωρου ◆ Προφανώς το Λιμενικό δεν μπορούσε να βρει τα γιοτ τους! ◆ Τα οποία, βέβαια, εκπέμπουν συνεχώς το στίγμα τους ◆ Ο Γιωργάκης πρέπει να αισθάνεται περήφανος και για κάτι ακόμα ◆ Αυτός είχε εισαγάγει το e-governement ◆ Ακολούθησε το Ποτάμι με το «κόμμα μέσω social media» ◆ Τώρα ακολουθεί ο Τσίπρας με τον e-ΣΥΡΙΖΑ ◆ Τι να τα κάνεις τα μέλη και τις συνελεύσεις; ◆ Δώσ' τους μια ψηφιακή πλατφόρμα να ξεκατινιάζονται ◆ Και να 'χεις το κεφάλι σου ήσυχο ◆ Ο Μίχαλος άρχισε να βρίζει την πολιτική ΣΥΡΙΖΑ, την οποία εξυμνούσε ◆ Αντε, να πάρει μπροστά και ο Θύμιος ο Λυμπερόπουλος, να αποκατασταθεί η τάξη των πραγμάτων ◆ «Ηταν δίκαιο, έγινε πράξη» ήταν το σλόγκαν μιας καμπάνιας του Τσίπρα» ◆ «Το εξαγγείλαμε για το 2020. Το νομοθετήσαμε φέτος» έγραψε στο Tweeter ο Κούλης για τον ΕΝΦΙΑ ◆ Οι επαγγελματίες προπαγανδιστές επιμένουν στα σλόγκαν ◆ Που θάβουν την ανάλυση ◆ «Στο πλαίσιο της κυβερνητικής πολιτικής, το Υπουργείο Οικονομικών με ταχύτητα αλλά και προσοχή συμμετέχει ενεργά στην υλοποίηση αυτής της σημαντικής επένδυσης» ◆ Δελτίο Τύπου για το Ελληνικό έβγαλε και ο «σοβαρός» Σταϊκούρας ◆ Μην του κλέψει τη δόξα ο Μπουμπούκος ◆ Που έχει καθημερινή παρουσία στα ραδιοκάναλα ◆ Και τα παρουσιάζει όλα ως αποτέλεσμα δικής του δουλειάς ◆ Μεγάλη πλάκα έχουν οι πασόκοι κάθε που φτάνει η 3η του Σεπτέμβρη ◆ Μιλούν και αρθρογραφούν λες και υπάρχει ακόμα το ΠΑΣΟΚ ◆ Φρέσκα κουλούρια πουλάει ο κουλουράς, βρε χαζά ◆ Τον ακούσατε ποτέ να φωνάζει «χτεσινά»; ◆ Και γελάει ο κυρ-Αλέκος, φυσικά ◆

επί του πιεστηρίου

Το διαβάσαμε κι αυτό. Οι Βρυξέλλες, λέει, προτιμούν τον Παπαδήμο για πρόεδρο της Δημοκρατίας, όπως προτιμούσαν τον Σχοινά για κομισάριο. Ρεπορτάζ δεν υπάρχει, ενώ δεν είναι καθόλου δύσκολο να σκεφτεί κανείς πως οι Βρυξέλλες ενδιαφέρονται για τη σύνθεση του κολέγιου των επιτρόπων, όμως δε δίνουν δεκάρα τσακιστή για το ποιος θα οριστεί μέγας παρελασιάρχης (άνευ εκτελεστικών αρμοδιοτήτων) στην Αθήνα. Οπότε τι μένει; Κάποιοι φροντίζουν από τώρα να «κάψουν» ονόματα που μπορεί να παίξουν στο παζάρι για την προεδρία της Δημοκρατίας. Για να έχουν περισσότερες πιθανότητες οι ίδιοι.

Η ίδια εφημερίδα («Παρασκήνιο») έγραψε, επίσης, ότι ο Αβραμόπουλος παραδίδει στον Σχοινά και επιστρέφει στην Ελλάδα, όπου παραμένει πάντα ανοιχτή η υποψηφιότητά του για την προεδρία της Δημοκρατίας, πιο πιθανό όμως είναι ο Μητσοτάκης να τον κάνει αντιπρόεδρο της κυβέρνησης «με έμφαση στα διεθνή». Κατόπιν αυτών, δεν είναι και τόσο δύσκολο να υποψιαστούμε την πηγή αυτών των «πληροφοριών» (τα εισαγωγικά μπαίνουν για να υποδηλώσουν τη μετατροπή των επιθυμιών σε πληροφορίες).

Αυτό θα πει «πολιτικός πολιτισμός». Ακισμοί με το πατουλέικο, πόζες στο φακό και δακρύβρεχτα σημειώματα στο facebook, τα οποία μιλούν για τους υπάλληλους της περιφέρειας, που... ανακάλυψαν το μεγαλείο της Δούρου και έκαναν ρεφενέ για να της αγοράσουν μια ακριβή πένα ως αποχαιρετιστήριο δώρο. Η Δούρου τώρα στρέφει τα μάτια στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ. Οχι για ν΄αμφισβητήσει σ' αυτή τη φάση τον Τσίπρα, αλλά για να πλασαριστεί στη δεύτερη θέση και να «χτυπήσει» όταν έρθει η ώρα.

Ο Νίκος Παπανδρέου ζητά να ανασυσταθεί το ΠΑΣΟΚ. Μια ακόμα παπάρα ή μπροστινός του αδελφού του, που θέλει να ξαναγίνει αρχηγός στο μαγαζί που οι Παπανδρέου θεωρούν ότι τους ανήκει κληρονομικώ δικαιώματι;

«Ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να κρατήσει το λογότυπό του, αλλά αφήνει πίσω τις παιδικές ασθένειες, τις ιδεοληψίες και την πολιτική καθυστέρηση -αλλά και την παρακμιακή ρητορεία- για να διαμορφωθεί σε μαζικό ριζοσπαστικό κόμμα της Δημοκρατικής Παράταξης, ενσωματώνοντας τις δυνάμεις της φιλοευρωπαϊκής Αριστεράς, της Κεντροαριστεράς και του προοδευτικού Κέντρου». Ετσι περιέγραψε ο Γιώργος Λακόπουλος το αποτέλεσμα που βγήκε από την -υποτιθέμενη κρίσιμη- συνεδρίαση της πολιτικής γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ. Σημείωσε δε ότι «ο Αλέξης Τσίπρας παρέκαμψε τις εσωτερικές τριβές και τις εντάσεις των αρτηριοσκληρωτικών και θεώρησε την ανάγκη για μετασχηματισμό ειλημμένη απόφασή του».

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δυο πρόσωπα που με σημάδεψαν στην παιδική μου ζωή και είπα ότι δεν θα γίνω έμπορος, που δεν είναι βέβαια κακό, αλλά γιατρός, ήτανε ο Αλεξ Φλέμινγκ που ανακάλυψε την πενικιλίνη και τον είχα φωτογραφία στο δωμάτιό μου (...) κι όσο περίεργο κι αν θα σας φανεί έναν ακόμη γιατρό, επαναστάτη γιατρό, τον Τσε Γκεβάρα, που κι αυτός αποτέλεσε μια πηγή έμπνευσης, τουλάχιστον στο επίπεδο του να θέλει κανείς ν' αλλάξει τα πράγματα.

Γιώργος Πατούλης

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

7/9: Ημέρα κατά αναλφαβητισμού, Βραζιλία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1822) **7/9/1929: Ανεργοι καπνεργάτες της Θάσου φτάνουν με επεισοδιακό τρόπο στην Καβάλα και συγκρούονται με τη χωροφυλακή στο λιμάνι, βοηθούμενοι από αλληλέγγυους καπνεργάτες της Καβάλας 7/9/1942: Επταήμερη απεργία 60.000 εργαζομένων σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Ζητούν αύξηση μισθών και σταμάτημα εκτελέσεων πατριωτών** 8/9: Ημέρα για εξάλειψη αναλφαβητισμού, φιλολογική ημέρα, ημέρα φυσικοθεραπείας, Γουινέα-Μπισσάου: Ημέρα ανεξαρτησίας (1974), Ανδόρα: Εθνική γιορτή, Ουγκάντα: Ημέρα δημοκρατίας (1967), Νότια Κορέα: Ημέρα ευχαριστιών 8/9/1944: Εκτέλεση Λέλας Καραγιάννη με άλλες έξι γυναίκες και 65 άντρες 8/9/1947: Ιδρυση CIA 8/9/1962: Αγροτικές ταραχές στο Ξηρόμερο Αιτωλοακαρνανίας, ένας διαδηλωτής νεκρός, ένα παιδί τραυματισμένο από αδέσποτη σφαίρα 9/9: Βόρεια Κορέα: Εθνική γιορτή, Βουλγαρία, Λουξεμβούργο: Ημέρα απελευθέρωσης (1944) 9/9/1942: Απολύονται όσοι δημόσιοι υπάλληλοι απήργησαν το τελευταίο διήμερο στην κατοχική Αθήνα, εκτοπισμός συλληφθέντων 9/9/1971: Σύλληψη δέκα μελών Κου Κλουξ Κλαν που έβαλαν βόμβες σε ισάριθμα σχολικά αυτοκίνητα στο Πόντιακ (ΗΠΑ) 10/9: Ημέρα κατά αυτοκτονίας, Μπελίζ: Εθνική γιορτή 10/9/1957: Βόμβα καταστρέφει σχολείο που δέχτηκε μαύρους στο Νάσβιλ (ΗΠΑ) 10/9/1976: Βόμβα στο κτίριο του ΣΕΒ (ΕΛΑ) 11/9/1929: Συγκρούσεις καπνεργατών-χωροφυλακής (Αγρίνιο) 11/9/1961: Ιδρυση WWF 11/9/1972: Ανατίναξη πυλώνα ΔΕΗ στην Κηφισιά («Ομάδα Αρης») **11/9/1973: Δολοφονία Σαλβαδόρ Αλιέντε** 11/9/1976: Χτύπημα στα γραφεία Σκαλιστήρη (ΕΛΑ) **11/9/2001: Χτύπημα «δίδυμων πύργων»** 12/9:Πράσινο Ακρωτήρι, Γουινέα-Μπισσάου: Εθνική γιορτή 12/9/1980: Πραξικόπημα Εβρέν (Τουρκία) 12/9/1990: Επιδρομή αστυνομίας στα σπίτια των Αννας Φιλίνη, Χρήστου και Ανδρέα Μπίστη, Λιλής Λεοντίδου και Πέλλης Κεφαλά, ως υπόπτων για ενέργειες της 17Ν 13/9: Ημέρα κατά σήψης, Ροδεσία: Ημέρα εξερευνητών (1923) 13/9/1969: Βόμβα (ΚΕΑ) στα γραφεία της χουντικής εφημερίδας "Νέα Πολιτεία" 13/9/1975: Δεκαέξι καταδίκες βασανιστών ΕΣΑ.

e-ΣΥΡΙΖΑ...

...κι ο Τσίπρας αυτοκράτορας

Μάχη οπισθοφυλακών δίνουν κάποια στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, που εμφανίζονται να υπερασπίζονται την «αριστεροσύνη» του ΣΥΡΙΖΑ από τους «βαρβάρους» του παλιού ΠΑΣΟΚ. Ο κύβος έχει ριφθεί εδώ και χρόνια και τώρα -με την άνεση της αντιπολίτευσης και με τον αέρα του εκλογικού ποσοστού της 7ης του Ιούλη- ο Τσίπρας και οι στενοί του συνεργάτες προσπαθούν να υλοποιήσουν το σχέδιο με τρόπο που θα εξασφαλίζει την παντοκρατορία τους και την περιθωριοποίηση του «βαθέος ΣΥΡΙΖΑ».

Οπως εξηγούσαμε την περασμένη βδομάδα, ο καυγάς στην πραγματικότητα γίνεται για το «πάπλωμα», για την κατανομή της κομματικής εξουσίας, διότι την «αριστεροσύνη» την εξανέμισαν σε τεσσεράμισι χρόνια μνημονιακής διακυβέρνησης, ενώ τους πασόκους τους έχουν πάρει σε διάφορα κύματα προσχωρήσεων: από τους παλιούς (Κουρουμπλή, Κοτσακά, Σπίρτζη κτλ.), μέχρι τους νεότερους (Τζάκρη, Μπόλαρη κτλ.) και τους νεότατους (Ραγκούση, Ξενογιαννακοπούλου, Μωραΐτη, Τόλκα κτλ.).

Αλλο όμως τα στελέχη, που δεν έχουν οργανική σχέση με τον κομματικό μηχανισμό του ΣΥΡΙΖΑ, και άλλο οι απλοί πασόκοι, που αν γίνουν μέλη θα αλλάξουν τους συσχετισμούς στον κομματικό μηχανισμό. Αυτός ο κομματικός μηχανισμός είναι το τελευταίο καταφύγιο των στελεχών που δεν ανήκουν στην ομάδα των Τσιπραίων (ή προεδρικών). Χωρίς αυτόν τον μηχανισμό και την εκπροσώπηση που τους εξασφαλίζει στα κομματικά όργανα, θα καταστούν όλοι έρμαια του Τσίπρα και της παρέας του. Κι αυτό το φοβούνται, γιατί ξέρουν πολύ καλά ότι στην αστική πολιτική δεν υπάρχει έλεος. Ο Τσίπρας και η παρέα του δε θα διστάσουν να επιφυλάξουν την τύχη του Αλαβάνου ακόμα και σε στελέχη που για χρόνια συμπορεύτηκαν μαζί τους (Φίλης, Βούτσης, Σκουρλέτης κ.ά.).

Η πορεία είναι προδιαγεγραμμένη, όμως, και το μόνο που μένει σ' αυτά τα στελέχη είναι να δώσουν μια μάχη οπισθοφυλακών, προσπαθώντας να πετύχουν τον καλύτερο δυνατό συμβιβασμό και να προσπαθήσουν στη συνέχεια να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα. Και τη δίνουν αυτή τη μάχη σε δυσμενείς γι' αυτούς συσχετισμούς, γιατί μπορεί να έχουν μια δύναμη στον υπάρχοντα κομματικό μηχανισμό (ο οποίος ανταποκρίνεται στον «ΣΥΡΙΖΑ του 4%»), όμως ούτε σε κοινωνικό επίπεδο διαθέτουν ιδιαίτερη επιρροή, ούτε στα μίντια που ελέγχει ο ΣΥΡΙΖΑ (αυτός ο έλεγχος χτίστηκε κυρίως επί διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, άρα χτίστηκε από τους Τσιπραίους), ούτε στις τάξεις των πρώην πασόκων και δημαριτών, οι οποίοι έχουν ως μοναδικό σημείο αναφοράς τον Τσίπρα.

Απόδειξη για το χαρακτήρα της μάχης που δίνουν ως μάχης οπισθοφυλακών, είναι η απόφαση για τον e-ΣΥΡΙΖΑ. Μπορεί ο Σκουρλέτης να ξιφούλκησε ενάντια στη λογική των followers, υπερασπιζόμενος την καθαρή κομματική λειτουργία, όμως ο Τσίπρας παρουσίασε το σχέδιο για τον e-ΣΥΡΙΖΑ ως τετελεσμένη απόφαση, που δε σηκώνει δεύτερη κουβέντα, γιατί -όπως είπε- η ΝΔ είναι πολύ μπροστά σ' αυτόν τον τομέα. Μάλιστα, όπως αποκαλύφθηκε, οι Τσιπραίοι προσέλαβαν τον Θ. Καρούνο και την ομάδα του για να οργανώσουν ως ειδικοί τον e-ΣΥΡΙΖΑ.

Ο Καρούνος είχε οργανώσει τη θριαμβευτική εκλογή του Γιωργάκη «από τη βάση» το 2004, παλιότερα (επί Σημίτη) ήταν προϊστάμενος στην Κοινωνία της Πληροφορίας και μετά (επί πρωθυπουργίας ΓΑΠ) έστησε τη ΔΙΑΥΓΕΙΑ. Δεν αμφιβάλλουμε ότι είναι ειδικός σε ζητήματα Διαδικτύου, αλλά τι σχέση έχει ένας κρατικός μηχανισμός όπως η ΔΙΑΥΓΕΙΑ (χρήσιμος αναμφισβήτητα, ιδιαίτερα για μας που ψάχνουμε τις αποφάσεις των κρατικών οργάνων) ή μια ιστοσελίδα κρατικού φορέα (όπως π.χ. οι ιστοσελίδες των υπουργείων ή της Βουλής, που διευκολύνουν τη δημοσιογραφική δουλειά) με τη λειτουργία ενός κόμματος που λέει ότι είναι δημοκρατικά οργανωμένο;

Ο e-ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι κάτι πρωτότυπο. Μια βελτιωμένη εκδοχή της λειτουργίας του Ποταμιού θα είναι. Οπως όλοι θυμόμαστε, το Ποτάμι δεν είχε ούτε γραφεία εκτός από την Αθήνα. Μέλος γινόσουν χρησιμοποιώντας το πληκτρολόγιό σου. Και γνωριζόσουν με τα άλλα μέλη «τσατάροντας» ηλεκτρονικά. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να ξεπέσει αμέσως σ' αυτή την ξεφτίλα (μολονότι ο Τσίπρας και η παρέα του θα το ήθελαν). Εχει -μικρές έστω- οργανώσεις, έχει γραφεία σε πόλεις και γειτονιές, έχει μια υποτυπώδη κομματική λειτουργία. Ο e-ΣΥΡΙΖΑ, λοιπόν, θα είναι ο πολιορκητικός κριός που θα διαλύσει σιγά-σιγά αυτή την παλιά λειτουργία και θα την αντικαταστήσει με την ψηφιακή λειτουργία, στο πλαίσιο της οποίας τα μέλη και οι «κύκλοι φίλων» θα μπορούν να λένε το κοντό τους και το μακρύ τους (η «μάχη» του πληκτρολόγιου είναι και μια μορφή ψυχοθεραπείας), ενώ η ηγετική ομάδα θα παίρνει ανενόχλητη τις αποφάσεις, απαλλαγμένη από το βάρος των «οργάνων». Ενας ασπόνδυλος μηχανισμός ανθρώπων που επικοινωνούν κυρίως διαδικτυακά, ο οποίος θα μπορεί ελεύθερα να φουσκώνει με «μέλη μιας χρήσης», με μέλη που δεν έχουν υποχρεώσεις (επομένως ούτε και ουσιαστικά δικαιώματα, πλην του δικαιώματος λόγου που ασκείται διαδικτυακά), είναι εύκολα διαχειρίσιμος από τον αρχηγό και την περί αυτόν ηγετική ομάδα. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για ψηφοφόρους που νομίζουν ότι είναι μέλη.

Τα αστικά κόμματα πάντοτε ήταν κόμματα αρχηγικά ή αν θέλετε ολιγαρχικά (ο αρχηγός περιβάλλεται από έναν ηγετικό πυρήνα). Κάποια στιγμή αναγκάστηκαν να δημιουργήσουν οργανώσεις με μέλη, προκειμένου να τραβήξουν κόσμο από την επιρροή των εργατικών κομμάτων. Η «εποχή του Διαδικτύου», δηλαδή της αποπολιτικοποίησης ή της στρεβλής πολιτικοποίησης, των ψευδών ειδήσεων, της ατομικότητας και τις διάρρηξης του πνεύματος της συλλογικότητας κτλ., διευκολύνει την απαλλαγή από τις ενοχλήσεις της βάσης.

Δουλειά δεν είχε ο διάολος...

«Εάν ξαναγίνουμε ΠΑΣΟΚ, τότε η απήχησή μας και ο ρόλος μας στα πολιτικά δρώμενα της χώρας είναι δεδομένη», λέει ο Νίκος Παπανδρέου. Ο Παύλος Γερουλάνος επικαλείται τον «κόσμο», που λέει: «Μα καλά, εσείς ΠΑΣΟΚ δεν είστε; Ντρέπεστε να το πείτε;». Και απαντά με περηφάνεια: «Δεν ξέρω για τα άλλα στελέχη μας, αλλά εγώ δεν ντρέπομαι».

Για τη λαϊκή απήχηση αυτών των δύο «γνήσιων πασόκων», αρκεί να θυμίσουμε ότι ο μεν Νικολάκης δεν κατάφερε να εκλεγεί βουλευτής, παρά το βαρύ επώνυμο (τον πέρασαν ο Ανδρουλάκης και η Καϊλή, πλην του νομού Αχαΐας όπου το επώνυμο του έδωσε την πρωτιά), ο δε αριστοκράτης Πολ δεν κατάφερε να ξεπεράσει τον άσημο και άνευρο συριζαίο Ηλιόπουλο στη συντηρητική Α' Αθήνας.

Η αλήθεια είναι ότι και άλλοι πασόκοι θυμήθηκαν με νοσταλγία το ΠΑΣΟΚ τις τελευταίες μέρες. Αυτό όμως τους συμβαίνει κάθε που πλησιάζει η 3η του Σεπτέμβρη. Περασμένα μεγαλεία και διηγώντας τα να κλαις (κυριολεκτικά). Κάποιοι ζήτησαν από τη Φώφη να κάνει μέχρι το τέλος του χρόνου το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ. Οι άνθρωποι της Φώφης (τα γνωστά «φλώρια» που στο παλιό ΠΑΣΟΚ θα τα είχαν για να σπάνε πλάκα) απάντησαν ότι το ΠΑΣΟΚ δε διαλύθηκε αλλά υπάρχει ως βασική συνιστώσα του ΚΙΝΑΛ (αλήθεια, οι άλλες συνιστώσες ποιες είναι;) και πως όλοι πρέπει να επικεντρωθούν στην οργάνωση του συνέδριου του ΚΙΝΑΛ.

Και η κουβέντα συνεχίζεται, χωρίς ν' απασχολεί οποιονδήποτε άλλο πέραν εκείνων που συμμετέχουν σ' αυτή. Γιατί απλούστατα το ΠΑΣΟΚ δεν υπάρχει, ούτε εντός ούτε εκτός του ΚΙΝΑΛ. Ενα μεγάλο μέρος του «μετακόμισε» στον ΣΥΡΙΖΑ (λιγότερο σε επίπεδο στελεχών και περισσότερο σε επίπεδο ψηφοφόρων), ένα μικρότερο κομμάτι του (περισσότερο σε επίπεδο στελεχών και λιγότερο σε επίπεδο ψηφοφόρων) παρέμεινε στο ΚΙΝΑΛ, ενώ ένα μικρό κομμάτι στηρίζει τη ΝΔ (πράγμα που ο Μητσοτάκης φρόντισε να υπενθυμίσει υπουργοποιώντας δύο πρώην στελέχη του ΠΑΣΟΚ – Χρυσοχοΐδη και Μενδώνη).

Οι τελευταίες ελπίδες για βαθμιαία ανασύσταση του παλιού ΠΑΣΟΚ, έστω και με την ταμπέλα του ΚΙΝΑΛ, πέθαναν στις τελευταίες εκλογές. Η επιστροφή ψηφοφόρων από τον ΣΥΡΙΖΑ δεν πραγματοποιήθηκε. Κι επειδή διαμορφώθηκε ένας νέος δικομματισμός, τον οποίο φροντίζουν να συντηρούν Μητσοτάκης και Τσίπρας, ακόμα και το ποσοστό που πήρε στις 7 Ιούλη το ΠΑΣΟΚ είναι επισφαλές. Το γεγονός αυτό και οι προοπτικές που διάνοιξε τοποθέτησαν το ΚΙΝΑΛ στη δίνη μιας μόνιμης κρίσης, καθώς χρησιμοποιείται σαν σάκος του μποξ από τα κόμματα του δικομματισμού. Ο Τσίπρας το έκανε ανοιχτά πριν από τις εκλογές και συνεχίζει στον ίδιο ρυθμό, ενώ ο Μητσοτάκης κρατά χαμηλούς τόνους για χρησιμοθηρικούς λόγους. Αν όμως το ΚΙΝΑΛ δε στέρξει στους σχεδιασμούς του για τον εκλογικό νόμο και την αναθεώρηση του Συντάγματος, θα περάσει κι αυτός σε ανοιχτή επίθεση.

Πώς ν' αντέξουν οι πασόκοι σ' αυτή τη διπλή επίθεση που τους σφίγγει σαν μέγγενη; Με τις εμπνευσμένες πρωτοβουλίες της Φώφης και των «φλώρων» της; Επειδή έτσι έχουν τα πράγματα, δεν τους έχει μείνει τίποτ' άλλο από το να συζητούν με... εισηγητές τον Νικολάκη και τον Πολ. Πώς το λέει η παροιμία; Δουλειά δεν είχε ο διάολος...

Εκλογομαγειρέματα

Την πρόταση Μητσοτάκη για τον εκλογικό νόμο φαίνεται να περιμένει το ΠΑΣΟΚ μπας και αισθανθεί κόμμα με κοινοβουλευτικό βάρος. Ετσι, ενώ η κυβέρνηση κάνει διαρροές και ψαρεύει κλίμα, το ΠΑΣΟΚ τοποθετείται με δηλώσεις στελεχών του. «Εάν πραγματικά ενδιαφέρει την κυβέρνηση η συναίνεση και η συνεννόηση γύρω από τον εκλογικό νόμο ώστε να έχουμε ένα αναλογικότερο σύστημα το οποίο δεν έχει το bonus των 50 εδρών αλλά θα δίνει και τη δυνατότητα κυβερνησιμότητας στην χώρα, εδώ είμαστε να το συζητήσουμε», δήλωσε ο Χρηστίδης. «Περιμένουμε ο νόμος να διατυπωθεί επίσημα και με σαφήνεια από την κυβέρνηση. Οσα είδαν το φως της δημοσιότητας θα μπορούσαν να αποτελέσουν βάση συζήτησης, ωστόσο αναμένουμε τις επίσημες ανακοινώσεις», δήλωσε ο Χριστοδουλάκης.

Τι είχε διαρρεύσει από το Μαξίμου και το υπουργείο Εσωτερικών; Οτι η κυβέρνηση προσανατολίζεται σε ένα κλιμακωτό μπόνους με ταβάνι τις 40 έδρες. Η κλιμάκωση θα γίνεται ανάλογα με το ποσοστό του πρώτου κόμματος, με ταβάνι το 40%. Δηλαδή, για να πάρει μπόνους 40 εδρών το πρώτο κόμμα θα πρέπει να πιάσει εκλογικό ποσοστό 40%. Σ' αυτό θα μπορούσε να συμφωνήσει ασμένως το ΠΑΣΟΚ, όμως η κυβερνητική διαρροή είχε και ουρά: μαζί με τη μείωση του μπόνους για το πρώτο κόμμα, θα θεσπιστεί και αύξηση του κατωφλίου εισόδου ενός κόμματος στη Βουλή. Από 3% που είναι σήμερα, θα αυξηθεί στο 5%. Ετσι, το πρώτο κόμμα θα μπορεί πιο εύκολα να πιάσει το 40%, αφού θα λειτουργεί η θεωρία της χαμένης ψήφου για τα κόμματα που κινούνται γύρω στο σημερινό όριο εισόδου. Μ' αυτόν τον τρόπο θα ξεπεραστεί η παράδοση των πολυκομματικών Βουλών, που έχει διαμορφωθεί την τελευταία δεκαετία, το σύστημα θα επιστρέψει στις τετρακομματικές (το πολύ) Βουλές, με ενισχυμένο το δικομματισμό.

Αυτό δεν υπάρχει περίπτωση να το δεχτεί το ΠΑΣΟΚ, γιατί θα είναι σαν να υπογράφει τη θανατική του καταδίκη, καθώς όλα τα δεδομένα δείχνουν τάση απίσχνασης και όχι ενίσχυσής του και επομένως το 5% φαντάζει ως ποσοστό που το ΚΙΝΑΛ δε θα καταφέρει να πιάσει στις επόμενες εκλογές. Κι επειδή η ΝΔ το ξέρει αυτό, δεν αποκλείεται οι σχετικές διαρροές να λειτούργησαν σαν τυράκι στην άτυπη (ακόμα) διαπραγμάτευση ανάμεσα στα δυο κόμματα. Δηλαδή, η ΝΔ να διέρρευσε αυτή την πρόταση, για να την πάρει στη συνέχεια πίσω, απαιτώντας ως αντάλλαγμα να δίνεται το μπόνους των 40 εδρών για χαμηλότερο ποσοστό του πρώτου κόμματος. 'Η και να μεγαλώσει αυτό το μπόνους, φτάνοντας π.χ. στις 45 έδρες, στο όνομα της εξασφάλισης «κυβερνησιμότητας».

Αυτή είναι η μια πλευρά του άτυπου παζαριού ανάμεσα στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, που διεξάγεται με διαρροές από τη μια και με δηλώσεις ανυπομονησίας από την άλλη. Υπάρχει όμως και μια δεύτερη, εξίσου σημαντική πλευρά, η οποία γίνεται αμέσως εμφανής αν επικαλεστούμε την κοινοβουλευτική αριθμητική. Αν ο Μητσοτάκης θέλει απλώς ν' αλλάξει τον εκλογικό νόμο, μπορεί να το κάνει και μόνος του. Εχει άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία και δε χρειάζεται τις ψήφους του ΠΑΣΟΚ. Ο νέος εκλογικός νόμος, όμως, θα ισχύσει (βάσει της συνταγματικής πρόβλεψης) από τις μεθεπόμενες εκλογές. Οι επόμενες θα γίνουν με τη (νοθευμένη, αφού διατηρείται το κατώφλι εισόδου του 3%) απλή αναλογική που έχει ψηφίσει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ομως, ακόμα και με την προσθήκη του ΠΑΣΟΚ, οι ψήφοι φτάνουν τις 180. Δεν επαρκούν για να ισχύσει ο νέος εκλογικός νόμος από τις επόμενες εκλογές, αφού το Σύνταγμα απαιτεί αυτός να ψηφιστεί με 200 ψήφους, αριθμός που δεν πιάνεται με τίποτα (ΣΥΡΙΖΑ, Περισσός και Μπαρουφάκης αποκλείεται να ψηφίσουν υπέρ). Η μόνη λύση είναι πρώτα να τροποποιήσουν το Σύνταγμα έτσι ώστε να προβλέπει άμεση ισχύ του εκλογικού νόμου με 180 ψήφους στη Βουλή και μετά ν' αλλάξουν τον εκλογικό νόμο ώστε η ισχύς του να καθοριστεί από τις προβλέψεις του αναθεωρημένου Συντάγματος.

Μ' άλλα λόγια, απαιτείται μια συμφωνία-πακέτο της ΝΔ με το «όλον» ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ, ώστε να έχουν την οριακή πλειοψηφία των 180 ψήφων και για την αναθεώρηση του Συντάγματος και για την αλλαγή του εκλογικού νόμου έτσι που αυτός να καταστεί άμεσης ισχύος. Είναι το «όλον» ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ διαθέσιμο να στηρίξει μια τέτοια επιλογή, που θα επισύρει σε βάρος του την κατηγορία της «συνεργασίας με τη Δεξιά»; Κανένας δεν μπορεί να απαντήσει με κατηγορηματικότητα καταφατικά σ' αυτό το ερώτημα. Μπορεί η Φώφη να διατίθεται, όμως αρκεί να διαφωνήσει μόνο ο Γιωργάκης για να πάει όλος ο σχεδιασμός στράφι.

Μπορεί στο Μαξίμου και στη Βασ. Σοφίας να εκλογομαγειρεύουν, όμως τα πάντα εξαρτώνται από την εσωτερική κατάσταση στο ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ, που κάθε άλλο παρά ενωτική και ανέφελη είναι. Οταν η Φώφη, προανήγγειλε στις 3 Σεπτέμβρη, ώρες πριν κάνει την ομιλία της στη Λάρισα, ότι θα έλεγε πως όποιος θέλει να θέσει θέμα ηγεσίας να το κάνει στο ΚΙΝΑΛ (και όχι να ζητάει συνέδριο του ΠΑΣΟΚ), δε χρειαζόμαστε άλλο μάρτυρα για να μας πει ότι όλα στο ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ είναι ρευστά και επομένως οι όποιοι σχεδιασμοί του Κούλη μπορεί να τιναχτούν στον αέρα.

Η σιωνιστική επιθετικότητα επί το έργον

Στις 19 Ιούλη, μία στρατιωτική βάση στο Αμιρλί, στο Βόρειο Ιράκ, δέχεται επίθεση από αγνώστους, με αποτέλεσμα μια τεράστια έκρηξη. Στέλεχος σιιτικής πολιτοφυλακής δήλωσε στο πρακτορείο Ασοσιέιτεντ Πρες, ότι η βάση που χτυπήθηκε φιλοξενούσε συμβούλους από το Ιράν και το Λίβανο και ότι η επίθεση στόχευε στο αρχηγείο των συμβούλων αυτών και σε μία αποθήκη πυρομαχικών. Δεν είναι ξεκάθαρο πόσες απώλειες προκάλεσε η επίθεση, όμως την επόμενη μέρα τα ιρανικά ΜΜΕ έκαναν λόγο για το θάνατο ενός ιρανού μαχητή που είχε πολεμήσει σε Ιράκ και Συρία.

Τρεις βδομάδες αργότερα, στις 12 Αυγούστου, μια άλλη στρατιωτική βάση, η βάση Αλ Σακρ, κοντά στην πρωτεύουσα Βαγδάτη, δέχεται ακόμα πιο σφοδρή επίθεση. Στην έκρηξη σκοτώνεται ένας πολίτης και τραυματίζονται άλλοι 28. Η βάση ήταν της ιρακινής αστυνομίας και της σιιτικής πολιτοφυλακής PMF (Λαϊκές Δυνάμεις Κινητοποίησης). Η πολιτοφυλακή αυτή πολέμησε στο πλευρό των ιρακινών ενόπλων δυνάμεων κατά του Ισλαμικού Κράτους. Δέχεται όμως κι αυτή τη στήριξη του Ιράν, το οποίο από την πρώτη στιγμή της αμερικάνικης κατοχής στη χώρα ασκούσε τεράστια επιρροή στις ιρακινές σιιτικές δυνάμεις, που ήταν αυτές που καρπώθηκαν την πολιτική εξουσία στη χώρα, στο πλευρό φυσικά των δυνάμεων κατοχής. Αυτό ήταν και το οξύμωρο της αμερικάνικης κατοχής στη χώρα. Οτι σε τελευταία ανάλυση η επιβίωσή της στηριζόταν σε μία χώρα που ο Μπους είχε περιλάβει στον «άξονα του κακού», το Ιράν. Αν το Ιράν δε δεχόταν να βοηθήσει την αμερικάνικη κατοχή, στηρίζοντας τις σιιτικές «κυβερνήσεις» στη χώρα, αλλά οδηγούσε αυτές τις πολιτοφυλακές σε αντιαμερικάνικο αντάρτικο, τα πράγματα θα ήταν πολύ διαφορετικά στο Ιράκ.

Για βδομάδες φημολογούνταν ότι πίσω από τις δύο επιθέσεις κρύβονταν ισραηλινά drones. Αυτό το κατήγγειλαν από την αρχή ανοιχτά οι PMF. Ομως, κανείς δεν περίμενε ότι θα επιβεβαιωθεί από αμερικάνους αξιωματούχους, έστω και υπό καθεστώς ανωνυμίας!

Το Ιράκ ήταν η δεύτερη χώρα που χτυπούσαν οι Σιωνιστές. Τη Συρία την έχουν κάνει... κόσκινο εδώ και τουλάχιστον δύο χρόνια, πράγμα που παραδέχτηκε ανοιχτά ο υπουργός Περιφερειακής Συνεργασίας (!) του Ισραήλ, Tzachi Hanegbi, σε συνέντευξή του στο ισραηλινό ραδιόφωνο τον περασμένο Ιούλη.

Κατά συνέπεια, ο Λίβανος δε θα μπορούσε να μείνει έξω από το κάδρο. «Το κακό τρίτωσε» με τις επιθέσεις των σιωνιστών στο Ντάχι (στα περίχωρα της Δαμασκού) αλλά και κοντά στα σύνορα Λιβάνου-Ισραήλ. Η Χεζμπολά δεν μπορούσε να αφήσει αναπάντητες τις επιθέσεις των ισραηλινών drones, γι' αυτό και εκτόξευσε αντιαρματικές ρουκέτες και ισχυρίζεται ότι κατάφερε να καταστρέψει ένα ισραηλινό τανκ. Φυσικά, οι σιωνιστές το αρνούνται, κατά την πάγια τακτική τους (ο σιωνιστικός στρατός πρέπει να παρουσιάζεται άτρωτος στα μάτια του αφιονισμένου όχλου, κι αυτό ισχύει δυο φορές όταν το Ισραήλ βρίσκεται σε προεκλογική περίοδο και ο Νεταναιάχου παίζει τα ρέστα του). Το επεισόδιο φαίνεται να έλαβε τέλος, αφού και οι δυο πλευρές έκαναν καθησυχαστικές δηλώσεις, σύμφωνα με τις οποίες δε θέλουν να δώσουν συνέχεια στις αψιμαχίες της προηγούμενης βδομάδας.

Ομως το πρόβλημα παραμένει. Κι αυτό δεν είναι άλλο από τη σιωνιστική επιθετικότητα που σίγουρα εντάθηκε το περασμένο διάστημα ενόψει των επαναληπτικών εκλογών της ερχόμενης βδομάδας. Ομως δε θα σταματήσει μετά τις εκλογές. Οι σιωνιστές αποτελούν μόνιμο παράγοντα αποσταθεροποίησης της περιοχής με την επιθετικότητά τους που δεν κοπάζει, αφού έχουν την ουσιαστική στήριξη της «διεθνούς κοινότητας», η οποία πέραν των εκκλήσεων για «αυτοσυγκράτηση» κωφεύει.

Κολομβία

Ξανά στο αντάρτικο οι FARC!

Με ένα μαγνητοσκοπημένο μήνυμα που δόθηκε στη δημοσιότητα την Τετάρτη 28 Αυγούστου, ο δεύτερος στην ιεραρχία των FARC (Ενοπλες Επαναστατικές Δυνάμεις της Κολομβίας), Ιβάν Μάρκες, ανακοίνωσε το άνοιγμα μιας νέας φάσης στην ένοπλη επαναστατική πάλη στην Κολομβία, διακηρύσσοντας το δικαίωμα όλων των λαών της υφηλίου να σηκώνουν τα όπλα ενάντια στην καταπίεση. Στο βίντεο, ο Μάρκες περιστοιχίζεται από δεκάδες ένοπλους αντάρτες και πρώην διοικητές των FARC.

Οι FARC κάλεσαν σε συνεργασία τον ELN (Στρατός Εθνικής Απελευθέρωσης), την τελευταία αντάρτικη ομάδα που παρέμεινε ενεργή μετά τον αφοπλισμό των FARC και τη μετατροπή τους σε πολιτικό κόμμα, στο πλαίσιο της συμφωνίας ειρήνευσης του 2016, καθώς και όσους αντάρτες δεν υπέστειλαν τη σημαία του ένοπλου αγώνα ενάντια στο κολομβιανό κράτος και τους πάτρονές του.

Ο Μάρκες ήταν ένας από τους δέκα ανώτατους διοικητές των FARC που έλαβαν θέσεις στο κολομβιανό Κογκρέσο, με βάση τη συμφωνία ειρήνευσης. Τον Ιούλη του 2018, ανακοίνωσε ότι δε θα δεχτεί τη θέση στο Κογκρέσο, διαμαρτυρόμενος για τη σύλληψη του πρώην διοικητή των FARC Χεσούς Σάντριτς με την κατηγορία του εμπορίου ναρκωτικών. Ο Σάντρις εμφανίστηκε στο πλευρό του Μάρκες στο βίντεο. Ο ίδιος ο Μάρκες κατηγορείται από τους Αμερικάνους για εμπλοκή σε εμπόριο ναρκωτικών! Προκειμένου να αποφύγει τη σύλληψη και την έκδοσή του στις ΗΠΑ, αναγκάστηκε να βγει στην παρανομία το 2018, μετά τη σύλληψη του ανιψιού του με τις ίδιες κατηγορίες και την έκδοσή του στις ΗΠΑ.

Η κατηγορία για διακίνηση ναρκωτικών είναι ένας προσφιλής στο κολομβιανό κράτος τρόπος, προκειμένου να άρει το καθεστώς ασυλίας που πέτυχαν οι αντάρτες με τη συμφωνία ειρήνευσης και να μπορεί να τους συλλάβει. Ο ίδιος ο πόλεμος που εξαπέλυσε το κολομβιανό κράτος ενάντια στους αντάρτες για τόσες δεκαετίες έφερε τον αμερικανόπνευστο μανδύα του «πολέμου ενάντια στα ναρκωτικά» και έτυχε της διαχρονικής στήριξης των Αμερικάνων, μέσω παροχής πολεμικού εξοπλισμού, πληροφοριών και εκπαίδευσης. Φυσικά, όλος ο κόσμος (πόσω μάλλον ο κολομβιανός λαός) γνωρίζει καλά ποιοι κάνουν το εμπόριο ναρκωτικών στην Κολομβία και ποιες είναι οι σχέσεις των ναρκοβαρόνων με εξέχοντες παράγοντες του κράτους, ιδιαίτερα του στρατού, και με τα τάγματα θανάτου.

Το κυνηγητό των ανταρτών από το κολομβιανό κράτος μπορεί να άρχισε επίσημα την επαύριο της εκλογής του ακροδεξιού Ντούκε στην προεδρία της χώρας, ωστόσο είχε ξεκινήσει ανεπίσημα σχεδόν αμέσως μετά από τη σύναψη της συμφωνίας ειρήνευσης μεταξύ των ανταρτών και του δεξιού πρώην προέδρου Χουάν Μανουέλ Σάντος. Μπορεί ο Σάντος να ήθελε να χτίσει την υστεροφημία του πετυχαίνοντας μια συμφωνία που θα τερμάτιζε το μακροβιότερο αντάρτικο της Λατινικής Αμερικής, όμως τα παραστρατιωτικά τάγματα θανάτου είχαν άλλη άποψη. Μέχρι τώρα έχουν δολοφονήσει εκατοντάδες πρώην αντάρτες, συνδικαλιστές και αγωνιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων λυμαινόμενα ανενόχλητα τις πρώην ανταρτοκρατούμενες περιοχές.

Μια μέρα μετά την ανακοίνωση της ανασύστασης των αντάρτικων FARC, ο στρατός σκότωσε εννιά αντάρτες ενός πυρήνα των FARC, που δεν είχε αφοπλιστεί το 2016 παραμένοντας ενεργός. Ανάμεσά τους τον Γιλδάρδο Κούτσο, στρατιωτικό στέλεχος των FARC. Την Παρασκευή 30 Μάρτη, ο ακροδεξιός πρόεδρος της χώρας Ιβάν Ντούκε ανακοίνωσε ότι έδωσε εντολή να συσταθεί μια ειδική στρατιωτική μονάδα για την καταπολέμηση του αντάρτικου, ενώ πλέον ο κυβερνητικός στρατός έχει το ελεύθερο να διεξάγει πολεμικές επιχειρήσεις σε αγροτικές περιοχές στα νότια της χώρας.

Μέλη της παλιάς ηγεσία των FARC, που πλέον έχουν μετονομαστεί σε Κοινή Εναλλακτική Επαναστατική Δύναμη, ανάμεσά τους και ο πρώην ηγέτης τους Ροδρίγο Λοντόνιο, δήλωσαν σε κοινή συνέντευξη Τύπου στην Μπογκοτά, την Πέμπτη 29 Αυγούστου, ότι αισθάνονται ντροπή μπροστά στην απόφαση του Μάρκες και άλλων πρώην στελεχών των FARC να ξεκινήσουν ξανά τον ένοπλο αγώνα ενάντια στο κολομβιανό κράτος, ζητώντας συγγνώμη από το λαό της Κολομβίας και τη «διεθνή κοινότητα» και μιλώντας για... λάθος παραπλανημένων ανθρώπων! Ταυτόχρονα ανακοίνωσαν ότι ο Μάρκες και οι σύντροφοί του, με αυτή τους την κίνηση, θέτουν τους εαυτούς τους εκτός του νεοσχηματισμένου κόμματος, ενώ δεν παρέλειψαν να διαβεβαιώσουν ότι οι ίδιοι παραμένουν πιστοί στο σχέδιο ειρήνευσης άνευ όρων και είναι διατεθειμένοι να δώσουν τα πάντα γι' αυτό.

Είναι απορίας άξιο σε ποιο σχέδιο ειρήνευσης παραμένουν πιστοί, όταν ο ίδιος ο Ντούκε έχει ανακοινώσει ότι το θεωρεί ιδιαίτερα ευνοϊκό για τους αντάρτες και σκοπεύει να το αναθεωρήσει προς το χειρότερο. Πρόκειται για μια συμφωνία της οποίας κανένα σκέλος δεν εφαρμόστηκε, ούτε καν αυτό που αφορά τις αγροτικές μεταρρυθμίσεις, που θα έδιναν μια ανάσα στους εκατοντάδες χιλιάδες εξαθλιωμένους μικρούς αγρότες της κολομβιανής υπαίθρου.

Μοναδικός στόχος της συμφωνίας ήταν να αφοπλιστούν οι αντάρτες και στη συνέχεια να πέσουν εύκολα στα νύχια των ακροδεξιών ταγμάτων θανάτου και του κολομβιανού κράτους. Προς το παρόν, είναι άγνωστο αν η ανασύσταση του αντάρτικου θα αποτελέσει μια νέα φάση του ένοπλου επαναστατικού αγώνα, δεδομένης της διάσπασης που υπήρξε στις γραμμές των πρώην ανταρτών. Ομως, όσο οι αιτίες που γέννησαν το αντάρτικο, η ακραία φτώχεια και εκμετάλλευση, η ιμπεριαλιστική εξάρτηση και η άγρια καταπίεση, ιδιαίτερα του αγροτικού πληθυσμού, παραμένουν, τόσο θα γεννιούνται νέα αντάρτικα.

Νότια Αφρική

Το ταξικό απαρτχάιντ πίσω από τις ρατσιστικές επιθέσεις

Ντροπή για την εργατική τάξη της Νότιας Αφρικής ήταν τα επεισόδια που ξέσπασαν την περασμένη Κυριακή και συνεχίστηκαν τη Δευτέρα, μετά από διαδήλωση κατά του εμπορίου ναρκωτικών στο κέντρο του Γιοχάνεσμπουργκ. Οι διαδηλωτές λεηλάτησαν μαγαζιά που ανήκουν σε ξένους (κυρίως Νιγηριανούς) και επιτέθηκαν σε ξένους πλανόδιους μικροπωλητές και εργαζόμενους, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν πέντε άτομα και να γίνουν 90 συλλήψεις. Τα επεισόδια δεν περιορίστηκαν μόνο στο Γιοχάνεσμπουργκ, αλλά επεκτάθηκαν και στην πρωτεύουσα Πρετόρια. Οι λεηλασίες κράτησαν όλο το βράδυ της Κυριακής, κυρίως στο φτωχό δήμο Αλεξάνδρα, στα βορειοανατολικά του Γιοχάνεσμπουργκ.

Τις επόμενες μέρες, αντίστοιχες επιθέσεις σε μαγαζιά και εταιρίες της Νότιας Αφρικής έγιναν στη Νιγηρία, ρίχνοντας έτσι νερό στο μύλο μιας ρατσιστικής αντιπαράθεσης που κανείς δεν ξέρει πού θα οδηγήσει.

Δυστυχώς, δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει κάτι τέτοιο. Σε αντίστοιχες επιθέσεις το 2008 είχαν σκοτωθεί 60.

Ο διάδοχος του πρώην προέδρου Τζέικομπ Ζούμα (που είχε διατελέσει και ηγετικό στέλεχος του «Κ»Κ πριν αποχωρήσει για να ενταχθεί στο Εθνικό Αφρικανικό Κογκρέσο και να μείνει στην εξουσία για εννέα ολόκληρα χρόνια, μέχρι την παραίτησή του το Φλεβάρη του 2018, υπό το βάρος κατηγοριών για διαφθορά και σεξουαλική παρενόχληση), Σίριλ Ραμαφόζα, έσπευσε φυσικά να καταδικάσει τα γεγονότα, υποστηρίζοντας ότι οι Νοτιοαφρικανοί θέλουν να ζήσουν σε αρμονία με τους λαούς των άλ-

Παγκόσμια οικονομία

Διαρκές λαχάνιασμα με προβλέψεις προς τα κάτω

Κάντε τον κόπο να ανοίξετε την ιστοσελίδα του ΔΝΤ στον τομέα «World Economic Outlook Reports» (https://www.imf.org/en/publications/weo). Εκεί θα διαβάσετε τις προβλέψεις του Ταμείου για την παγκόσμια οικονομία, οι οποίες δεν είναι και τόσο αισιόδοξες. Τον Γενάρη του 2018, το ΔΝΤ προέβλεπε ότι η παγκόσμια οικονομία θα αυξηθεί με ρυθμούς της τάξης του 3.9% το 2018 και το 2019. Ηταν μία αισιόδοξη πρόβλεψη, πάνω από τις προηγούμενες, η οποία όμως δεν έγινε ποτέ πραγματικότητα.

Στις 2 Απρίλη του 2019, το ΔΝΤ μας πληροφορεί ότι ο ρυθμός αύξησης της παγκόσμιας οικονομίας ήταν 3.6% το 2018, ενώ το 2019 θα πέσει στο 3.3%, με προοπτική να ανέβει στο 3.6% το 2020. Στην τελευταία του έκθεση, τον περασμένο Ιούλη, το ΔΝΤ μείωσε κι άλλο τις προβλέψεις του. Στο 3.2% για το 2019 και στο 3.5% για το 2020. Ετσι, η «ανάπτυξη» (τα εισαγωγικά τα βάζουμε γιατί πρόκειται για μία στρεβλή ανάπτυξη που δεν αποτυπώνει βελτίωση της κατάστασης του παγκόσμιου πληθυσμού αλλά μόνο μιας μειοψηφίας του) αντί του 3.9% πήγε στο 3.2%. Ο ρυθμός αύξησης είναι δηλαδή τουλάχιστον 18% κάτω από την αρχική πρόβλεψη! Λέμε «τουλάχιστον», γιατί το 2019 δεν έχει κλείσει ακόμα.

Αν πάμε δέκα χρόνια πίσω, πριν από την μεγάλη κρίση που ήταν η μεγαλύτερη από

την κρίση του 1930, θα διαπιστώσουμε ότι σύμφωνα με το ΔΝΤ, η παγκόσμια οικονομία αναπτυσσόταν με ρυθμούς της τάξης του 5% κατά μέσο όρο την πενταετία πριν από το καλοκαίρι του 2007, όταν άρχισαν οι πρώτοι «σπασμοί». Η πρόβλεψη του ΔΝΤ στην έκθεσή του της 29ης Γενάρη του 2008 ήταν ότι ο ρυθμός ανάπτυξης της παγκόσμιας οικονομίας θα μειωθεί από 4,9%, που ήταν το 2007, σε 4.1% το 2008. Πρόκειται για ρυθμούς πολύ μεγαλύτερους από αυτούς που αναφέρει το Ταμείο για την παρούσα περίοδο.

Δέκα μήνες αργότερα (Οκτώβρης 2008), το ΔΝΤ αναγκαζόταν να αναθεωρήσει ακόμα πιο κάτω τις προβλέψεις για τον παγκόσμιο ρυθμό ανάπτυξης, στο 3.9% για το 2008 και στο 3% για το 2009. Το παγκόσμιο ΑΕΠ, όμως, το 2008 αυξήθηκε γύρω στο 3% (δηλαδή περίπου όσο και οι προβλέψεις του ΔΝΤ για το 2019), για να καταποντιστεί στο -0.8% το 2009! Οι προβλέψεις του ΔΝΤ του Οκτώβρη του 2008 για το επόμενο έτος ήταν εντελώς έξω από την πραγματικότητα, μίλια μακριά!

Αυτά τα αναφέρουμε για να δείξουμε ότι το κάθε ΔΝΤ δεν μπορεί να προβλέψει πότε θα ξεσπάσει η επόμενη καπιταλιστική κρίση. Οπως προκύπτει ανάγλυφα από τα στοιχεία των εκθέσεων του ΔΝΤ, η «ανάκαμψη» παραμένει ασθμαίνουσα και οι προς τα κάτω προβλέψεις δε δείχνουν καλούς οιωνούς. Ο παγκόσμιος καπιταλισμός φαινομενικά μόνο αναπτύσσεται. Οι περιοδικές κρίσεις, που είναι στο ίδιο του το DNA, θα συνεχίσουν να καταστρέφουν παραγωγικές δυνάμεις (και πρώτα απ' όλα τον εργαζόμενο άνθρωπο) και οι «ανακάμψεις» μόνο ασθμαίνουσες μπορεί να είναι. Κι αυτό γιατί ο καπιταλισμός παγκόσμια κουβαλάει μια βασική αντίθεση. Αυτή της ολοένα και μεγαλύτερης «κοινωνικοποίησης» της παραγωγής (με την έννοια της συγκέντρωσης όλο και περισσότερων ανθρώπων σε μεγάλες εταιρίες) και της καπιταλιστικής ιδιοποίησης του προϊόντος της παραγωγής, με αποτέλεσμα τη συσσώρευση πλούτου σε λίγα χέρια.

Δεν έχει σημασία αν κάποια μικροαστικά στρώματα στις ανεπτυγμένες χώρες κατορθώνουν ακόμα να επιβιώνουν. Το σημαντικό είναι ότι η αύξηση της παραγωγής σκαλώνει στην περιορισμένη καταναλωτική δυνατότητα των πλατιών λαϊκών μαζών που βλέπουν τα εισοδήματά τους είτε να μένουν στάσιμα είτε να κατρακυλούν (ανάλογα με την φάση που περνά ο καπιταλισμός κάθε φορά). Μαζί με τα εισοδήματα, περικόπτονται και τα εργατικά δικαιώματα. Εξοδος απ' αυτόν το φαύλο κύκλο δεν μπορεί να υπάρξει ούτε με το «διάλογο», ούτε με τις εκλογές. Είτε θα υπάρξει επαναστατική λύση, είτε ο καπιταλισμός θα συνεχίσει να σφίγγει τον κλοιό στην εργαζόμενη κοινωνία μέχρι να την εξανδραποδίσει εντελώς.

Η κατάρρευση του παλινορθωμένου καπιταλισμού στις ανατολικές χώρες δε σημαίνει ότι το κομμουνιστικό όραμα πέθανε ή ότι η Ιστορία τελείωσε. Οι αντικειμενικές συνθήκες είναι υπερώριμες για την κομμουνιστική προοπτική. Αυτό για το οποίο χρειάζεται δουλειά είναι η συνειδητοποίηση αυτής της αλήθειας από την εργατική τάξη, για να αρχίσει επιτέλους η πραγματική Ιστορία της ανθρωπότητας.

λων χωρών. Πόσο όμως είναι κι αυτός όπως οι προκάτοχοί του άμοιρος ευθυνών αυτών των γεγονότων;

Σε παλαιότερη (του 2016) έκθεση του πανεπιστημίου Witwatersrand του Γιοχάνεσμπουργκ επισημαινόταν ο συσχετισμός των λεηλασιών μαγαζιών ξένων με τη φτώχεια και την πείνα, που εξακολουθούν να υπάρχουν στη Νότια Αφρική. Στην έκθεση αναφερόταν επί λέξει ότι «οι λεηλασίες είναι ένας τρόπος για να γεμίσουν τα στομάχια τους».

Πριν από εφτά χρόνια (βλ. http://www.eksegersi.gr/issue/698/Διεθνή/17491.Ταξικό-απαρτχάιντ), ο ίδιος ο τότε πρόεδρος Ζούμα είχε αναγκαστεί να παραδεχτεί τα παρακάτω αποκαλυπτικά, ενώπιον χιλιάδων αντιπροσώπων του Εθνικού Αφρικανικού Κογκρέσου: *«Η δομή της οικονομίας μετά το απαρτχάιντ έχει παραμείνει βασικά ανέπαφη... Η ιδιοκτησία της οικονομίας βρίσκεται πρωταρχικά στα χέρια των λευκών, όπως ήταν πάντα»*. Επιβεβαίωσε έτσι αυτό που ισχυριζόμαστε όλα αυτά τα χρόνια. Οτι το απαρτχάιντ δεν εξαφανίστηκε αλλά αντικαταστάθηκε από ένα ταξικό απαρτχάιντ, το οποίο υπηρέτησαν όλοι οι πρόεδροι της χώρας, με πρώτο τον Νέλσον Μαντέλα που κήρυξε «εθνική συμφιλίωση» με τους ρατσιστές του «Εθνικού Κόμματος», με τους οποίους έκανε κυβέρνηση «εθνικής ενότητας». Οι τελευταίοι, έχοντας τη στήριξη της μεγάλης πλειοψηφίας των καπιταλιστών της Νότιας Αφρικής, ενταφίασαν με ανακούφιση το καθεστώς που τόσα χρόνια στήριζαν, για να μετατρέψουν το απαρτχάιντ από ρατσιστικό σε ταξικό και να συνεχίσουν να θησαυρίζουν οι μονοπωλιακοί κολοσσοί που λυμαίνονται τον ορυκτό πλούτο της χώρας.

Σχηματίστηκε κυβέρνηση στην Ιταλία

Ο χαρακτηρισμός «αντισυστημικό» μπαίνει πλέον εντός εισαγωγικών όταν αναφέρεται στο Κίνημα 5 Αστέρων. Από τη στιγμή που συμφώνησε να σχηματίσει κυβέρνηση με το Δημοκρατικό Κόμμα, το κόμμα που ίδρυσε κάποτε ο κωμικός Μπέπε Γκρίλο και διευθύνει σήμερα ο Λουίτζι ντι Μάιο, έγινε υπεύθυνη πολιτική δύναμη.

Η Ιταλία έχει κυβέρνηση συνασπισμού των πρώην «ορκισμένων εχθρών», με πρωθυπουργό τον Τζουζέπε Κόντε που έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη και της ιταλικής κεφαλαιοκρατίας και των Βρυξελλών, ενώ ο νεοφασίστας Ματέο Σαλβίνι αφρίζει και ξαφρίζει, μετά το χουνέρι που έπαθε, και γαβγίζει ότι θέλει «τη χώρα του πίσω». Εχει συνηθίσει σ' αυτά η Ιταλία.

Βατερλό Τζόνσον και πολιτική κρίση στη Βρετανία

Σε Βατερλό για τον Μπόρις Τζόνσον μετατράπηκε η ψηφοφορία στη Βουλή των Κοινοτήτων την περασμένη Τρίτη. Εκεί που πίστευε ότι είχε καταφέρει να βάλει φρένο σε ενδεχόμενη απόφαση της Βουλής για αποκλεισμό μιας άτακτης φυγής από την ΕΕ, αποφασίζοντας να κλείσει το κοινοβούλιο μέχρι τις 14 Οκτώβρη, οι βουλευτές που ήταν αντίθετοι σ' αυτό κέρδισαν την ψηφοφορία στη Βουλή (με 328 έναντι 301), γεγονός που τους έδωσε τη δυνατότητα να καταθέσουν νομοσχέδιο για καθυστέρηση του Brexit μέχρι τον Γενάρη του 2020, εκτός αν το κοινοβούλιο συμφωνήσει ότι θα αποκλειστεί το Brexit χωρίς συμφωνία ή θα υπάρξει συμφωνία μέχρι τις 19 Οκτώβρη.

Είκοσι ένας βουλευτές των Τόρηδων, μεταξύ των οποίων πρώην υπουργοί της κυβέρνησης Μέι, έκαναν «ανταρσία» κατά του Τζόνσον, υπερψηφίζοντας την πρόταση της αντιπολίτευσης, παρά τις απειλές ότι θα τεθούν εκτός κόμματος. Ο ίδιος ο Τζόνσον έχει θέσει ως προτεραιότητα την έξοδο από την ΕΕ πάση θυσία στις 31 Οκτώβρη και δε δέχεται κουβέντα για ενδεχόμενη νέα παράταση, προτιμώντας να πάει σε εκλογές μέσα στον Οκτώβρη, πράγμα που για να γίνει όμως χρειάζεται την πλειοψηφία των 2/3 της Βουλής.

Στην ψηφοφορία της επόμενης μέρας, που εισήχθη το προαναφερθέν νομοσχέδιο, ο Τζόνσον έχασε πάλι. Το νομοσχέδιο πέρασε (σε πρώτη φάση) με 329 υπέρ έναντι 300 κατά, την Τετάρτη το απόγευμα. Η διαδικασία (με τις πάνω από 100 τροπολογίες) θα έχει ολοκληρωθεί όταν διαβάζετε αυτές τις γραμμές (μέχρι την Παρασκευή το απόγευμα). Το πιθανότερο είναι ότι ο Τζόνσον θα έχει υποστεί την πρώτη μεγάλη του ήττα και θα προσπαθεί να πάει σε εκλογές τον Οκτώβρη, πράγμα που οι Εργατικοί δε θέλουν για να μην πέσει το βάρος του Brexit σ' αυτούς.

Η βρετανική κοινοβουλευτική τελετουργία, που είχε χρόνια να παρουσιαστεί ως θέαμα στο ευρύ ευρωπαϊκό κοινό, επέτρεψε στα αστικά ΜΜΕ να εστιάσουν στις παραπολιτικές πλευρές, παρουσιάζοντας ένα εύπεπτο ανάγνωσμα-ακρόαμα-θέαμα, που παραπέμπει σε μια κωμική εκδοχή της γνωστής τηλεοπτικής σειράς House of Cards. Ο Τζόνσον που αποκάλεσε τον Κόρμπιν «χλωριωμένο κοτόπουλο» (κάτι σαν το δικό μας «κότα λειράτη») και «μια μεγάλη μπλούζα κοριτσιού» («γκομενίτσα» θα το λέγαμε στα ελληνικά), η Μέι που επανεμφανίστηκε στη Βουλή και κόντευε να σκάσει στα γέλια κάθε φορά που ο Τζόνσον δεχόταν μια επιτυχημένη ατάκα από βουλευτή της αντιπολίτευσης ή αντιπολιτευόμενο συντηρητικό βουλευτή, ο εγγονός του Τσόρτσιλ που είναι ανάμεσα στους «αντάρτες» των Τόρηδων (το γεγονός ότι έφτασε στα 71 του και δεν κατάφερε να γίνει τίποτα περισσότερο από ένας δευτεροκλασάτος βουλευτής, που μόνο μια φορά χρημάτισε υφυπουργός, προφανώς δε λέει τίποτα μπροστά στο ότι είναι γιος της μικρότερης από τα πέντε παιδιά του Τσόρτσιλ), ο βουλευτής των Τόρηδων που σηκώθηκε και άλλαξε θέση –για να υποδηλώσει ότι αλλάζει κόμμα- την ώρα που μιλούσε ο Τζόνσον, ο οποίος όμως δεν έχασε την ψυχραιμία του και τον αποχαιρέτισε με φαρμακερή ειρωνεία κτλ. κτλ.

Ομως το Brexit δεν είναι όλα αυτά τα παραπολιτικά επεισόδια που είναι απολύτως συμβατά με τη βρετανική κοινοβουλευτική παράδοση, την αρχαιότερη στον κόσμο. Το Brexit εξελίσσεται σε παιχνίδι για δυνατούς λύτες, με τη Βρετανία να είναι στριμωγμένη στη γωνία, βυθισμένη σε πολιτική κρίση άνευ προηγουμένου.

ΥΓ. Η Κομισιόν απηύθυνε την Τετάρτη «τελική έκκληση προς όλους τους πολίτες και τις επιχειρήσεις της ΕΕ να προετοιμαστούν για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου στις 31 Οκτωβρίου 2019» (έκτη στη σειρά σχετική ανακοίνωση), συνοδευόμενη από πρόταση «να είναι διαθέσιμα το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλληλεγγύης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση για τη στήριξη των επιχειρήσεων, των εργαζομένων και των κρατών μελών που πλήττονται περισσότερο σε περίπτωση αποχώρησης χωρίς συμφωνία». Διαπραγματευτική πίεση, φόβος ή και τα δύο ταυτόχρονα;

στο ψαχνό

Εν αναμονή...

Τα νέα από το μέτωπο της «ανάπτυξης» δεν είναι καθόλου καλά. Στο 1,5% «κάθησε» το πρώτο εξάμηνο του 2019. Κάτω όχι μόνο από όλους τους στόχους (του αισιόδοξου του προϋπολογισμού και του πιο συγκρατημένου της Κομισιόν), αλλά και από το αποτέλεσμα του πρώτου εξάμηνου του 2018.

Ξέρουμε, «φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ». Ο Μητσοτάκης, όμως, δεν ήταν που μας έλεγε ότι πριν ακόμα από τις ευρωεκλογές του περασμένου Μάη, οι «αγορές» και οι «επενδυτές» είχαν πάρει τα θετικά μηνύματα από τη βέβαιη έλευση της ΝΔ και γι' αυτό μπορούσε ο ΣΥΡΙΖΑ να «βγαίνει στις αγορές» και να καμαρώνει;

Κάτι δεν πάει καλά εδώ. Η προπαγάνδα συγκρούεται με την πραγματικότητα και δεν είναι η πρώτη φορά. Και βέβαια, σημασία έχει η πραγματικότητα, όχι η προπαγάνδα. Ετσι, το πρώτο δεδομένο είναι πως ο ρυθμός μεγέθυνσης της οικονομίας έχει αρχίσει ήδη να πέφτει, η ετήσια επίτευξη θα είναι σημαντικά κάτω από τον τεθέντα στόχο και αυτό θα έχει αρνητική επίπτωση στα δημόσια έσοδα. Απλή αριθμητική.

Το δεύτερο δεδομένο είναι πως το 2020 δε θα είναι καλύτερο, αλλά μάλλον χειρότερο, παρά την αναπτυξιολογική φλυαρία του Μητσοτάκη και των υπουργών του. Θα γίνει αυτό γιατί ο παγκόσμιος καπιταλισμός έχει (ξανα)πάρει την κατηφόρα (στη σελίδα 5 μπορείτε να διαβάσετε σχετικά), αυτό ισχύει και για την ΕΕ και ιδιαίτερα για τη μεγαλύτερη οικονομία της, τη γερμανική, που το 2019 αναμένεται να μεγεθυνθεί μόνο κατά 0,5% έναντι 1,5% το 2018.

Εν ολίγοις, ο παγκόσμιος καπιταλισμός έχει ήδη «λαχανιάσει» και η ύφεση του χτυπά και πάλι την πόρτα. Υπάρχει περίπτωση, σ' αυτό το διεθνές περιβάλλον, ο ελληνικός καπιταλισμός να αποτελέσει τη φωτεινή εξαίρεση; Αυτό ούτε ο τηλεπλασιέ των νανογιλέκων Μπουμπούκος δε θα τολμήσει να το ισχυριστεί.

Δεδομένο τρίτο: τα «πρωτογενή πλεονάσματα», που πρέπει κάθε χρόνο να παράγει η ελληνική οικονομία, παραμένουν μέχρι και το 2022 στο 3,5% του ΑΕΠ. Ο Μητσοτάκης λέει ότι θα πείσει τους «εταίρους» να μειώσουν τα «πρωτογενή πλεονάσματα» για το 2021 και το 2022, αλλά ούτε αυτός δεν τολμά να ισχυριστεί ότι το έχει σίγουρο. Αλλωστε, αυτή την περίοδο καταρτίζεται ο προϋπολογισμός του 2020 κι αυτός πρέπει να μας ενδιαφέρει.

Μ' άλλα λόγια και επειδή όλοι οι Ελληνες έχουμε πια την εμπειρία της δεκαετούς μνημονιακής περιόδου, δεν είναι καθόλου δύσκολο να αντιληφθούμε ότι τα Μνημόνια συνεχίζονται. Το έλεγε και ο Μητσοτάκης, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ υπέγραψε τέταρτο Μνημόνιο. Τώρα το ξέχασε, επειδή είναι αυτός που άρχισε ήδη να διαχειρίζεται αυτό το τέταρτο Μνημόνιο (το μετα-Μνημόνιο, όπως το έχουμε ονομάσει εμείς).

Με αμείωτη ένταση συνεχίζεται και η προπαγάνδα. Χάντρες και καθρεφτάκια μοίραζε ο ΣΥΡΙΖΑ, το ίδιο κάνει και ο Μητσοτάκης. Οχι, βέβαια, στην ποιότητα και το βάρος αυτών που υποσχόταν προεκλογικά, αλλά κι αυτό το ξέρουμε: η κωλοτούμπα είναι το αγαπημένο σπορ των αστών πολιτικών.

Με αυτά τα βασικά δεδομένα, ένα μόνο ερώτημα υπάρχει. Πότε θα υπάρξουν ταξικές αντιδράσεις; Πότε θα ξεσπάσει στο δρόμο η οργή τόσων χρόνων στέρησης, η απόγνωση από την παρατεταμένη φτώχεια, η αγανάκτηση από την κοροϊδία;

Την απάντηση, φυσικά, δεν μπορούμε να τη δώσουμε εμείς. Είναι ζήτημα κοινωνικών διεργασιών. Εμείς θα εξακολουθήσουμε να αποκαλύπτουμε τη γυμνή αλήθεια και να θέτουμε την εργατική τάξη αντιμέτωπη με τις ευθύνες της.

ΑΔΙΣΤΑΚΤΟΙ ΓΚΕΜΠΕΛΙΣΚΟΙ. *Τελικά, το ξενοδοχείο στο οποίο υποτίθεται ότι μετέφεραν τους πρόσφυγες που έβγαλαν οι μπάτσοι από τα δύο κατειλημμένα κτίρια στη Χαριλάου Τρικούπη, δεν ήταν παρά ένα παλιό και παρατημένο κέντρο δεξιώσεων στο Μενίδι. Καθάρισαν βιαστικά δυο ορόφους, έστρωσαν ράντζα και έβαλαν εκεί τους πρόσφυγες, ίσα-ίσα για να βγάλουν μερικές φωτογραφίες (σε επιλεγμένα σημεία και όχι πανοραμικές) και να τις μοιράσει ο Πέτσας στους δημοσιογράφους, σε μια προσπάθεια να διασκεδάσει τις άσχημες για την κυβέρνηση εντυπώσεις που δημιουργήθηκαν μετά τις φωτογραφίες που έδειχναν τους μπάτσους να τσουβαλιάζουν στις κλούβες ακόμα και μανάδες με μικρά παιδιά. Το γεγονός αποκάλυψε το κανάλι OPEN, ο ρεπόρτερ του οποίου ανέφερε ότι οι πρόσφυγες εγκαταλείφθηκαν στην τύχη τους, ακόμα και χωρίς τροφή και νερό, ενώ «κοινωνικοί λειτουργοί, ψυχολόγοι, διαπολιτισμικοί μεσολαβητές, καθώς και ιατρικό προσωπικό», που σύμφωνα με την κυβερνητική προπαγάνδα ασχολούνται «για την εξυπηρέτηση των μεταναστών», δεν υπάρχουν ούτε για δείγμα!*

ΚΟΝΤΡΕΣ

Το ζουμί

«Πέντε σημεία ταύτισης Μητσοτάκη-Μέρκελ» ανακάλυψαν οι προπαγανδιστές του Μαξίμου: «Πράσινη» οικονομία, Μεταναστευτικό, μεταρρυθμίσεις στην Ελλάδα, τουρκική προκλητικότητα, πρωτογενή πλεονάσματα. Ως προς το τελευταίο, εκφράστηκε –λένε οι προπαγανδιστές- ικανοποίηση για τις δεσμεύσεις της Ελλάδας ότι θα τηρήσει τους δημοσιονομικούς στόχους για το 2019 και το 2020. Οπως αντιλαμβάνεστε, ουσία έχει μόνο το τελευταίο. Τα προηγούμενα είναι απλώς η σάλτσα που πρόσθεσαν οι προπαγανδιστές του Κούλη.

Ξεφτιλίκια

Το έσχατο επιχείρημα του Γεραπετρίτη στη Βουλή, στη συζήτηση για την αλλαγή των προσόντων που απαιτούνται για τον αρχιΚΥΠατζή, ώστε να «χωρέσει» ο Κοντολέων (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 12), ήταν πως η (ν)τροπολογία δεν έρχεται κατόπιν εορτής, διότι ο νέος διοικητής της ΕΥΠ/ΚΥΠ δεν έχει ακόμα διοριστεί. Ομως στην Κατεχάκη είχε ήδη γίνει τελετή παράδοσης-παραλαβής από τον Ρουμπάτη στον Κοντολέοντα!

Δε θα μιλήσουμε, βέβαια, εμείς για «κενό εθνικής ασφάλειας», όπως έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτά είναι μπούρδες. Για την απόλυτη ξεφτίλα της κυβέρνησης Μητσοτάκη θα μιλήσουμε, που την υπέστη αγόγγυστα προκειμένου να τοποθετήσει στην κακόφημη υπηρεσία τον εκλεκτό των Αμερικανοσιωνιστών. Τον πρώην «πορτιέρη σε πρεσβεία», όπως τον αποκάλεσε στη Βουλή ο Βελόπουλος!

Μάχη οπισθοφυλακών;

«Βεβαίως το φαινόμενο ΠΑΣΟΚ είναι κάτι ευρύτερο που έχει κλείσει τον ιστορικό του κύκλο. Ασφαλώς και μπορούμε να ενσωματώσουμε ό,τι θετικό υπάρχει από αυτή την πορεία, π.χ. τη λαϊκότητα του παλαιού ΠΑΣΟΚ, αλλά όχι τον λαϊκισμό του». Ο Πάνος Σκουρλέτης στα «Νέα».

Οταν δεν ορίζεις το περιεχόμενο των εννοιών (τι είναι λαϊκότητα και τι λαϊκισμός;) λες απλώς μια παπάρα, η οποία μπορεί να χρησιμοποιείται κατά το δοκούν. Αναλόγως πως συμφέρει τον κάθε Σκουρλέτη την κάθε στιγμή. Μη νομίζετε, όμως, ότι ο Σκουρλέτης δίνει μάχη οπισθοφυλακών υπέρ της... αριστερής καθαρότητας του ΣΥΡΙΖΑ και ενάντια στην «πασοκοποίησή» του. Μάχη για τη δική του καρέκλα δίνει, όπως αναλυτικά εξηγήθηκε στο προηγούμενο φύλλο της Κόντρας.

Τα ίδια και τα ίδια

«Δεν έχω πρόθεση να αφήσω να πάει χαμένος ούτε ένας μήνας, ούτε μια εβδομάδα, ούτε μια μέρα από τον πολύτιμο χρόνο τον οποίο έχουμε για να δίνουμε λύση στα προβλήματα των επιχειρήσεων, στα προβλήματα των πολιτών», δήλωσε ο Κούλης από τη Θεσσαλονίκη. Οπου βρεθεί κι όπου σταθεί επαναλαμβάνει τα ίδια, περί ταχύτητας, αποτελεσματικότητας, επαγγελματισμού κτλ. Μόνο που αυτά δε γεμίζουν τα άδεια στομάχια, οπότε σύντομα θ' αρχίσουν να του ζητούν λογαριασμό κι εκείνοι που τον ψήφισαν πιστεύοντας στη μπουρδολογία του. Και θ' αποδειχτεί τότε ότι άσκηση πολιτικής με σλόγκαν δε γίνεται.

ΥΓ. Το ότι ακόμα και στα σλόγκαν οι πολίτες έρχονται μετά από τις επιχειρήσεις δεν είναι ασφαλώς τυχαίο.

Ανακοίνωση με νόημα

Αυτό σίγουρα δεν άρεσε στον Μητσοτάκη, όμως η Κομισιόν δε λειτουργεί με βάση τα γούστα του κάθε Μητσοτάκη. Εξέδωσε λοιπόν ανακοίνωση για τη συμπλήρωση ενός χρόνου «από τότε που η Ελλάδα ολοκλήρωσε επιτυχώς το πρόγραμμα οικονομικής στήριξης του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας», τονίζοντας ότι «το τριετές πρόγραμμα αποτέλεσε μια συντονισμένη προσέγγιση για την αντιμετώπιση μακροχρόνιων και βαθιά ριζωμένων διαρθρωτικών προβλημάτων που συνέβαλαν στο ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα και την αδυναμία πρόσβασής της στις χρηματοπιστωτικές αγορές». Στην ανακοίνωση, καθώς και στις δηλώσεις των Ντομπρόβσκις και Μοσκοβισί που τη συνοδεύουν, δεν υπάρχει ο παραμικρός υπαινιγμός κατά του ΣΥΡΙΖΑ. Ούτε καν για το πρώτο εξάμηνο του 2015. Αντίθετα, περιγράφεται ένα «success story» ίδιο μ' αυτό που περιέγραφαν προεκλογικά οι συριζαίοι. Κι αυτό είναι που σίγουρα ενόχλησε τον Μητσοτάκη, αν και δεν είπε τίποτα, αφού είναι ο μεγάλος νικητής των εκλογών.

Για τον ελληνικό λαό, όμως, το νόημα αυτής της ανακοίνωσης βρίσκεται σε μια αποστροφή της δήλωσης Μοσκοβισί: «Ωστόσο, οι προκλήσεις παραμένουν και η προθυμία εκ μέρους της Ελλάδος να συμμετάσχει ενεργά στη διαδικασία ολοκλήρωσης των μεταρρυθμίσεων — και να συνεργαστεί στενά με τους ευρωπαίους εταίρους — θα είναι ουσιαστικής σημασίας για τη στήριξη της σταθερότητας, της ανάπτυξης, της δημιουργίας θέσεων εργασίας και ενός βελτιωμένου συστήματος κοινωνικής πρόνοιας κατά τους προσεχείς μήνες και τα επόμενα έτη». Μ' άλλα λόγια, η μνημονιακή πολιτική μας έκανε... καλό, γι' αυτό και πρέπει να συνεχιστεί.

Πίεση

Εκτός από τον Σαμαρά, που φρόντισε μέσω του «συστήματος Μαρινάκη» να στείλει στον Μητσοτάκη μήνυμα ότι αν δεν προχωρήσει σε κοινοβουλευτική διερεύνηση του πώς στήθηκε η υπόθεση Novartis, αυτός (ο Σαμαράς) θα προχωρήσει ακόμα και μονομερώς σε ενέργειες, στο ίδιο μήκος κύματος εμφανίστηκε και ο Μπουμπούκος, στέλνοντας μήνυμα (κι αυτός μέσω του «συστήματος Μαρινάκη»): «Το επιχείρημα "Δεν διερευνώ τίποτα για να μην φορτιστεί το κλίμα" εμένα δεν με βρίσκει σύμφωνο. (...) Το θέμα του πολιτικού κλίματος θα εξαρτηθεί απ' το πώς θα το χειριστούμε. Η Νέα Δημοκρατία δεν έχει καμία διάθεση να χειριστεί την εμπιστοσύνη που της έδωσε ο ελληνικός λαός με όρους αντεκδίκησης, με όρους ρεβανσισμού, με όρους πολιτικών διώξεων. Εμείς θέλουμε αποκατάσταση του δικαίου, θεσμική ομαλότητα, ηρεμία στη χώρα, συνεννόηση και πάμε παρακάτω. Αλλά αυτά που πρέπει να διερευνηθούν, να διερευνηθούν».

Οι τόνοι βέβαια είναι πολύ πιο χαμηλοί απ' αυτούς του Σαμαρά, όμως η άσκηση πίεσης στον Μητσοτάκη να φτιάξει εξεταστική επιτροπή για την υπόθεση Novartis είναι δεδομένη. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Γεωργιάδης είναι ακόμα ελεγχόμενος από την Τουλουπάκη (μαζί με τον Αβραμόπουλο, ενώ για τον Λοβέρδο η Τουλουπάκη αποφάσισε ότι πρέπει να του ασκηθεί ποινική δίωξη), οπότε έχει έναν παραπάνω λόγο να φωνάζει.

Οσο για τον Μητσοτάκη, δεν είναι τόσο ο... πολιτικός πολιτισμός που τον κάνει να μη ζητά τη σύσταση εξεταστικής όσο η συγκυρία. Μια εξεταστική επιτροπή σ' αυτή τη φάση δε θα του προσέφερε τίποτα το σημαντικό, δεδομένου ότι η εκλογική του νίκη επί του ΣΥΡΙΖΑ είναι πρόσφατη και ακόμα οι δάφνες πάνω στις οποίες κάθεται είναι νωπές. Την εξεταστική επιτροπή θα τη χρειαστεί όταν αντιμετωπίσει τις πρώτες σοβαρές δυσκολίες και θα πρέπει να καθηλώσει τον ΣΥΡΙΖΑ για να μην κάνει σπέκουλα και αρχίσει να βγάζει πολιτικά κέρδη.

Σκυταλοδρομία

Ο δεξιός Μαουρίσιο Μάκρι νίκησε στις τελευταίες εκλογές της Αργεντινής την περονίστρια-σοσιαλδημοκράτισσα Κριστίνα Κίρσνερ εκμεταλλευόμενος την άσχημη οικονομική κατάσταση και την αγανάκτηση του αργεντίνικου λαού. Μία από τις βασικές του υποσχέσεις, που έκανε «γκελ» στο «πόπολο», ήταν ότι θα μειώσει τη φτωχοποίηση του 30% του πληθυσμού, αυξάνοντας το δανεισμό. Ετσι, κατέφθασε και πάλι στην Αργεντινή το ΔΝΤ, που αύξησε το δανεισμό, αλλά και τη φτωχοποίηση. Παρά την εφιαλτική λιτότητα και τη... βεβαιότητα του ΔΝΤ ότι τα προβλήματα θα ξεπεραστούν σ' ένα χρόνο (ξέρουμε εμείς από τέτοιες βεβαιότητες), η Αργεντινή βρίσκεται ξανά αντιμέτωπη με το φάσμα της χρεοκοπίας. Και οι περονιστές ετοιμάζονται να νικήσουν θριαμβευτικά στις κάλπες που αναμένεται να στηθούν, επιστρέφοντας στην εξουσία μετά από μια «δεξιά παρένθεση». Κάτι τέτοια βλέπουν οι συριζαίοι και χαμογελούν με ελπίδα.

Ακίνδυνα γαβγίσματα

Για «επίδοξους νταβατζήδες της Αριστεράς», που προσπαθούν να επηρεάσουν τις εξελίξεις στον ΣΥΡΙΖΑ, μίλησε ο Σκουρλέτης σε ραδιοφωνική του συνέντευξη, αναφερόμενος στα αυγουστιάτικα δημοσιεύματα εναντίον του. Και... εξηγήθηκε: «Εννοώ άτομα από τον ευρύτερο προοδευτικό χώρο, όπως αυτοπροσδιορίζονται, που νομίζουν ότι κατέχουν το αλάθητο και δεν καταλαβαίνουν ότι στο τι κάνει ένα κόμμα ακολουθείται μια δημοκρατική διαδικασία».

«Ονόματα» θα του φώναζαν κάποιοι δημοσιογράφοι, αν έδινε συνέντευξη Τύπου. Φυσικά, δεν πρόκειται να δώσει ονόματα. Κάνει μια προσπάθεια για να υπερασπιστεί τη θέση του και μιλά γενικά και αόριστα για πρώην πασόκους που έχουν προσεγγίσει τον ΣΥΡΙΖΑ, ενώ ξέρει πολύ καλά ότι η εναντίον του επίθεση οργανώθηκε από τον ίδιο τον Τσίπρα και την παρέα του (Παππάς, Φλαμπουράρης και σία). Οταν οι Τσιπραίοι τον ακούνε να μιλάει με αοριστολογίες, θυμίζοντας Δον Κιχώτη που πολεμά ανεμόμυλους, καταλαβαίνουν ότι είναι ένα σκυλί που γαβγίζει επειδή δεν μπορεί να δαγκώσει.

«Τάπα» στη Θάνου από το ΣτΕ

Μετά την απόρριψη του αιτήματος για έκδοση προσωρινής διαταγής, το ΣτΕ απέρριψε και την αίτηση αναστολής που κατέθεσε η Βασιλική Θάνου, ζητώντας να παραμείνει στη θέση της επικεφαλής της Επιτροπής Ανταγωνισμού μέχρι να εκδικαστεί η προσφυγή που έχει καταθέσει κατά της διαπιστωτικής πράξης με την οποία η κυβέρνηση την έκρινε έκπτωτη. Πρέπει να θεωρείται κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι θα απορριφθεί και η προσφυγή της, όταν εκδικαστεί η υπόθεση (αυτό μπορεί να πάρει καιρό).

Ετσι, εκείνο που κατάφερε η Θάνου, είναι να δώσει και νομικό κύρος στις ενέργειες της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Γιατί τώρα, κάθε φορά που οι συριζαίοι θα λένε κάτι καταγγελτικό για την υπόθεση, οι νεοδημοκράτες θα επικαλούνται το ΣτΕ. Με τα καμώματά της, η Θάνου κατάφερε να μετατρέψει σε νομική μια καθαρά πολιτική υπόθεση.

ZOOM

Πάντα δεκανίκια του συστήματος

Ακούγαμε την περασμένη Τρίτη τον Μπογιόπουλο, με το γνωστό του ύφος, να εξαπολύει ραδιοφωνικούς μύδρους ενάντια στο ΠΑΣΟΚ, απ' αφορμή την επέτειο της 3ης του Σεπτέμβρη. Ολα τα θυμήθηκε: τις βάσεις που δεν έφυγαν, την αποχώρηση από το ΝΑΤΟ που δεν έγινε, το δημοψήφισμα για αποχώρηση από την ΕΟΚ που δεν έγινε, τα περί κοινωνικής δικαιοσύνης που περιελάμβανε η Διακήρυξη της 3ης Σεπτέμβρη και δεν έγιναν πράξη κτλ. κτλ. Η απαρίθμηση ήταν πλήρης και διέτρεχε όλη την περίοδο του ιστορικού ΠΑΣΟΚ, από την ίδρυσή του μέχρι τα Μνημόνια, με εμμονή στην περίοδο του Ανδρέα Παπανδρέου και στόχο να αποδείξει ότι όλες οι διακηρύξεις και οι υποσχέσεις του ΠΑΣΟΚ ήταν εργαλεία εξαπάτησης του ελληνικού λαού.

Δε βρήκαμε κάτι για να διαφωνήσουμε. Αλλά δεν είμαστε και Λωτοφάγοι για να ξεχάσουμε, ούτε πολιτικά αφελείς για να χάψουμε την ιερή οργή του κ. Μπογιόπουλου ενάντια στη σοσιαλδημοκρατία και το ρόλο που παίζει, ως μηχανισμός εξαπάτησης των εργαζόμενων μαζών. Ρωτάμε λοιπόν: ποια ήταν η θέση του κόμματος στο οποίο ανήκει ο κ. Μπογιόπουλος απέναντι στο ΠΑΣΟΚ; Δεν έχει άραγε αυτό το κόμμα ευθύνες για την εξαπάτηση του λαού, την οποία έφερε σε πέρας το ΠΑΣΟΚ;

Να θυμίσουμε, εν τάχει, ότι η θέση του Περισσού για το ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου, σφραγισμένη και με απόφαση κομματικού συνεδρίου, ήταν πως πρόκειται για ένα «ιδιότυπο ρεφορμιστικό κόμμα». Του απέδιδαν αντιιμπεριαλιστικά και αντικαπιταλιστικά χαρακτηριστικά και έφτιαξαν το ιδεολόγημα της «συνεργασίας των δημοκρατικών δυνάμεων», η οποία -σύμφωνα με τις πολιτικές τους διακηρύξεις- έπρεπε να εκφραστεί σε όλα τα επίπεδα, ακόμα και στο κυβερνητικό (για «κυβέρνηση των δημοκρατικών δυνάμεων» μιλούσαν το 1978, για «κυβέρνηση της πραγματικής αλλαγής» μιλούσαν το 1981). Πανηγύρισαν τρελά την εκλογική νίκη του ΠΑΣΟΚ εκείνη τη χρονιά (ως «μεγάλη νίκη της αλλαγής»), ενώ παροιμιώδης έχει μείνει η φράση του Χ. Φλωράκη στις ευρωεκλογές του 1984, ότι σημασία δεν έχει το ποσοστό που θα πάρει το κόμμα του αλλά «το άθροισμα των δημοκρατικών δυνάμεων»!

Την άνοιξη του 1985, ο Περισσός στήριξε τον Παπανδρέου στη συνταγματική αναθεώρηση, με την οποία έκανε το πολίτευμα «πρωθυπουργοκεντρικό», και στην εκλογή του Σαρτζετάκη στην προεδρία της Δημοκρατίας. Στήριξε ακόμα και τα αίσχη με τα χρωματιστά ψηφοδέλτια, με τοποθέτηση του Φλωράκη στη Βουλή, όταν τον προκάλεσε ο Μητσοτάκης. «*Και όλα τούτα που λέγονται σχετικά με τα χρώματα, πρόκειται περί φιλολογίας, διότι ήδη συνετελέσθη η παραβίαση της μυστικότητας της ψηφοφορίας. Εάν παραβιάζεται και με το ψηφοδέλτιο, γιατί είναι πράσινο ή λευκό, η ουσία είναι ότι έχει παραβιαστεί ήδη από τη στάση της ΝΔ*», είπε, καταλήγοντας, υπό τα θυελλώδη χειροκροτήματα των πασόκων: «*Συνεπώς, κύριε πρόεδρε, παρακαλώ να προχωρήσουμε στη διαδικασία της ψηφοφορίας*»!

Πέρασε μια δεκαετία πολιτικής στήριξης του ΠΑΣΟΚ, που βοήθησε τον Παπανδρέου να αποκτήσει αριστερά εύσημα και να καταδημαγωγήσει τον ελληνικό λαό με όλα αυτά που περιγράφει σήμερα (και) ο Μπογιόπουλος. Η στήριξη διακόπηκε το φθινόπωρο του 1985, όταν η νέα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ (ο Παπανδρέου, αφού άδειασε τον Καραμανλή και εξέλεξε τον Σαρτζετάκη, με τη βοήθεια και του Περισσού, προκήρυξε αμέσως -τον Ιούνη του 1985- πρόωρες εκλογές, τις οποίες κέρδισε) εφάρμοσε ένα σκληρό οικονομικό πρόγραμμα «δημοσιονομικής προσαρμογής».

Μόνο τότε διερράγησαν οι σχέσεις του Περισσού με το ΠΑΣΟΚ, που αντικαταστάθηκαν από σχέσεις με διάφορα στελέχη που είχαν αποχωρήσει από το ΠΑΣΟΚ (Αρσένης, Λάζαρης, Γιώτας κ.ά.) και από την προσέγγιση με την ΕΑΡ του Κύρκου και των υπόλοιπων «εσωτερικάκηδων». Ετσι δημιουργήθηκε ο ενιαίος Συνασπισμός, ο οποίος το καλοκαίρι του 1989 σχημάτισε συγκυβέρνηση με τη ΝΔ του Μητσοτάκη, στο όνομα της «κάθαρσης». Κι ενώ αυτή η συγκυβέρνηση (με πρωθυπουργό τον Τζαννετάκη) είχε παραπέμψει τον Α. Παπανδρέου και άλλα στελέχη του ΠΑΣΟΚ στο Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 86 του Συντάγματος, κατηγορούμενους για χρηματισμό από τον Κοσκωτά, μερικούς μήνες αργότερα, τον Νοέμβρη του 2019, πήραν αλά μπρατσέτα και τον... υπόδικο Παπανδρέου και σχημάτισαν οικουμενική κυβέρνηση (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Συνασπισμός) με πρωθυπουργό τον Ζολώτα.

Ξέρουμε τον αντίλογο: το κόμμα έχει κάνει την αυτοκριτική του για όλα αυτά!

Δε θ' ασχοληθούμε με την ποιότητα αυτής της αυτοκριτικής. Θα σημειώσουμε, όμως, δύο γεγονότα που συνέβαλαν καθοριστικά στο να υπάρξει αυτή η «αυτοκριτική». Το πρώτο ήταν η κατάρρευση της «Σοβιετικής» Ενωσης και των άλλων χωρών του παλινορθωμένου καπιταλισμού. Ο Περισσός είχε υποστηρίξει φανατικά και άνευ όρων την «περεστρόικα» του Γκορμπατσόφ, πιστεύοντας ότι έχει βρεθεί ένα νέο ιδεολόγημα για να ξεπεραστεί η κρίση του παλινορθωμένου καπιταλισμού. Οταν τα καθεστώτα αυτά κατέρρευσαν, έμεινε ξαφνικά χωρίς ιδεολόγημα. Ηταν σαν να του έπεσε ο ουρανός στο κεφάλι.

Το δεύτερο γεγονός, στενά συνδεδεμένο με το πρώτο, ήταν η εμφάνιση μιας μεγάλης ομάδας ηγετικών στελεχών (σχεδόν η μισή κεντρική επιτροπή του), που ζητούσε ουσιαστικά τη διάλυση του κόμματος, την εγκατάλειψη των παραδοσιακών του συμβόλων και τη διάχυση μέσα στον ενιαίο Συνασπισμό. Μετά βίας οι άνθρωποι του μηχανισμού κατάφεραν να πάρουν την πλειοψηφία και να πετάξουν έξω τους λεγόμενους «ανανεωτές».

Επρεπε τότε να βρουν ένα καινούργιο ιδεολογικό πλαίσιο για να μπορέσουν να ανασυγκροτηθούν και να υπάρξουν ως κομματικός μηχανισμός. Για να δημιουργηθεί αυτό το πλαίσιο χρειαζόταν και η «αυτοκριτική» για όσα υποστήριζαν και έκαναν στο παρελθόν, η οποία μάλιστα, σε ό,τι αφορά την εσωτερική πολιτική τους δράση, προχώρησε με εξαιρετικά αργούς ρυθμούς, γιατί η παρουσία του Χ. Φλωράκη, ο οποίος είχε παίξει καταλυτικό ρόλο στο να κερδηθεί η μάχη ενάντια στους «ανανεωτές», λειτουργούσε αποτρεπτικά. Γιατί όλα όσα περιγράψαμε παραπάνω, η συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ και μετά η συνεργασία με τους Κύρκους και τη ΝΔ, ήταν έργο Φλωράκη και όχι των «ανανεωτών».

Εχουμε και άλλη φορά σημειώσει ότι η «αυτοκριτική» τους, όσο πήγαινε προς τα πίσω χρονικά, έπαιρνε σβάρνα και τη δράση του επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος. Υιοθετώντας την αριστερίστικη (επί της ουσίας δεξιά) κριτική του τροτσκισμού, έβγαλαν... οπορτουνιστική τη γραμμή της Κομμουνιστικής Διεθνούς στο Μεσοπόλεμο και του επαναστατικού ΚΚΕ την ίδια περίοδο και μετά την κρίσιμη εικοσαετία 1930-1950! Εφτιαξαν έναν τροτσκιστικό ιδεολογικό αχταρμά, χωρίς τον Τρότσκι φυσικά. Ετσι, έχουμε ένα κόμμα με καθαρά αστική γραμμή, το οποίο σε ιδεολογικό-διακηρυκτικό επίπεδο ακουμπά σε μια ψευδοαριστερίστικη σαλάτα. Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται αυτό στην Ιστορία, δε στερείται όμως και στοιχείων πρωτοτυπίας.

Ενα πράγμα δεν άλλαξε ο Περισσός, παρά τις κατά καιρούς πριπλανήσεις του στον κόσμο της ιδεολογίας. Την υποταγή στην αστική νομιμότητα και τη σαμποταριστική του δράση στην ανάπτυξη του εργατικού και λαϊκού ριζοσπαστισμού. Για να περιοριστούμε στα χρόνια της λεγόμενης Μεταπολίτευσης (η περίοδος από το 1956 μέχρι το πραξικόπημα της στρατιωτικοφασιστικής χούντας είναι άλλο κεφάλαιο), από το 1974 μέχρι σήμερα δεν υπήρξε περίοδος όξυνσης της ταξικής και κοινωνικής πάλης κατά την οποία ο Περισσός δε λειτούργησε ως υπονομευτής, σαμποταριστής, συκοφάντης και προβοκάτορας.

Εν τάχει και πάλι, θυμίζουμε: τα πρώτα μαχητικά σκιρτήματα την περίοδο 1975-76, που αντιμετώπιζαν «στα ίσα» την αστυνομική καταστολή, με τον Περισσό να καταγγέλλει ότι τις συγκρούσεις καθοδηγούσαν... προβοκάτορες της ΚΥΠ και της Ασφάλειας. Τον φοιτητικό ξεσηκωμό και το πρώτο μεγάλο κίνημα καταλήψεων ενάντια στον κακόφημο νόμο 815, με τον Περισσό να βρίσκεται και πάλι απέναντι (το κίνημα αυτό, ως γνωστόν, κατάφερε να καταργήσει το νόμο). Το μαθητικό ξεσηκωμό ενάντια στο νόμο Αρσένη. Τη νεολαιίστικη εξέγερση το Δεκέμβρη του 2008, μετά τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου από τον μπάτσο Κορκονέα και την «υπεύθυνη» στάση του Περισσού, η οποία συγκέντρωσε τα εύσημα των αστικών ΜΜΕ (παροιμιώδης έχει μείνει η φράση της Α. Παπαρήγα ότι «στη λαϊκή επανάσταση δε θα σπάσει ούτε ένα τζάμι»!). Την περίοδο του κινήματος των «αγανακτισμένων», που ο Περισσός στάθηκε και πάλι απέναντι, με αποκορύφωμα την περιφρούρηση της Βουλής, μη τυχόν και τίποτα «τρελαμένοι» κάνουν ντου και προσβάλουν τα θέσμια του αστικού πολιτικού πολιτισμού.

Το ιδεολογικό ένδυμα το έχουν αλλάξει πολλές φορές, κάνοντας κάλπικες αυτοκριτικές, όμως η ουσία της πολιτικής τους παρέμεινε πάντοτε η ίδια. Πολιτική αριστερού αναχώματος που προστατεύει το αστικό σύστημα.

Πέτρος Γιώτης

Κυπριακό

Υπό το βάρος των τετελεσμένων

Η ειδική απεσταλμένη του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ για το Κυπριακό παρέτεινε την παραμονή της στην Κύπρο και μετά από ένα τετραήμερο συναντήσεων με τους Αναστασιάδη και Ακιντζί (χωριστά με τον καθένα) φαίνεται πως κατάφερε να πετύχει μια καταρχήν συμφωνία επί των **όρων αναφοράς** βάσει των οποίων μπορεί να επαναρχίσουν συνομιλίες υπό την αιγίδα του ΟΗΕ για την επίτευξη λύσης στο Κυπριακό.

Η επίτευξη καταρχήν συμφωνίας συνάγεται και από την ανακοίνωση ότι ο Αναστασιάδης θα έρθει την Τρίτη στην Αθήνα για να συναντηθεί με τον Μητσοτάκη. Οπως ανέφερε την Τετάρτη σε γραπτή ανακοίνωσή του ο κύπριος κυβερνητικός εκπρόσωπος Πρόδρομος Προδρόμου, ο Αναστασιάδης είχε τηλεφωνική επικοινωνία με τον Μητσοτάκη μετά τη συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου που έγινε στη Λευκωσία την ίδια μέρα. «Καταγράφεται πλήρης ταύτιση θέσεων Κύπρου και Ελλάδας και συμφωνία ως προς τους επιδιωκόμενους στόχους. Στη διάρκεια της συνομιλίας τους συμφώνησαν όπως συναντηθούν την ερχόμενη Τρίτη, 10 Σεπτεμβρίου, στην Αθήνα, προκειμένου να έχουν μια διεξοδική συζήτηση, για τον πλήρη προγραμματισμό και συντονισμό των επόμενων βημάτων», ανέφερε ο Π. Προδρόμου.

Φαίνεται, λοιπόν, ότι υπήρξε καταρχήν συμφωνία Αναστασιάδη-Ακιντζί επί των όρων αναφοράς, αυτή συζητήθηκε στο λεγόμενο εθνικό συμβούλιο της Κύπρου και θα τεθεί υπόψη και του Μητσοτάκη, δεδομένου ότι η ελληνική κυβέρνηση θα συμμετάσχει και στο νέο γύρο συνομιλιών, αν και όποτε διεξαχθεί, με το στάτους της εγγυήτριας δύναμης (όπως και η Τουρκία).

Λεπτομέρειες για το περιεχόμενο των συμφωνημένων όρων αναφοράς δεν έγιναν γνωστές, πλην ενός γενικού πλαισίου, σύμφωνα με το οποίο περιλαμβάνουν το Κοινό Ανακοινωθέν του 2014, στο οποίο στηρίχτηκαν οι διαπραγματεύσεις στο Μον Πελεράν και στο Κραν Μοντανά, τις συγκλίσεις που επιτεύχθηκαν στις διαπραγματεύσεις πριν και μετά το 2014 και τα έξι σημεία του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ Αντόνιο Γκουτέρες, ο οποίος θα πάρει και τη σχετική πρωτοβουλία, όταν τα δύο μέρη τον ενημερώσουν ότι είναι έτοιμα να προσέλθουν σε απευθείας διαπραγματεύσεις.

Πιάσ' τ' αυγό και κούρευ' το, που λέει η λαϊκή παροιμία. Από τις διαπραγματεύσεις του Κραν Μοντανά μέχρι σήμερα έχει κυλήσει πολύ νερό στ' αυλάκι και έχουν δημιουργηθεί νέα δεδομένα, που έχουν το χαρακτήρα του τετελεσμένου. Οπως θα θυμούνται όσοι παρακολουθούν συστηματικά το Κυπριακό, οι διαπραγματεύσεις επί ελβετικού εδάφους κατέρρευσαν διότι υπήρξαν διαφορές κυρίως στο εδαφικό, καθώς και στα θέματα των εγγυήσεων και της ασφάλειας, που σχετίζονται με την παραμονή των τουρκικών στρατευμάτων στο νησί. Μάλιστα, πολλοί στην Ελλάδα και στην Κύπρο επέρριψαν στον Κοτζιά την ευθύνη, κατηγορώντας τον για σκόπιμη αδιαλλαξία που πυροδότησε την ένταση με τον τούρκο ΥΠΕΞ Τσαβούσογλου. Σήμερα, όμως, υπάρχει ένας άλλος παράγοντας που ονομάζεται εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων στην κυπριακή ΑΟΖ, που για την Τουρκία αποτελεί τμήμα μιας ευρύτερης στρατηγικής. Μιας στρατηγικής που λέει ότι η Τουρκία δε σκοπεύει να μείνει εκτός του ενεργειακού παιχνιδιού στην Ανατολική Μεσόγειο, παρακολουθώντας παθητικά και μελαγχολικά το κουαρτέτο Ισραήλ-Ελλάδας-Αιγύπτου-Κύπρου, με τη σύμφωνη γνώμη των ΗΠΑ, να κάνει όλο το παιχνίδι.

Η Τουρκία έχει στείλει τέσσερα πλοία στην περιοχή (δύο ερευνητικά και δύο γεωτρύπανα), στηρίζει την παρουσία της με τον πολεμικό της στόλο και απαντά κοροϊδευτικά στις κατηγορίες που εκτοξεύονται από Αθήνα και Λευκωσία ότι αποτελεί τον ταραξία της Μεσογείου. Ο Ερντογάν, με κυνισμό (αλλά και ρεαλισμό ταυτόχρονα), δηλώνει πως αυτοί που σήμερα συμπλέουν με τις ελληνικές κατηγορίες, θα κάνουν ουρά έξω από το παλάτι του. Και η ηγεσία της τουρκοκυπριακής κοινότητας έχει αποστείλει επιστολή στον Γκουτέρες ζητώντας να υπάρξει συμφωνία για συνεκμετάλλευση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων από τα δύο «συνιστώντα κράτη», πριν από την επίλυση του Κυπριακού.

Με αυτά τα νέα δεδομένα, που δεν υπήρχαν το 2017 στο Κραν Μοντανά, υπάρχει περίπτωση να υπάρξει πρόοδος σε συνομιλίες για επίλυση του Κυπριακού; Μόνο αφελής θα απαντούσε καταφατικά. Εκτός αν στους όρους αναφοράς υπάρξει κάτι σχετικό με τη βασική επιδίωξη της Τουρκίας αυτή την περίοδο. Και αυτό, όμως, είναι αμφίβολο, όχι γιατί θα έφερνε αντιρρήσεις ο Αναστασιάδης, αλλά γιατί η Τουρκία δε θα απεμπολούσε ένα βασικό της όπλο, υποβιβάζοντάς το σε απλό θέμα στη γενική ατζέντα των διαπραγματεύσεων για την επίλυση του Κυπριακού. Γιατί αν καταρρεύσουν και αυτές οι διαπραγματεύσεις (όπως έχει γίνει τόσες φορές στα τελευταία 45 χρόνια), τότε το ζήτημα των υδρογονανθράκων θα μπει στο ράφι μαζί με όλα τα υπόλοιπα ζητήματα του Κυπριακού.

Η Τουρκία δεν το θέλει αυτό, γι' αυτό και δημιούργησε τετελεσμένα. Εστειλε σκάφη, έκανε γεωτρήσεις (ή εικονικές γεωτρήσεις, το ίδιο κάνει) σε οικόπεδα της κυπριακής ΑΟΖ, με στάτους εργολάβου του τουρκοκυπριακού «συνιστώντος κράτους», αγνόησε τις αναιμικές (και μόνο φραστικές) ανακοινώσεις διάφορων δυτικών χωρών και δηλώνει ότι αυτό το δικαίωμα το έχει κατοχυρώσει και είναι έτοιμη να το στηρίξει με στρατιωτική ισχύ. Μόνο ηλίθιοι πολιτικοί θα απεμπολούσαν αυτό που κατέκτησαν με τον τσαμπουκά και ξοδεύοντας τόσα λεφτά (δεν οργανώνονται ανέξοδα τέτοιες ναυτικές αποστολές).

Πέραν αυτού, όπως σημειώσαμε και παραπάνω, για την Τουρκία οι υδρογονάνθρακες της κυπριακής ΑΟΖ είναι ένα τμήμα της γενικότερης στρατηγικής της στην Ανατολική Μεσόγειο και στο παιχνίδι που παίζεται εκεί. Είναι ένας μοχλός πίεσης απέναντι σ' εκείνους που αφελώς πιστεύουν ότι μπορούν να την απομονώσουν και να τη βγάλουν από το παιχνίδι. Κατά συνέπεια, ο Ακιντζί εμφανίζεται ως διαλλακτικός και συναινετικός στη Λευκωσία, αλλά τις αποφάσεις δε θα τις πάρει αυτός. Θα τις πάρουν ο Ερντογάν και η κλίκα του. Το παιχνίδι της διαλλακτικότητας στα διαδικαστικά ζητήματα είναι απαραίτητο για να μην επιρριφθούν ευθύνες στην τουρκική-τουρκοκυπριακή πλευρά για αδιαλλαξία. Θυμηθείτε το σάλο που ξέσπασε μετά το Κραν Μοντανά, όταν ο ΟΗΕ επέρριπτε ευθύνες εξίσου και στις δύο πλευρές, ενώ ο τότε ειδικός απεσταλμένος του γ.γ. του ΟΗΕ Εσπεν Μπαρθ Αιντε επέρριπτε παρασκηνιακά την ευθύνη στον Κοτζιά, προκαλώντας οργισμένες δημόσιες δηλώσεις του τελευταίου.

Ο Σημίτης ως προπομπός

Αρκετοί πρέπει να θεώρησαν το δισέλιδο άρθρο του Σημίτη στα «Νέα» του περασμένου Σαββάτου ως έμμεση υποβολή υποψηφιότητας για την προεδρία της Δημοκρατίας. Διότι ο τέως πρωθυπουργός, που πριν από σαράντα μέρες συμμετείχε (χαλαρά έστω) στην προεκλογική εκστρατεία του ΚΙΝΑΛ, ενδύθηκε τη στολή του «πατέρα του έθνους» καλώντας τα αστικά πολιτικά κόμματα σε ευρύτερη συνεργασία. Καλώντας κυρίως την αντιπολίτευση, αφού η εκάστοτε κυβέρνηση πάντοτε ζητά συναίνεση (στο πλαίσιο της πολιτικής της εννοείται) από την αντιπολίτευση. Απ' αυτή την άποψη, δεν είναι αβάσιμες οι σκέψεις ότι ο Σημίτης θέλει να γίνει πρόεδρος της Δημοκρατίας, όμως νομίζουμε ότι πιο σημαντικός είναι ο ρόλος προπομπού που παίζει. Κι επειδή ο Σημίτης εξακολουθεί να διατηρεί τις επαφές του με εξέχοντες παράγοντες της εγχώριας κεφαλαιοκρατίας και με ξένα κέντρα, δεν πρέπει να περάσουμε στο ντούκου αυτά που λέει.

«Παράλληλα, και η αντιπολίτευση έχει και αυτή ευθύνη να συμβάλει στη λύση των καίριων προβλημάτων της χώρας. Ο ρόλος της δεν μπορεί να είναι μόνο αρνητικός», γράφει ο Σημίτης στην κατακλείδα του άρθρου του. Ποια είναι αυτά τα προβλήματα; Ο ίδιος τα χωρίζει σε δυο κατηγορίες, οικονομικά και εξωτερικής πολιτικής, δίνοντας έμφαση κυρίως στα δεύτερα.

Σε ό,τι αφορά τα οικονομικά, ο Σημίτης ξεπερνά γρήγορα τα περί αναθεώρησης των στόχων για τα «πρωτογενή πλεονάσματα». Θεωρεί μεν δίκαιο ένα τέτοιο αίτημα, δεν τρέφει όμως ελπίδες για αποδοχή του από τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές. Και όπως πάντοτε συνήθιζε να κάνει, επικεντρώνεται στα προβλήματα που δημιουργεί η δεδομένη πολιτική, προειδοποιώντας ότι «η υπέρβαση της κρίσης που καθορίζει ακόμη την ελληνική οικονομία θα απαιτήσει συστηματική και έντονη προσπάθεια». Με το δικό του τρόπο λέει στον ελληνικό λαό ότι η σκληρή μνημονιακή πολιτική θα πρέπει αναγκαστικά να κρατήσει πολλά χρόνια. Βάζει μάλιστα έντονα έναν παράγοντα ακόμα: την πιθανότητα ύφεσης στην Ευρωζώνη, εστιάζοντας ιδιαίτερα στο «λαχάνιασμα» της γερμανικής οικονομίας, η οποία το 2019 προβλέπεται να αναπτυχθεί κατά 0,5% έναντι 1,5% το 2018.

Σε ό,τι αφορά την εξωτερική πολιτική ο Σημίτης στέκεται κυρίως στις ελληνοτουρκικές σχέσεις και το Κυπριακό και συστήνει (τι άλλο;) ρεαλισμό. Διότι, όπως γράφει, «για τις χώρες του ΝΑΤΟ η Τουρκία παρά τη στάση της παραμένει ένας σημαντικός παράγοντας που τους επιτρέπει να παρακολουθούν και αν είναι ανάγκη να προλάβουν αρνητικές εξελίξεις στη Μέση Ανατολή. Δεν είναι γι' αυτό βέβαιο ποια θα είναι η στάση των χωρών του ΝΑΤΟ εάν υπάρξει διαμάχη για τα δικαιώματα στις θαλάσσιες περιοχές της Ανατολικής Μεσογείου».

Φαιδρό χαρακτηρίζει το δικαστήριο, ενώ ισχυρίζεται ότι δεν προέκυψαν στοιχεία σε βάρος του!

Συνεχίζει να προκαλεί ο Λαγός

Ο Λαγός έφτιαξε νέο νεοναζιστικό μόρφωμα («Εθνική Λαϊκή Συνείδηση»), παρέα με τον Καιάδα, τον Ηλιόπουλο και άλλους χρυσαυγίτες. Μοναδικό του μέλημα είναι να τη σκαπουλάρει από τις βαρύτατες κατηγορίες που τον βαραίνουν, πράγμα αδύνατο. Στις 28 Αυγούστου, έδωσε συνέντευξη στον πολύ στενό συνεργάτη του Πλεύρη, Συμιγδαλά, που είναι μέλος του συντονιστικού οργάνου του νέου νεοναζιστικού μορφώματος, στην οποία για μια φορά ακόμα μίλησε απαξιωτικά για το δικαστήριο που δικάζει τα 69 μέλη και στελέχη της ΧΑ..

Ο Συμιγδαλάς ρώτησε τον Λαγό αν ισχύει αυτό που κυκλοφορεί για την πρώην σύντροφό του Μπενέκη, ότι είναι αλβανικής καταγωγής. Η ερώτηση-πάσα έγινε για να αναφερθεί ο Λαγός στο δικαστήριο και στην… αθωότητά του. Είπε συγκεκριμένα: *«Πριν τρεις-τέσσερις μήνες περίπου πήγε η μητέρα της συγκεκριμένης κοπέλας σαν μάρτυρας στο δικαστήριο, σ' αυτό το* ***φαιδρό δικαστήριο****… Εψαξαν τα πάντα σε μένα, τα κινητά μου, μπήκαν στο σπίτι μου, διέλυσαν τα πάντα και* ***δεν μπόρεσαν να βρουν το παραμικρό****. Εάν άλλο άνθρωπο τον είχαν ψάξει τόσο συγκεκριμένα, σε βάθος χρόνου μεγάλο, θα είχαν ανακαλύψει κάποιες παρατυπίες στη ζωή του.* ***Σε μένα δεν μπόρεσαν να βρουν τίποτα και βασίστηκαν μόνο στα ψέματα****»*.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Λαγός αναφέρεται απαξιωτικά στο δικαστήριο. Το είχε ξανακάνει στις 30 Σεπτέμβρη του 2018, σε συνέντευξη που έδωσε στο ραδιόφωνο XFM. Ρωτήθηκε τότε: «Σας αναφέρουν ως εγκληματική οργάνωση. Κάνατε κάτι εσείς γι' αυτό;». Και απάντησε: *«Τι να κάνουμε; Εχουμε κάνει τα πάντα. Καταρχήν, εγώ* ***δεν πιστεύω ότι υπάρχει δικαιοσύνη στην Ελλάδα****. Το λέω, και ας είμαι αυτή τη στιγμή με μια δίκη πάνω μου… Μας λένε εγκληματική οργάνωση, πού να απευθυνθούμε;* ***Εχουμε ένα δικαστήριο, το οποίο κωλυσιεργεί****, κανείς δεν υπερασπίζεται τα ανθρώπινα δικά μας δικαιώματα»*.

Οι χαρακτηρισμοί του Λαγού γι' αυτό το δικαστήριο είναι ανυπόστατοι. Το λέμε αυτό γιατί το δικαστήριο και η πρόεδρός του Μ. Λεπενιώτη εφάρμοσαν με ευλάβεια -και μάλιστα με υπερβάλλοντα ζήλο σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα των κατηγορουμένων- τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ). Ας γίνουμε συγκεκριμένοι, αφού διευκρινίσουμε ότι αναφερόμαστε στον παλιό ΚΠΔ, που ίσχυε κατά την εξέλιξη αυτής της δίκης. Το περιεχόμενο του άρθρου 364 του παλιού ΚΠΔ για την ανάγνωση Αναγνωστέων Εγγράφων είναι σχεδόν ταυτόσημο με το άρθρο 362 του νέου ΚΠΔ.

Τι προέβλεπε το άρθρο 364; «Η ανάγνωση των εγγράφων αυτών (σ.σ που κατατίθενται τόσο από την υπεράσπιση όσο και από την πολιτική αγωγή) στο ακροατήριο γίνεται μόνο ως προς τα ουσιώδη και σημαντικά, κατά την κρίση του προέδρου, σημεία τους». Τι συνέβη στην περίπτωση του Λαγού; Οι συνήγοροί του κατέθεσαν ως αναγνωστέα έγγραφα 2.181 από τις 2.288 Ερωτήσεις που είχε καταθέσει στην Βουλή. Ερωτήσεις επί παντός του επιστητού και σε πάρα πολλούς υπουργούς. **Ολες οι ερωτήσεις που κατατέθηκαν και στη συνέχεια διαβάστηκαν από το δικαστήριο δεν είχαν καμία σχέση με τις κατηγορίες που αντιμετωπίζει ο Λαγός**, οι οποίες κατά τη γνώμη μας έχουν αποδειχτεί πλήρως κατά τη μέχρι τώρα ακροαματική διαδικασία. Οι συνήγοροι του Λαγού επέλεξαν αυτή την τακτική γιατί ήθελαν να «παίξουν» καθυστέρηση. Η ανάγνωσή τους δεν προσέφερε τίποτα στην υπερασπιστική τους γραμμή.

Η πρόεδρος του δικαστηρίου, που έλαβε γνώση της προσβλητικής δήλωσης του Λαγού ότι «έχουμε ένα δικαστήριο που κωλυσιεργεί», απευθυνόμενη στους συνηγόρους υπεράσπισής του τους ρώτησε πώς συμβιβάζεται αυτή η δήλωση με την ενέργειά του να καταθέσει ένα τόσο μεγάλο αριθμό εγγράφων προς ανάγνωση. Ετσι, οι συνήγοροι του Λαγού αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν και να διαβαστούν από τις 2.181 Ερωτήσεις οι 1.148 και οι τίτλοι από τις υπόλοιπες 1033. Γι' αυτή την ανάγνωση σπαταλήθηκαν άσκοπα εντεκάμισι συνεδριάσεις του δικαστηρίου, οι οποίες διαρκούσαν μέχρι τη 1μμ και όχι μέχρι τις 3μμ, λόγω της συμμετοχής του γραμματέα του δικαστηρίου στις στάσεις εργασίας που είχε κηρύξει ο σύλλογός του.

Είναι φανερό, ότι ο Λαγός έκανε αυτές τις απαξιωτικές δηλώσεις για το δικαστήριο, γιατί προφανώς γνωρίζει ότι οι κατηγορίες που αντιμετωπίζει έχουν αποδειχτεί πλήρως, ενώ υπάρχει ο κίνδυνος, μαζί με την καταδικαστική απόφαση να σταλεί ο φάκελος στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών για να συνεχιστεί η δικαστική διερεύνηση για την εύρεση ενδείξεων που θα οδηγήσουν στην απαγγελία κατηγορίας για ηθική αυτουργία -τουλάχιστον του Λαγού και του φίρερ Μιχαλολιάκου- στις υποθέσεις της δολοφονίας του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα και των αποπειρών ανθρωποκτονίας κατά των αιγύπτιων ψαράδων και των στελεχών και μελών του ΚΚΕ και του ΠΑΜΕ.

Προσχεδιασμένες δολοφονικές επιθέσεις

Ας δούμε και το παραμύθι του Λαγού, ότι δήθεν σ' αυτόν δεν μπόρεσαν να βρουν τίποτα και βασίστηκαν σε ψέματα.

Οπως είναι γνωστό, στις 12 Ιούνη του 2012, στις 3:10' τη νύχτα, χρυσαυγίτες επιτέθηκαν στο σπίτι που κατοικούσαν αιγύπτιοι ψαράδες και τραυμάτισαν πολύ σοβαρά έναν απ' αυτούς, ο οποίος κοιμόταν στην ταράτσα του σπιτιού. Από την ακροαματική διαδικασία αποδείχτηκε ότι υπήρξε ανθρωποκτόνος δόλος. Λίγες ώρες πριν από τη δολοφονική επίθεση, αυτή είχε προαναγγελθεί από τον περιφερειάρχη Λαγό, σε εκδήλωση που είχε πραγματοποιηθεί σε καφετέρια στο Πέραμα. Σε αυτήν ο Λαγός ανέφερε ότι στην περιοχή δρουν ανεξέλεγκτα αιγύπτιοι ψαράδες οι οποίοι από εδώ και πέρα θα δίνουν λογαριασμό στη ΧΑ.

Η προσχεδιασμένη επίθεση των χρυσαυγιτών ενάντια στα μέλη και στελέχη του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ σχεδιάστηκε από τον Λαγό και είχε προαναγγελθεί από τον Παναγιώταρο τον Μάη του 2013 και από τον ίδιο τον Λαγό στις 8 Αυγούστου του 2013, στη Ζώνη του Περάματος. Ο Λαγός αντάλλαξε εκείνο το βράδυ μηνύματα με τον Γ. Πατέλη και τον Σ. Δεβελέκο. Τα μηνύματα αυτά είναι καταγεγραμμένα στα Αναγνωστέα Εγγραφα 350 και 355 (βρέθηκαν στον Πατέλη).

Στις 12/9/2013 και ώρα 11:49:41μμ, ο Λαγός στέλνει μήνυμα, απαντώντας σε μήνυμα του Πατέλη, με το οποίο -προφανώς- αυτός ζητούσε εντολή από τον Λαγό. Απάντησε ο Λαγός (μήνυμα με αριθμό 62 στο SMS-INBOX, Αναγνωστέο Εγγραφο 355 του Γ. Πατέλη, παράρτημα 4.1): *«Και πολύ καλά έκανες, παρεμπιπτόντως. Μάλλον θα φάνε γερό πέσιμο τα κουμμούνια σήμερα στο Πέραμα. Εχουν βγει και βάφουν και μάζεψε ο Τάσος (σ.σ. εννοεί τον Αναστάσιο Πανταζή) καμιά 30άρα και πάνε από εκεί»*.

Απ' αυτό το μήνυμα φαίνεται καθαρά ότι ο Λαγός ενημερώνεται για την παραμικρή λεπτομέρεια και παρακολουθεί τα πάντα και είναι αυτός που δίνει τις εντολές. Γνωρίζει ότι μέλη του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ βγήκαν και γράφουν συνθήματα σε τοίχους στην περιοχή της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης του Περάματος και αφού πήρε την έγκριση από τον φίρερ, δίνει εντολή στον Πανταζή να μαζέψει τάγμα εφόδου και να τους επιτεθεί. Δεν μπορεί να εκτιμήσει εκ των προτέρων πώς θα αντιδράσουν τα μέλη του ΠΑΜΕ και αν οι χρυσαυγίτες θα μπορέσουν να τα βγάλουν πέρα, γι' αυτό κρατά μια μικρή επιφύλαξη: «Μάλλον θα φάνε γερό πέσιμο τα κουμμούνια».

Ο Λαγός, λοιπόν, γνωρίζει και είναι αυτός που σχεδιάζει την επίθεση με το τάγμα εφόδου, του οποίου ηγείται ο Πανταζής. Ο δε στόχος είναι καθαρός: «να φάνε γερό πέσιμο». Μετά από 7 λεπτά και 17 δευτερόλεπτα ο Λαγός στέλνει τρίτο μήνυμα στον Πατέλη και αναφέρει: «Πήραν μια πρώτη απάντηση». Γνωρίζει πώς εξελίχθηκε η δολοφονική ενέδρα και προαναγγέλλει ότι στο Πέραμα θα ακολουθήσουν και άλλες τέτοιες επιθέσεις (η επίθεση χαρακτηρίζεται «πρώτη απάντηση»), προφανώς για να εξοντώσουν τα συνδικαλιστικά στελέχη του ΠΑΜΕ που δραστηριοποιούνται στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη του Περάματος και μ' αυτό το φασιστικό τρόπο να κυριαρχήσουν οι ίδιοι στη Ζώνη, σπέρνοντας τον τρόμο στους εργάτες.

Αφού ενημερώνεται για το αποτέλεσμα της φασιστικής επίθεσης στο Πέραμα, ο Λαγός αρχίζει να επικοινωνεί με μηνύματα με το στέλεχος της ΧΑ Σωτήρη Δεβελέκο, ένα λεπτό αφότου έστειλε το τελεταίο (τρίτο) μήνυμα στον Πατέλη. Τα μηνύματα αυτά υπάρχουν στον πρώτο σκληρό δίσκο που κατασχέθηκε από τον Σ. Δεβελέκο και βρίσκεται στο Αναγνωστέο Εγγραφο 276.

Το πρώτο μήνυμα του Λαγού (αριθμός 8499) στάλθηκε στον Δεβελέκο στις 23:57:54 και αναφέρει: *«Φίλε γαμήσαμε τα κομμούνια σήμερα σε Νίκαια και Πέραμα. Βγήκαν για αφισοκολλήσεις και* ***τους μακελέψαμε****»*. Ο Λαγός ομολογεί ανοιχτά ότι το τάγμα εφόδου των χρυσαυγιτών επιτέθηκε απρόκλητα στα μέλη του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ, τα οποία απλά «βγήκαν για αφισοκολλήσεις». Από το μήνυμα Λαγού διαψεύδονται οι ισχυρισμοί των συνηγόρων υπεράσπισης, ότι δήθεν οι παμίτες είχαν βγει εκείνο το βράδυ και έσβηναν συνθήματα των νεοναζιστών (οι ισχυρισμοί αυτοί διατυπώθηκαν από τους συνηγόρους υπεράσπισης των νεοναζιστών κατά την εξέταση των θυμάτων-μελών του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ).

Οι τραυματισμοί μελών και στελεχών του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ ήταν πολύ σοβαροί. Το ότι δεν υπήρξε θάνατος είναι καθαρά τυχαίο. Μιλώντας με νομικούς όρους, για να χαρακτηριστεί μια επίθεση κατά προσώπων ως απόπειρα ανθρωποκτονίας δεν απαιτείται και δεν προϋποτίθεται να είναι σοβαρός ο τραυματισμός. Για να χαρακτηριστεί μια επίθεση ως απόπειρα ανθρωποκτονίας αρκεί να αποδειχτεί ότι υπήρχε ανθρωποκτόνος δόλος. Και εδώ αποδείχτηκε ο ανθρωποκτόνος δόλος. Οι νεοναζιστές που ισχυρίστηκαν ότι δεν προέκυψαν σοβαρά στοιχεία που να θεμελιώνουν το αδίκημα της απόπειρας ανθρωποκτονίας διαψεύδονται και από την ίδια την πολιτική τους πρακτική. Την επίθεση αντιφασιστών κατά του Γερμενή/Καιάδα στο Μαρούσι, από την οποία αυτός δεν υπέστη τον παραμικρό τραυματισμό, είχαν σπεύσει να τη χαρακτηρίσουν «απόπειρα ανθρωποκτονίας»!

Με αφορμή τα μηνύματα του Λαγού για την επίθεση στο Πέραμα, επανερχόμαστε σε ένα ζήτημα που έχουμε εγείρει από την αρχή σχεδόν της δίκης. Τα μηνύματα του Λαγού έρχονται να επιβεβαιώσουν το modus operandi, τον τρόπο λειτουργίας των νεοναζιστών. Ο περιφερειάρχης Λαγός οργάνωσε τη ναζιστική δολοφονική επίθεση ενάντια στα μέλη και στελέχη του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ, έχοντας φυσικά πάρει την έγκριση του φίρερ Μιχαλολιάκου.

Προγραμμένος ο Παύλος Φύσσας

Πάμε τώρα στη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα. Ο Αγγος και ο Τσαλίκης τον εντοπίζουν στην καφετέρια «Κοράλλι». Από τα ντοκουμέντα που υπάρχουν στη δικογραφία αποδεικνύεται ότι ο Φύσσας είχε στοχοποιηθεί. Στη συνέχεια, ο Αγγος ενημερώνει τον Πατέλη και αυτός τον περιφερειάρχη Λαγό. Αφού πήρε το ΟΚ, ο Πατέλης έστειλε το μήνυμα στα μέλη και στελέχη του νεοναζιστικού μορφώματος που απαρτίζουν το τάγμα εφόδου της ΧΑ στη Νίκαια να πάνε άμεσα στα τοπικά γραφεία της ΧΑ.

Η σύλληψη του δολοφόνου Ρουπακιά προκάλεσε πανικό στις γραμμές των χρυσαυγιτών από κάτω μέχρι τον φίρερ. Αυτός ο πανικός επιβεβαιώνεται από τις απανωτές συνομιλίες, από τη στιγμή που μαθεύτηκε η σύλληψή του μέχρι το μεσημέρι της επόμενης μέρας, που έχει ο Πατέλης με τον Ρουπακιά και με τη Σκαρπέλη, σύζυγο του Ρουπακιά.

Οι συνομιλίες του Πατέλη με τον Ρουπακιά και τη σύζυγό του Μαργαρίτα Μικελάτου ήταν συνεχείς. Διήρκεσαν 750'' και γι' αυτές ο Πατέλης χρησιμοποίησε δύο δικά του κινητά και ένα σταθερό. Συνεχείς συνομιλίες είχε ο Πατέλης και με τον Λαγό, μέχρι τις 12:37 της 18ης Σεπτέμβρη του 2013. Αυτές διήρκεσαν 945''. Ο Πατέλης χρησιμοποίησε τα δύο κινητά και το σταθερό του, ο δε Λαγός το δικό του κινητό. Ο Λαγός με το κινητό του συνομίλησε 1042'' με άλλα ηγετικά στελέχη της ΧΑ, που δε γνωρίζουμε ποια ακριβώς ήταν.

Δεν αποκλείεται στις συνομιλίες αυτές να πήρε άμεσα μέρος και ο φίρερ, όπως έγινε στην περίπτωση συνομιλίας Δεβελέκου-Λαγού στις 18 Σεπτέμβρη του 2013 και ώρα 14:57:10. Η συνομιλία αυτή κράτησε 00:58'' και εκτός από τον Λαγό πήραν άμεσα μέρος ο Κασιδιάρης και ο φίρερ Μιχαλολιάκος. Η συνομιλία καταγράφηκε με τον κωδικό 8894 των συνομιλιών του Σ. Δεβελέκου με τον Λαγό και άλλα στελέχη της ΧΑ. Παραθέτουμε την απομαγνητοφώνηση:

Δεβελέκος*: Ναι!*

*(****Κασιδιάρης****: …διαρροές…)*

Λαγός*: Αμα σε πάνε πάνω για καμιά αναγνώριση αυτουνού του μαλάκα…*

Δεβελέκος*: Ναι.*

Λαγός*: Δεν τον ξέρεις, δεν τον έχεις δει, εντάξει;*

*(****Κασιδιάρης****: Να μην πάει, ρε Γιάννη!)*

Δεβελέκος*: Εντάξει, εντάξει.*

Λαγός*: Κάτσε να σου πω κάτι. Εδώ λένε, δεν… εδώ λένε οι υπόλοιποι να μην πας. Μην πας…*

*(****Μιχαλολιάκος****: Τι λες τώρα; Είναι ύποπτο.)*

Λαγός*: Κι εγώ αυτό λέω! Εγώ γι' αυτό το σκεπτικό είπα να πάει.*

*(****Κασιδιάρης****: Αν τον ρωτήσουν…)*

Λαγός*: Ασ' το, άσ' το, Σωτήρη πήγαινε κανονικά, όπως είπαμε…*

*(****Κασιδιάρης****: … είναι στα κεντρικά, δεν είναι στη Νίκαια.)*

Λαγός*: Απλά να ξέρεις ότι δεν τον ξέρεις, τίποτα, εντάξει;…*

*(****Κασιδιάρης****: Δεν έχει σχέση με τη Νίκαια…)*

Λαγός*: Δεν τον γνωρίζεις αυτόν, αν σε ρωτήσουν…*

*(****Κασιδιάρης****: Δεν έχει σχέση με τη Νίκαια…)*

Λαγός*: …και εσύ ασχολείσαι με… με άλλα πράγματα, ασχολείσαι με τα κεντρικά μας, με το Μέτωπο Νεολαίας, δεν ασχολείσαι ξέρω γω με τη Νίκαια και μ' αυτά, εντάξει;*

Δεβελέκος*: Εντάξει, δεν τον ξέρω λοιπόν. Να πάω.*

Λαγός*: Δεν τον ξέρεις, δεν τον ξέρεις, δεν τον ξέρεις, ναι.*

Δεβελέκος*: Ναι, έλα γεια.*

Το πρώτο που διαπιστώνουμε είναι ότι Πατέλης, Λαγός, Κασιδιάρης και φίρερ έχουν πάθει κρίση πανικού μετά από την αναπάντεχη γι' αυτούς σύλληψη του Ρουπακιά. Είχαν βολευτεί με το ακαταδίωκτο από τους αστυνομικούς και δικαστικούς μηχανισμούς στην αποκάλυπτη δολοφονική τους δράση και ξαφνικά τους προέκυψε σύλληψη του στελέχους που είχε εντολή να σκοτώσει τον Παύλο Φύσσα, τον οποίο είχαν στοχοποιήσει και έψαχναν. Δεν περίμεναν ότι οι αστυνομικοί των ομάδων ΔΙΑΣ, που παρακολουθούσαν το περιστατικό που προηγήθηκε της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα χωρίς να παρεμβαίνουν, θα προχωρούσαν στη σύλληψη του Ρουπακιά. Ετσι εξηγείται και η έκρηξη του Δεβελέκου κατά της «μπατσίνας» που συνέλαβε τον Ρουπακιά.

Επιβεβαιώνεται ότι η δολοφονία του Παύλου Φύσσα δεν ήταν προσωπική ενέργεια του Ρουπακιά, αλλά μια δολοφονία που σχεδιάστηκε σε κεντρικό επίπεδο. Τον πρώτο λόγο σ' αυτόν τον σχεδιασμό τον είχε ο Ν. Μιχαλολιάκος. Τι νόημα θα είχε η μεγάλη κινητοποίηση των χρυσαυγιτών, και μάλιστα σε κεντρικό επίπεδο, αν επρόκειτο για μια προσωπική υπόθεση με γηπεδικά κίνητρα;

Το στέλεχος των νεοναζιστών της ΧΑ Ν. Αποστόλου, κατηγορούμενος για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, αποκρούει τον αρχικό ισχυρισμό της ηγεσίας της ΧΑ, ότι δήθεν ο Ρουπακιάς έδρασε προσωπικά ορμώμενος από γηπεδικές διαφορές. Αυτό το αποκάλυψε ο Αποστόλου την επομένη της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχε και καταγράφηκε στο έγγραφο με κωδικό 14392, στο οποίο καταγράφονται και οι αριθμοί των δύο τηλεφώνων:

Συνομιλητής*: Ποιος είναι, αφού λένε ότι το θέμα ξεκίνησε από γηπεδικά;*

Ν. Αποστόλου*: Μαλάκα,* ***πρόφαση είναι αυτό****. Ολυμπιακός ο ένας, Ολυμπιακός και ο άλλος. Και ο πατέρας της μικρής (σ.σ. εννοεί την κόρη του Ρουπακιά) ήταν Ολυμπιακός και αυτός ο πούστης ήταν Ολυμπιακός»*.

Αυτό ο Αποστόλου το επανέλαβε και σε άλλους χρυσαυγίτες συνομιλητές του. Οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών ζήτησαν να διαβαστούν μερικοί (όχι όλοι) κωδικοί των συνδιαλέξεων του Αποστόλου. Δεν συμπεριέλαβαν, όμως, αυτόν τον κωδικό και περιορίστηκαν να αναφέρουν -με απολογητικό ύφος- ότι οι ισχυρισμοί του Αποστόλου είναι αναληθείς! Οπως θα δούμε στη συνέχεια, αν ήταν πράγματι για γηπεδικούς λόγους η δολοφονία του Π. Φύσσα από τον Ρουπακιά, δε θα «τρελλαίνονταν» στα τηλέφωνα με τον δολοφόνο Ρουπακιά και τη γυναίκα του ο Πατέλης και ο Λαγός, επί μισή μέρα, από τις 00:09' της 18ης Σεπτέμβρη μέχρι τις 12:37 της ίδιας ημέρας. Αυτές οι συνομιλίες κράτησαν δεκάδες λεπτά και προφανώς επεδίωκαν να επιβάλουν στον Ρουπακιά να πάρει τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα πάνω του και να μη μπλέξει τη ΧΑ.

Εδρασε ο Ρουπακιάς προσωπικά; Ο Ν. Αποστόλου απαντά αρνητικά και σ' αυτό το ερώτημα. Παραθέτουμε ένα μεγάλο απόσπασμα από συνομιλία του στις 20 Σεπτέμβρη του 2013, η οποία άρχισε στις 17:26:21 και διήρκεσε 10':36'':

Συνομιλητής*: Ε, τον μαλάκα (σ.σ. εννοεί τον Ρουπακιά).*

Ν. Αποστόλου*: Καλά τον έκανε. Μπράβο του.* ***Τον ψάχναμε τόσο καιρό****.*

Συνομιλητής*: Εχουν καταγράψει στο κινητό τη δολοφονία.*

Ν. Αποστόλου*: Ποιοι τον έχουν καταγράψει;*

Συνομιλητής*: Αυτόπτες μάρτυρες.*

…

Ν. Αποστόλου*: Κατεβήκαμε μετά με το Δεβελέκο και τον Μάκη (σ.σ. εννοεί τον Μπαρέκα, υπεύθυνο της ΤΟ Πειραιά) και τον ψάχναμε στο Περιβολάκι της Νίκαιας.*

…

Συνομιλητής*: Λέει ο … (σ.σ. εννοεί προστατευόμενο μάρτυρα) ότι ενημέρωσαν το μεγαλοστέλεχος της Νίκαιας (σ.σ. προφανώς εννοεί τον Γ. Πατέλη). Αυτός πήρε βουλευτή (σ.σ. εννοεί τον Λαγό) και αυτός τον Μιχαλολιάκο και αυτός πήγε και τον σκότωσε.*

Ν. Αποστόλου*: Ναι μωρέ, αυτό, εντάξει* ***είναι η ιεραρχία****.* ***Για να κάνεις κάτι παίρνεις τον Γιάννη*** *(σ.σ. Λαγό),* ***το λέει στον μεγάλο και θα δώσει το ΟΚ ο μεγάλος****» (σ.σ., ο φίρερ Μιχαλολιάκος).*

Οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών, στο έγγραφο που κατέθεσαν στο δικαστήριο, δεν έθεσαν κανένα ζήτημα γι' αυτή την τοποθέτηση του Αποστόλου. Η στάση τους είναι απολογητική. Δεν μπορεί να σε ξεσκεπάζει ένα στέλεχός σου κι εσύ να λες μόνο ότι είναι αναληθείς οι ισχυρισμοί του. Κι όχι μόνο να μην παίρνεις μέτρα εναντίον του, αλλά να οργανώνει ο φίρερ στα κεντρικά γραφεία του νεοναζιστικού μορφώματος αγώνες πολεμικών τεχνών, στους οποίους ο Αποστόλου παίζει δραστήριο ρόλο (οι αγώνες αυτοί έγιναν στις 16 Δεκέμβρη του 2017, δηλαδή σε περίοδο που ήταν γνωστές στους χρυσαυγίτες οι συνομιλίες του Αποστόλου που είχαν μπει στη δικογραφία).

Το ότι η δολοφονία του Π. Φύσσα, με εκτελεστή τον Γ. Ρουπακιά, είχε σχεδιαστεί επιβεβαιώνεται και από αυτό που ανέφερε ο Αποστόλου σε συνομιλητή του, στις 18 Σεπτέμβρη του 2013 (κωδικός συνομιλίας 14391). «Πέσαν οι δικοί μας με 20 μαχαίρια και τέτοια», έλεγε. Ολοι οι χρυσαυγίτες του τάγματος εφόδου ήταν οπλισμένοι, αλλά είχαν εντολή να μη βγάλει κανένας μαχαίρι και να χτυπήσει τον Παύλο Φύσσα, όταν κατάφεραν να τον εντοπίσουν. Περίμεναν να έρθει ο Ρουπακιάς, που κατέβηκε από το αυτοκίνητο, μαχαίρωσε τον Φύσσα και πήγε να φύγει. Οι νεοναζιστές, έχοντας κατά νου την ασυλία που έχαιραν από τους αστυνομικούς και δικαστικούς μηχανισμούς, πίστευαν ότι ο Ρουπακιάς θα μπορέσει να διαφύγει ανενόχλητος, γιατί οι αστυνομικοί θα κάνουν τα στραβά μάτια.

Αυτά δεν είναι τα μοναδικά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι ο αντιφασίστας Παύλος Φύσσας είχε στοχοποιηθεί από τη ΧΑ και ότι η δολοφονία του είχε σχεδιαστεί από τον Λαγό, που πήρε το ΟΚ από τον φίρερ. Ο Λαγός είχε πάθει τέτοιο ταράκουλο διαπιστώνοντας ότι από την ακροαματική διαδικασία επιβεβαιώθηκε απόλυτα το κατηγορητήριο, που έφτασε στο σημείο να δώσει εντολή στο συνήγορό του Αλεξιάδη να καταθέσει στο δικαστήριο ως αναγνωστέο έγγραφο την κατάθεση της πρώην γυναίκας του Ξανθής Κληρονόμου στην ανακρίτρια Ι. Χριστοδουλέα-Κλάπα στις 6 Μάρτη του 2014. Παραθέτουμε ένα απόσπασμα απ' αυτήν:

«ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οσο ζούσαμε μαζί, στο σπίτι της μητέρας του … είχα δει ότι ο Ιωάννης Λαγός ***φύλαγε σε ένα συρτάρι δύο μαύρα όπλα*** *… Επίσης είχα δει* ***και μια καραμπίνα*** *… Είχα επίσης δει ακουμπισμένο πάνω σε μια καρέκλα ένα μπουφάν … Κάποια στιγμή εντελώς τυχαία είδα ότι* ***στο μπουφάν αυτό υπήρχε ένα καρτελάκι που έγραφε την τιμή του, δηλαδή 600 ευρώ*** *… Στις 26-07-2011 αργά την νύχτα* ***τον συνέλαβαν στον Πειραιά να έχει μαζί του ένα όπλο χωρίς άδεια****. Οπως έμαθα εκ των υστέρων, ήταν το ένα από τα δύο όπλα που είχα δει στο συρτάρι … Μόλις μου τηλεφώνησε η μητέρα του, πήγα στο σπίτι. Φτάνοντας στο σπίτι* ***είδα δύο άτομα να φεύγουν από το σπίτι****. Περίπου κατά τις 11.00 η ώρα αν θυμάμαι καλά, μετά από δύο χρόνια, τηλεφώνησε η αστυνομία, ότι προτίθεται να κάνουν έρευνα σε μια ώρα … Πράγματι ήρθαν οι αστυνομικοί οι οποίοι ερεύνησαν και βρήκαν μόνο φυσίγγια και ένα γκλοπ … Από ό,τι μου είπε η μητέρα του … προσπάθησε η ίδια να τα κρύψει και επειδή δεν μπόρεσε ήρθαν κάποιοι Χρυσαυγίτες και τα πήραν …* ***Εκ των υστέρων ρώτησα το σύζυγό μου πού πήγαν τα όπλα και εκείνος μου είπε "καλύτερα να μην ξέρεις"****»*.

Είναι, λοιπόν, μεγάλο παραμύθι ο ισχυρισμός του Λαγού, ότι σ' αυτόν «δεν μπόρεσαν να βρουν τίποτα και βασίστηκαν μόνο στα ψέματα».

Ο Λαγός μαζί με τον Γερμενή και τους άλλους πρώην χρυσαυγίτες δεν συνέπραξαν τυχαία με τον Συμιγαλά, ούτε διάλεξαν τυχαία την 9η Νοέμβρη του 2019 για να παρουσιάσουν την ιδεολογική διακήρυξη του νέου νεοναζιστικού μορφώματος Η 9η Νοέμβρη είναι η επέτειος της «Νύχτας των κρυστάλλων» και θέλουν, εμμέσως πλην σαφώς, να υπογραμμίσουν ότι το μόρφωμά τους είναι νεοναζιστικό! Αλλωστε, όταν ανακοίνωσε την αποχώρησή του από τη ΧΑ ο Λαγός τόνιζε: *«Θα συνεχίσω να κάνω τον αγώνα μου,* ***με τον τρόπο που ήξερα*** *και με τον τρόπο που με έχουν μάθει οι έλληνες συμπολίτες μου»*. Εστελνε το μήνυμα ότι μπορεί να αποχώρησε από τη ΧΑ, όμως θα συνεχίσει τη δράση για την οποία παραπέμφθηκε ως κατηγορούμενος και για την οποία θα καταδικαστεί.

Γεράσιμος Λιόντος

Μείωση δαπανών, ιδιωτικοποίηση της δημόσιας Παιδείας, ένταση ταξικών φραγμών και πανεπιστήμια-επιχειρήσεις ΑΕ

Τη «διεύρυνση της αυτονομίας» της σχολικής μονάδας, την «αποκατάσταση της έννοιας της αριστείας», την «ενίσχυση της εξωστρέφειας των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων», την «επίσπευση της διαδικασίας πρόσληψης 4.500 εκπαιδευτικών και βοηθητικού προσωπικού στην Ειδική Αγωγή», την «υλοποίηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης» θέτει ως προτεραιότητες της κυβέρνησης της ΝΔ στην εκπαίδευση η Νίκη Κεραμέως.

Ας δούμε τη σημασία των βαρύγδουπων εξαγγελιών, τι πραγματικά κρύβεται πίσω από αυτές και πώς υλοποιούνται, τουλάχιστον ως τώρα.

◆ Η περίφημη «αυτονομία» της σχολικής μονάδας, αποτελεί στόχευση όλων των κυβερνήσεων που θέτουν ως προτεραιότητα την απαλλαγή του αστικού κράτους από δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα και την ανάληψη «ευθυνών», οικονομικών κυρίως, από το ιδιωτικό κεφάλαιο, τους Δήμους, κ.λπ. Ο στόχος προβλήθηκε με ιδιαίτερη ένταση στα χρόνια της κρίσης (φυσικό επακόλουθο) και από τους διαχειριστές του συστήματος, της «πρώτη φορά αριστεράς».

Το «αυτονομημένο» σχολείο, που θα παλεύει για να εξασφαλίσει τους όρους επιβίωσής του, θα είναι ξέφραγο αμπέλι για τα κάθε λογής επιχειρηματικά συμφέροντα που θα λανσάρονται ως «ευεργέτες», με το αζημίωτο, εξασφαλίζοντας διαφήμιση, πελάτες, αποδοχή παραμονής και λειτουργίας (π.χ. Πετρόλα του Λάτση), κ.λπ.

Στο σχολείο αυτό είναι απαραίτητος ο «ενισχυμένος ρόλος του διευθυντή», δηλαδή του διευθυντή-μάνατζερ και οι εκπαιδευτικοί θα αξιολογούνται πρωτίστως για το μέγεθος της συνεισφοράς στην υλοποίηση του παραπάνω στόχου. Η «παιδαγωγική αυτονομία» είναι απλώς αυταπάτη. Ο βαθμός αυτονομίας αυτής της κατηγορίας θα εξαντλείται στα διάφορα «προγράμματα» που θα επιλέγουν οι εκπαιδευτικοί με την ευγενική συμμετοχή ιδιωτών, ΜΚΟ, και τα ρέστα. Ουδέποτε το αστικό κράτος θα εκχωρήσει το δικαίωμά του να καθορίζει το ιδεολογικό πρόταγμα και το περιεχόμενο του σχολείου, αφού αυτό αποτελεί ισχυρό μηχανισμό διατήρησης και αναπαραγωγής του.

Η «αυτονομία» θεμελιώνεται πάνω σε ισχνά οικονομικά δεδομένα, όσον αφορά την κρατική χρηματοδότηση. Μειωμένες δαπάνες και οι παροχές με το σταγονόμετρο, με πρόσχημα τις μνημονιακές δεσμεύσεις. Η κυβέρνηση της ΝΔ συνεχίζει την ίδια πολιτική όλων των προκατόχων της. Οι περικοπές στις λειτουργικές δαπάνες (λογαριασμοί ΔΕΚΟ, καθαριότητα, θέρμανση, γραφική ύλη, κ.λπ.) δίνουν και παίρνουν.

Τα προβλήματα οξύνονται λόγω της διαμεσολάβησης των Δήμων στην απόδοση των χρημάτων, σύστημα

που διατηρεί και η σημερινή κυβέρνηση για ευνόητους λόγους. Αποτέλεσμα; Καθυστερήσεις, ψηφοθηρική πολιτική από την πλευρά των Δήμων που δημιουργεί κατηγορίες σχολείων, παντελής έλλειψη ελέγχων, κ.ά. Το πρώτο κουδούνι, όπου νά 'ναι θα σημάνει και η τρίτη δόση για το 2019 της πετσοκομμένης επιχορήγησης δεν έχει αποδοθεί στις σχολικές μονάδες. Συνυπολογίζοντας τις γραφειοκρατικές διαδικασίες στην εκταμίευση, τα σχολεία θα πορευτούν τουλάχιστον τον Σεπτέμβρη χωρίς ούτε ένα ευρώ.

Ο «κόφτης» με κάθε μέσο έγινε αντιληπτός με την αρχή της σχολικής χρονιάς στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αξιοποιώντας την ΥΑ Γαβρόγλου, η νέα πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας πετσόκοψε τα ολιγομελή τμήματα στα ΕΠΑΛ και τα ΓΕΛ, στερώντας από τα παιδιά των απομακρυσμένων περιοχών τη δυνατότητα να σπουδάσουν την ειδικότητα που επιθυμούν.

◆ Γεύση «αποκατάστασης της αριστείας» πήραμε με το λαμπρό παράδειγμα τοποθέτησης ως γενικού γραμματέα ανώτατης εκπαίδευσης στο υπουργείο Παιδείας ανθρώπου, που φέρει «προσόντα», όπως συνεργασία με Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ΙΟΒΕ, συμμετοχή στη σύνταξη του νόμου-καρμανιόλα της Διαμαντοπούλου (νόμος 4009/2011), κ.λπ., αλλά απέτυχε ως δάσκαλος, αφού προκάλεσε με τη συμπεριφορά του την απέχθεια στην πλειοψηφία των μικρών μαθητών της τάξης του (υπάρχουν σχετικές καταγγελίες).

«Αριστεία» σημαίνει ένταση των ταξικών φραγμών και κατηγοριοποίηση μαθητών και σχολείων.

Η πτώση των βάσεων εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση υπήρξε μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία για την υπουργό Παιδείας και όλο τον εσμό των νεοφιλελεύθερων ιδεοληπτικών να προαναγγείλλουν μέτρα που θα οξύνουν στο έπακρο τους ταξικούς φραγμούς και θα πλήξουν την τάση της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, όπως επαναφορά της βάσης του 10, εξετάσεις σε όλες τις τάξεις του Λυκείου με τράπεζα θεμάτων, καθορισμό από τα πανεπιστημιακά ιδρύματα του αριθμού εισακτέων και

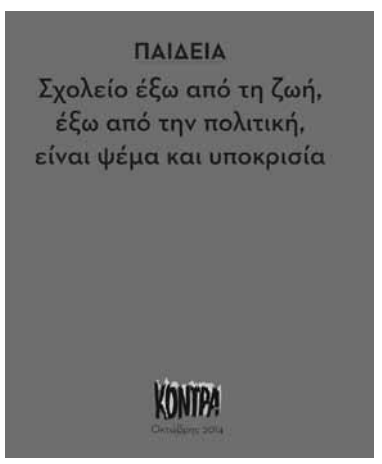

βάση εισαγωγής επιπλέον της βάσης του 10. Κρύβουν το γεγονός ότι αυτό που καθορίζει κάθε φορά το βαθμό «αποτυχίας»-«επιτυχίας», τον αριθμό των «αριστούχων», αυτών που κατέχουν μεσαίες βαθμολογίες και αυτών που πέφτουν κάτω από τη βάση είναι τα «έξυπνα θέματα διαβαθμισμένης δυσκολίας» που επιλέγει η κεντρική επιτροπή εξετάσεων. Αυτά είναι οι «τορπίλες» των εισαγωγικών εξετάσεων. Για να μη μιλήσουμε για το γεγονός ότι οι εξετάσεις δεν μετρούν παρά το βαθμό αντοχής στην αγωνία, ότι ο ρόλος τους είναι να προετοιμάσουν τους μαθητές για το σκληρό κανόνα της επιλογής που επικρατεί στον καπιταλισμό, για το γεγονός ότι το εκπαιδευτικό σύστημα επιβραβεύει την παπαγαλία, τις μεθόδους απομνημόνευσης, τα «κόλπα» επίλυσης προβλημάτων και όχι τη βαθιά κατανόηση και την κριτική σκέψη. Και βεβαίως για να μη μιλήσουμε για το διαφορετικό φορτίο που κουβαλούν τα παιδιά και τις μορφωτικές προοπτικές τους ανάλογα με το οικονομικό και μορφωτικό οικογενειακό και κοινωνικό τους περιβάλλον. Αυτή είναι η ουσία και μένει αναλλοίωτη κάθε φορά. Πινελιές έβαλε μόνο η αύξηση του αριθμού των εισακτέων και η συλλήβδην πανεπιστημιοποίηση των ΤΕΙ.

Δε μπορεί ξαφνικά σε μια χρονιά η πλειοψηφία των μαθητών που συμμετείχαν στις εισαγωγικές εξετάσεις να είναι «άχρηστοι», αυτό λέει η στοιχειώδης κοινή λογική. Ολα αυτά τα κρύβει το πολιτικό επιτελείο του υπουργείου Παιδείας και οι «πιασμένοι» κονδυλοφόροι των Μέσων Μαζικής Παραπληροφόρησης.

◆ Λύπη εκφράζει η Κεραμέως για τη χαμένη ευκαιρία, λόγω της «ιδεοληπτικής αγκύλωσης του παρελθόντος» να καταργηθεί το άρθρο 16 του Συντάγματος. Σε αντιστάθμισμα, όμως, η κυβέρνηση της ΝΔ θα κάνει τα πάντα να ενισχύσει την «εξωστρέφεια» των ΑΕΙ. Δηλαδή να διευρύνει το πλαίσιο λειτουργίας του επιχειρηματικού πανεπιστήμιου. Με μεταπτυχιακά, αλλά και προπτυχιακά (ξενόγλωσσα σε πρώτη φάση) προγράμματα επί πληρωμή, με επώνυμες έδρες, με ολοκληρωτική παράδοση της έρευνας στις επιχειρήσεις, με πτυχία πολλών ταχυτήτων, πιστοποιήσεις κάθε είδους και για κάθε «τσέπη» στο πνεύμα της Μπολόνια κ.λπ.

Αυτό το περιβάλλον απαιτεί την κατάργηση του ασύλου, ώστε να βασιλεύσει ο νόμος της σιωπής και να παταχθεί κάθε αντίσταση, την επαναφορά του ν+2 στον ανώτατο χρόνο σπουδών, αλλά και την επαναφορά των κακόφημων Συμβουλίων διοίκησης, που θα «τρέχουν» το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο.

◆ Οι διορισμοί αποτελούν ένα προπαγανδιστικό τέχνασμα. Αυτούς στην Ειδική Αγωγή δεν μπορεί να τους αναστείλει η ΝΔ μιας και έχουν κινήσει οι διαδικασίες, οι οποίες, όμως, θέλουν ακόμη πολύ χρόνο για να ολοκληρωθούν. Οσον αφορά τους μόνιμους διορισμούς στη γενική εκπαίδευση, η κυβέρνηση, λέει, «εξετάζει τα κενά», αλλά πριν το 2021-2022 δεν μπορεί να γίνει καν λόγος. Μαζί πάει και ο νέος τρόπος διορισμού. Το υπουργείο Παιδείας αποδέχεται μετά χαράς το «προσοντολόγιο» του ΣΥΡΙΖΑ, που ανοίγει τις πόρτες στην αξιολόγηση, αλλά προσθέτει επιπλέον και την επαναφορά του «διαγωνισμού της ντροπής», του ΑΣΕΠ.

Το σχολείο θα λειτουργήσει με αναπληρωτές, πλην, όμως, το υπουργείο δε δεσμεύεται για τον αριθμό τους, ούτε για το χρόνο διορισμού τους. Θα πάμε δηλαδή ως τον Απρίλιο με βήμα σημειωτόν, με κενά στα σχολεία και τους μαθητές να χάνουν χιλιάδες διδακτικές ώρες.

◆ Η «υλοποίηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης» είναι ένα ακόμη ψέμα. Καρκινοβατεί και οι ευθύνες βαραίνουν πρωτίστως τον ΣΥΡΙΖΑ που ενέπλεξε τους Δήμους στις αποφάσεις επέκτασης της υποχρεωτικότητας κατά Δήμους και τους κατέστησε συνδιαμορφωτές της εκπαιδευτικής πολιτικής. Στο έδαφος αυτό πατά η Κεραμέως για να άρει ουσιαστικά την επέκταση της υποχρεωτικότητας και τις σχετικές προθεσμίες για την εφαρμογή της. Συναντήθηκε σκόπιμα άμεσα με τον πρόεδρο της ΚΕΔΕ Πατούλη και στη συνέχεια εξέδωσε στις 13-8-2019 τροποποιητική κοινή υπουργική απόφαση της υφυπουργού Παιδείας και του υπουργού Οικονομικών, με την οποία πραγματοποιείται αυτό που είχε ανακοινώσει, ως δυνητική προοπτική, ότι δηλαδή «εφόσον, τελικά, διαπιστωθεί ότι σε κάποιους Δήμους υπάρχουν ανυπέρβλητα προβλήματα που αφορούν την εξεύρεση αιθουσών, θα εισηγηθεί στον Πρωθυπουργό νομοθετική ρύθμιση ένταξής τους στο τρίτο έτος εφαρμογής...».

Σε ανακοίνωσή της η ΔΟΕ αναφέρει ότι η τροποποιητική ΚΥΑ (αφορά 13 Δήμους) περιλαμβάνει Δήμους στους οποίους, όπως καταγγέλλουν Σύλλογοι Εκπαιδευτικών, τόσο η δημοτική αρχή όσο και οι Διευθύνσεις Εκπαίδευσης της περιοχής-περιφέρειας είχαν πάρει σαφή θετική θέση για την εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης και για το σχολικό έτος 2019-2020.

Δεδομένης της σαμποταριστικής τακτικής κάποιων Δήμων και του βρόμικου ρόλου της ΚΕΔΕ, που μέσω των παιδικών σταθμών, στους οποίους φιλοξενούνται και νήπια 4 ετών, ασκεί ψηφοθηρική πολιτική και καρπώνεται ευρωπαϊκά κονδύλια, οι προοπτικές για την καθολική άμεση εφαρμογή του δίχρονου νηπιαγωγείου δεν είναι ευοίωνες, αν οι εκπαιδευτικοί δεν αντιδράσουν δυναμικά και μαζικά.

Γιούλα Γκεσούλη

ΔΕΗ

Χαράτσια στο λαό για να προετοιμαστεί το ξεπούλημα

Τα ίδια και τα ίδια επαναλαμβάνει στις συνεντεύξεις που δίνει σωρηδόν ο Χατζηδάκης, στις οποίες δεν μπορεί να κρύψει τον εκνευρισμό του: η έκθεση της Ernst & Young, ο ΣΥΡΙΖΑ που έκανε καλή δουλειά στο Κτηματολόγιο και τους Δασικούς Χάρτες αλλά έκανε ό,τι μπορούσε για να φέρει στο χείλος του γκρεμού τη ΔΕΗ (κλασική μέθοδος προβοκάτσιας: λέω μερικά καλά λόγια για τον αντίπαλο, για να φανώ αμερόληπτος και να μπορώ ευκολότερα να τον θάψω), μόνο τρελός θα μπορούσε να αγοράσει σήμερα τη ΔΕΗ κτλ. Τώρα, όμως, είναι υποχρεωμένος να απαντά σε ερωτήματα για τη δική του πολιτική και όχι γι' αυτήν του ΣΥΡΙΖΑ. Διότι αυτός και όχι ο ΣΥΡΙΖΑ αποφάσισε τις αυξήσεις στα τιμολόγια.

Το επιχείρημα ότι οι καταναλωτές δε θα δουν αυξήσεις στους λογαριασμούς, γιατί αυτές θα ισοφαριστούν από τη μείωση του ΦΠΑ και τη μείωση του ΕΤΜΕΑΡ, έχει ήδη καταρρεύσει. Γιατί από τη μείωση του ΦΠΑ, που είχε ψηφιστεί επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ με συμφωνία και της ΝΔ, ο καταναλωτής περίμενε να δει μείωση του λογαριασμού του. Την οποία, μάλιστα, αρκετοί είχαν δει, γιατί στο μεταξύ είχαν εκδοθεί πολλοί εκκαθαριστικοί λογαριασμοί με μειωμένο ΦΠΑ. Επομένως, ο καταναλωτής (ο εργαζόμενος, ο επαγγελματίας, ο αγρότης) βλέπει αύξηση στην τιμή του ρεύματος κι αυτό που βλέπει δεν μπορεί να το αλλάξει η εικονική πραγματικότητα που προσπαθεί να του σερβίρει ο Χατζηδάκης. Κι αν υπήρχαν περιθώρια μείωσης του ΕΤΜΕΑΡ, ο καταναλωτής θα περίμενε να δει αυτή να μετατρέπεται σε μια μικρή μείωση του λογαριασμού του, αντί ν' ακούει τον Χατζηδάκη να του λέει ότι τη ρίχνει σε μια «μαύρη τρύπα», την οποία δημιούργησε ο ΣΥΡΙΖΑ.

Οι αυξήσεις είναι μεγάλες. Στην οικιακή κατανάλωση φτάνουν το 16,9%, στο νυχτερινό τιμολόγιο αγγίζουν το 20%, στο αγροτικό τιμολόγιο είναι 8,3%. Αποκορύφωμα είναι η περαιτέρω μείωση της λεγόμενης έκπτωσης συνέπειας. Ηταν 15%, τη μείωσε ο ΣΥΡΙΖΑ στο 10%, την ξαναμειώνει ο Χατζηδάκης στο 5%. Και βέβαια, δεν είναι άνευ σημασίας η μείωση της έκπτωσης στα τιμολόγια των εργαζόμενων στη ΔΕΗ, που με τον συνήθη γκεμπελίστικο τρόπο παρουσιάστηκαν σαν χαριστικές παροχές, ενώ είναι εκπτώσεις που είχαν δοθεί με συλλογική σύμβαση, αντί για μισθό. Είχε γίνει και στη ΔΕΗ αυτό που είχε γίνει με τις ασφαλιστικές εισφορές των εργαζόμενων στο Δημόσιο. Αντί να τους δώσουν αυξήσεις στους μισθούς, τους έδωσαν παροχή «σε είδος». Χρόνια αργότερα, παρουσίαζαν αυτές τις παροχές σαν «συντεχνιακά προνόμια» και είτε τις έκοψαν (ασφαλιστικές εισφορές στο Δημόσιο) είτε άρχισαν να τις κόβουν (έκπτωση στο ρεύμα των εργαζόμενων της ΔΕΗ).

Φυσικά, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι άμοιρη ευθυνών γι' αυτή την εξέλιξη. Μοναδικό της μέλημα ήταν να μην κατηγορηθεί ότι ξεπουλά τη ΔΕΗ. Συμφώνησε να πουλήσει μόνο τέσσερις λιγνιτικές μονάδες, όμως κανένας καπιταλιστής δεν έδειξε ενδιαφέρον, γιατί όλοι ήξεραν ότι ολόκληρη η ΔΕΗ θα πέσει σαν ώριμο φρούτο στα χέρια τους, οπότε δεν υπάρχει λόγος ν' αγοράσουν κοψοχρονιά μόνο κάποιες λιγνιτικές μονάδες, που δεν είναι τα φιλέτα (φιλέτα είναι τα υδροηλεκτρικά και το δίκτυο). Για να εξασφαλίσει την έγκριση της Κομισιόν σ' αυτό το σχέδιο, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ υποτάχτηκε σε όλες τις άλλες απαιτήσεις των καπιταλιστών, βοηθώντας τους -με τα περιβόητα ΝΟΜΕ, τις δημοπρασίες μέσω των οποίων η ΔΕΗ πωλούσε ρεύμα κάτω του κόστους- να στήσουν μαγαζιά και ν' αρχίσουν σιγά-σιγά να παίρνουν μερίδιο από τη λιανική (έχουν πάρει περίπου το ένα τέταρτο της λιανικής). Τώρα, με τις νέες αυξήσεις στα τιμολόγια της ΔΕΗ, οι άλλοι πάροχοι της λιανικής θα βρεθούν σε προνομιακή ανταγωνιστική θέση. Αρκεί να διατηρήσουν για ένα μικρό χρονικό διάστημα τα σημερινά τιμολόγιά τους και να το διαφημίσουν, για να τραβήξουν κι άλλο κομμάτι λιανικής από τη ΔΕΗ. Ο Χατζηδάκης είναι ο καλύτερος διαφημιστής τους.

Ο ΣΥΡΙΖΑ απέφυγε να πιει το πολιτικό ποτήρι της κατάτμησης και του ξεπουλήματος της ΔΕΗ. Το κέρασε στη ΝΔ, εν γνώσει του ότι όλα τα χρόνια που κυβέρνησε εγκληματούσε σε βάρος της μεγαλύτερης κρατικής επιχείρησης της χώρας, όπως εγκληματούσαν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Και ο Χατζηδάκης, «αγρίως νεοφιλελεύθερος» (για να θυμηθούμε έναν παλιό αυτοπροσδιορισμό του Στ. Μάνου), άρχισε από την πρώτη μέρα της υπουργίας του το έργο της απαξίωσης της ΔΕΗ, στρώνοντας το δρόμο για το πακέτο των αυξήσεων στα τιμολόγια, που είναι μόνο η αρχή.

Είναι μόνο η αρχή, γιατί όπως λέει ο Χατζηδάκης, στην αρχή υπολόγιζε ότι το ετήσιο έλλειμμα της ΔΕΗ είναι γύρω στα 700 εκατ. ευρώ, αλλά μετά ανακάλυψε ότι είναι μεγαλύτερο, ότι φτάνει τα 900 εκατ. ευρώ. Το πακέτο των αυξήσεων καλύπτει το μισό έλλειμμα και, όπως λέε και πάλι ο Χατζηδάκης, ήταν αναγκασμένος να το πάρει άμεσα, γιατί στις 24 του Σεπτέμβρη θα βγει η νέα έκθεση της Ernst & Young και «αν διαπιστώσει ότι συνεχίζεται το ίδιο πρόβλημα και θα ζητήσει βίαια μέτρα για τη ΔΕΗ, τα οποία θα ξεκινάνε από την αναστολή της διαπραγμάτευσης της μετοχής στο χρηματιστήριο, θα περνούσαν βεβαίως οι αυξήσεις τιμολογίων τότε, και μεγαλύτερες, και θα καταλήγαμε μέχρι σε προβλήματα με τον τραπεζικό δανεισμό, με το κοκκίνισμα των δανείων της ΔΕΗ, επιπτώσεις στις τράπεζες και συνολικά στην οικονομία της χώρας»!

Μένει το -κατά Χατζηδάκη- υπόλοιπο μισό έλλειμμα. Στις άπειρες συνεντεύξεις του έχει εξηγήσει πώς θα καλυφθεί και αυτό. Θα ξεπουλήσει τη ΔΕΗ, αφού προηγουμένως την κατατμήσει ακόμα περισσότερο.

Οπως έχει εξηγήσει ο Χατζηδάκης, θα πάρει περιουσιακά στοιχεία της ΔΕΗ και θα τα περάσει στον ΔΕΔΔΗΕ (εταιρία του δικτύου μέσης και χαμηλής τάσης), που είναι 100% θυγατρική της ΔΕΗ. Μετά θα πουλήσει τον ΔΕΔΔΗΕ, αφού προηγουμένως τον κόψει σε δύο ή τρία κομμάτια (αν χρειαστεί). Η ΔΕΗ θα πάρει μερικά λεφτά από την πώληση του ΔΕΔΔΗΕ, θα εξυγιανθεί (αφού στο μεταξύ γίνουν και μαζικές «εθελούσιες» απολύσεις προσωπικού) και τότε θα έρθει η ώρα να αναζητηθεί «στρατηγικός επενδυτής». Δηλαδή, μια μεγάλη καπιταλιστική επιχείρηση, η οποία θα αγοράσει ένα ποσοστό της ΔΕΗ και θα πάρει «πακέτο» και το μάνατζμεντ, για να μπορεί να ελέγχει εξ ολοκλήρου τη μεγαλύτερη επιχείρηση που υπάρχει επί ελληνικού εδάφους, έναν κολοσσό που χτίστηκε βήμα-βήμα μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, με τον ιδρώτα και το αίμα του ελληνικού λαού και των εργατών της ΔΕΗ.

Το νέο σχέδιο είναι πολύ χειρότερο από τη «μικρή ΔΕΗ» των Σαμαροβενιζέλων. Το σχέδιο της «μικρής ΔΕΗ» προέβλεπε την πώληση ενός «πακέτου» παραγωγικών μονάδων (λιγνιτικών, υδροηλεκτρικών και υδρογονανθρακικών) της ΔΕΗ, περίπου του ενός τρίτου του παραγωγικού της δυναμικού, και τη διατήρηση των δικτύων στην ιδιοκτησία του κράτους, διότι -όπως έλεγε τότε ο Χατζηδάκης- τα δίκτυα είναι φυσικό μονοπώλιο και γι' αυτό πρέπει να ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους.

Τώρα ξεκινούν από τα δίκτυα, στερώντας από το κράτος το «φυσικό μονοπώλιο» και από τη ΔΕΗ το βασικότερο περιουσιακό της στοιχείο (το οποίο, μάλιστα, θα «προικίσουν» με μερικά ακόμα περιουσιακά στοιχεία, χωρίς να λένε ποια θα είναι αυτά). Τι θα πάρει η ΔΕΗ από την πώληση του ΔΕΔΔΗΕ; Οταν η ίδια η κυβέρνηση απαξιώνει την επιχείρηση και οργανώνει πώληση σε συνθήκες «συναγερμού επιβίωσης», δε χρειάζεται να είναι κανείς οικονομολόγος για να καταλάβει ότι το τίμημα θα είναι υποπολλαπλάσιο της πραγματικής αξίας του ΔΕΔΔΗΕ. Και τι θα το κάνει η ΔΕΗ αυτό το τίμημα, όταν θα έχει χάσει το βασικότερο περιουσιακό της στοιχείο; Θα μπαλώσει άμεσα τις υπόλοιπες τρύπες (που δημιουργήθηκαν από την πολιτική σκόπιμης απαξίωσής της επί χρόνια) και μετά θα βρεθεί σε ακόμα πιο δυσχερή οικονομική θέση.

Αυτός είναι και ο στόχος. Μια ΔΕΗ αποστερημένη από το βασικότερο περιουσιακό της στοιχείο, θα είναι ένας παραγωγικός γίγαντας χωρίς πόδια, οπότε η λύση θα είναι ο «στρατηγικός επενδυτής». Ο οποίος πιθανότατα θα είναι ο ίδιος με αυτόν που θα πάρει τον ΔΕΔΔΗΕ. Κι επειδή εδώ δε μιλάμε για ψιλολόγια, αλλά για μια τεράστια επιχείρηση, στο παιχνίδι αναμένεται να μπουν κρατικοί και ημικρατικοί κολοσσοί των ιμπεριαλιστικών χωρών, όπως η γερμανική RWE η γαλλική EDF, η ιταλική ENI ή κοινοπρακτικά τους σχήματα με εγχώριους καπιταλιστές που δραστηριοποιούνται στο χώρο της ενέργειας (όμιλοι Βαρδινογιάννη, Κοπελούζου, Μυτιληναίου, Στασινόπουλου κ.ά.).

Θυμηθείτε τις επιδοκιμαστικές επινεύσεις της Μέρκελ, όταν ο Μητσοτάκης αναφερόταν στις ενεργειακές επενδύσεις και τη ΔΕΗ. Πάρτε υπόψη σας το γεγονός ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη ήθελε να γίνει άμεσα το ελληνογερμανικό συνέδριο για επενδύσεις στις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ανεμογεννήτριες), όμως οι Γερμανοί αρνήθηκαν και το ανέβαλαν για τον Γενάρη του 2020. Οι λεγόμενες ΑΠΕ είναι ψιλολόγια για μια ιμπεριαλιστική δύναμη όπως η Γερμανία. Το ποσοστό συμμετοχής τους στο σύνολο της παραγόμενης ενέργειας είναι μηδαμινό. Οι Γερμανοί (και άλλοι ιμπεριαλιστές) ενδιαφέρονται για τη ΔΕΗ. Τώρα που βγαίνει στο σφυρί, θα παιχτούν τα μεγάλα παιχνίδια.

Ξεμασκαρέματα

Σύμφωνα με τον αστικό Τύπο, οι δύο δικαστικοί που η κυβέρνηση Μητσοτάκη τοποθέτησε επικεφαλής της ποινικής Δικαιοσύνης (Ι. Τσαλαγανίδης πρόεδρος και Β. Πλιώτας εισαγγελέας του Αρείου Πάγου) είναι άριστοι, με σημαντικό έργο και σπουδαία κατάρτιση, ενώ επιπλέον απολαύουν της αποδοχής και του σεβασμού των συναδέλφων τους.

Αν θυμόσαστε, τα ίδια είχαν γραφτεί και για τις επιλογές του ΣΥΡΙΖΑ προ διμήνου (Ειρ. Καλού πρόεδρος και Δ. Κοκοτίνη εισαγγελέας του ΑΠ). Ακόμα και ο Μητσοτάκης είχε φροντίσει να τονίσει ότι η ένστασή του δεν είχε να κάνει με τα πρόσωπα που επέλεξε ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά με τη διαδικασία, την οποία θεωρούσε παράνομη. Παρά ταύτα, όταν ήρθε η ώρα να κάνει αυτός τις επιλογές, με νόμιμη –κατά την άποψή του- διαδικασία, δεν επέλεξε τα ίδια πρόσωπα αλλά διαφορετικά.

Για παρόμοιους λόγους ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε την επιλογή των δύο δικαστικών από τον Μητσοτάκη (χωρίς πάντως να καταγγείλει και τον Παυλόπουλο, ο οποίος, με την άρνησή του να υπογράψει τα προεδρικά διατάγματα διορισμού των Καλού-Κοκοτίνη, ακύρωσε την επιλογή τους). Οι δε δύο αυτές δικαστικοί, μολονότι είχαν τοποθετηθεί στη λίστα Τσιάρα, αρνήθηκαν να παραστούν στην ακρόαση ενώπιον της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής, επικαλούμενες νομικά σφάλματα της σχετικής διαδικασίας. Φυσικά, ήξεραν το αποτέλεσμα και δε δέχτηκαν να χρησιμοποιηθούν ως «γλάστρες» του Μητσοτάκη και του Τσιάρα.

Καταλήγουμε, λοιπόν, στο συμπέρασμα ότι οι ανώτατοι δικαστικοί δε χωρίζονται σε «καλούς» και «κακούς», αλλά σε «δικούς μας» και «δικούς τους». Και τα τέσσερα ονόματα που επελέγησαν, δύο από τον ΣΥΡΙΖΑ και δύο από τη ΝΔ, συνοδεύονταν με επαίνους για την αρτιότητά τους στο θεωρητικό και το πρακτικό-δικαστηριακό επίπεδο καθώς και για την αποδοχή εκ μέρους των συναδέλφων τους, όμως τελικά τις δύο θέσεις κατέλαβαν οι επιλογές του Μητσοτάκη, που υπερτερούσαν έναντι των επιλογών του Τσίπρα μόνο ως προς αυτό. Οτι δηλαδή είχαν δεσμούς (αφανείς είναι πάντοτε στην αρχή αυτοί οι δεσμοί) με το κόμμα της ΝΔ.

Ολα έγιναν με σχετικά κόσμιο τρόπο, με θεσμική τυπικότητα και με σχετικά χαμηλούς τόνους στην αντιπαράθεση των αστικών κομμάτων, όμως το ξεμασκάρεμα της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης δεν αποφεύχθηκε και αυτή τη φορά.

Μιλώντας γι' αυτή την κάλπικη ανεξαρτησία, πρέπει να διακρίνουμε δύο πλευρές της. Σε σχέση με τον καπιταλισμό ως σύστημα και σε σχέση με τις κυβερνήσεις και τα αστικά κόμματα.

Τα σχετικά με την πρώτη πλευρά έχουν λυθεί θεωρητικά από τότε ακόμα που πρωτοδιατυπώθηκε η αρχή της διάκρισης των εξουσιών, θεμέλιο της αστικής δημοκρατίας και πρακτικά στους περίπου δυο αιώνες που ακολούθησαν. Το κράτος είναι ενιαίο και αδιαίρετο και είναι όργανο άσκησης της δικατορίας της αστικής τάξης. Οι θεσμοί του υπηρετούν αυτόν τον σκοπό και η όποια ανεξαρτησία τους στο πλαίσιο της κρατικής λειτουργίας είναι απολύτως σχετική. Οι όποιες συγκρούσεις μεταξύ τους επιλύονται, σε τελική ανάλυση, υπέρ των συμφερόντων του κράτους που εκφράζει τη συλλογική βούληση της αστικής τάξης.

Τα σχετικά με τη δεύτερη πλευρά ποικίλλουν από χώρα σε χώρα. Υπάρχουν αστικά καθεστώτα στα οποία ο ανώτερος δικαστικός μηχανισμός κατέχει εξέχουσα θέση στο μηχανισμό εξουσίας και ως ανώτερος εγγυητής της εύρυθμης λειτουργίας του συστήματος ασκεί σχετικά σφιχτά ελεγκτικά καθήκοντα επί των κυβερνήσεων και των αστικών κομμάτων. Και σ' αυτά τα καθεστώτα, όμως, οι υπόγειες διασυνδέσεις υπάρχουν και λειτουργούν. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το εκτελεστικό σκέλος του κράτους, που το διαχειρίζεται η κυβέρνηση, είναι το ανώτερο, αυτό που παίρνει τις κρίσιμες αποφάσεις.

Το ελληνικό αστικό καθεστώς, πάντως, δεν ανήκει σ' αυτή την κατηγορία. Εδώ ο δικαστικός μηχανισμός έχει σημαντική σχέση εξάρτησης από την κυβέρνηση και τα αστικά κόμματα. Οι κυβερνήσεις, άλλωστε, κάνουν τις επιλογές για τα ανώτατα δικαστήρια και τα κρίσιμα πόστα διοίκησης του δικαστικού μηχανισμού, οπότε οι σχέσεις εξάρτησης αναγκαστικά γίνονται πολύ στενές. Αλλοτε αυτές οι σχέσεις παραμένουν στο σκοτάδι και άλλοτε βγαίνουν στο φως και οι συγκρούσεις παίρνουν χαρακτήρα μικρής ή μεγάλης κρίσης, όπως έχει συμβεί πολλές φορές στο παρελθόν, όπως συνέβη και τώρα.

Οταν η αστική πολιτική ανοίγει λογαριασμούς με το δικαστικό μηχανισμό, όπως συμβαίνει σταθερά τα τελευταία χρόνια, τότε το ξεμασκάρεμα της «ανεξάρτητης» Δικαιοσύνης είναι πλήρες.

Ξεφτιλίστηκαν για τον αρχιΚΥΠατζή

Την ώρα που ο Ραγκούσης, ως τομεάρχης Μπάτσων και Καταστολής του ΣΥΡΙΖΑ, κατέθετε επίκαιρη ερώτηση στον πρωθυπουργό ρωτώντας τον: «Θα δώσετε στη δημοσιότητα τους τίτλους σπουδών του νέου Διοικητή της ΕΥΠ καθώς και τις πράξεις αναγνώρισής τους από το ΔΟΑΤΑΠ ή έχετε ήδη προχωρήσει από αρχές Αυγούστου σε έναν εν γνώσει σας παράνομο διορισμό;», η κυβέρνηση της ΝΔ προχωρούσε σε μια πράξη αυτοεξευτελισμού, καταθέτοντας (ν)τροπολογία (σε άσχετο νομοσχέδιο και εκπρόθεσμη) που αλλάζει τα προσόντα που απαιτούνται για να γίνει κάποιος διοικητής της ΕΥΠ/ΚΥΠ. Ενώ ο νόμος απαιτούσε ο διοικητής της κακόφημης υπηρεσίας να διαθέτει πτυχίο πανεπιστημίου της ημεδαπής ή ισότιμου της αλλοδαπής και διοικητική πείρα στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα, η νέα ρύθμιση απαιτεί ο αρχιΚΥΠατζής να έχει πανεπιστημιακό πτυχίο της ημεδαπής ή της αλλοδαπής **ή** αποδεδειγμένη δεκαετή επαγγελματική απασχόληση.

Ο Μητσοτάκης έκανε αυτό το οποίο στις 6 Αυγούστου διαβεβαίωνε τον Τσίπρα ότι δεν πρόκειται να κάνει: άλλαξε το νόμο, για να δικαιολογήσει εκ των υστέρων την τοποθέτηση του επικεφαλής της G4S στην κεφαλή της ΕΥΠ/ΚΥΠ. Ομολόγησε τελικά ότι αυτός ο τύπος δε διαθέτει πανεπιστημιακό τίτλο (αυτόν που πήρε από το... Ανοιχτό Πανεπιστήμιο του Λονδίνου δεν τον αναγνωρίζει ο ΔΟΑΤΑΠ).

Φυσικά, σύσσωμη η αντιπολίτευση ξεσήκωσε σάλο. Κυρίως ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΙΝΑΛ, αλλά αντίθεση εξέφρασαν και ο Περισσός και το ΜεΡΑ25, ακόμα και ο Βελόπουλος. Οι νεοδημοκράτες που ανέλαβαν να υποστηρίξουν τη (ν)τροπολογία κυριολεκτικά ρετάριζαν. «Εμείς λέμε ότι θεωρούμε ότι είναι προς την καλή κατεύθυνση αυτή η διάταξη. Πιστεύουμε ότι το ουσιαστικό για έναν διοικητή της ΕΥΠ είναι τα διοικητικά του προσόντα, η επιχειρησιακή του ικανότητα», έλεγε ο εισηγητής της ΝΔ Σ. Λιβανός, καταφεύγοντας στο... ύψιστο επιχείρημα: «Πιστεύουμε, επίσης, ότι είναι απαράδεκτο από τη μεριά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, καθώς δεν είχε γίνει ποτέ από τη Νέα Δημοκρατία στο παρελθόν, όπως ποτέ επίσης από το ΠΑΣΟΚ, να μπαίνουν θέματα εθνικής ασφάλειας και δη με τέτοιο ιταμό ύφος μέσα στο Κοινοβούλιο. Λυπούμεθα γι' αυτό»! Ο υφυπουργός Οικονόμου έλεγε ότι «όσον αφορά το θέμα των προσόντων του διοικητή, αποδίδεται μεγάλη σημασία στην επαγγελματική συγκρότηση και ουσιαστικά στην διασφάλιση όλων εκείνων των αναγκαίων κριτηρίων, ούτως ώστε το έργο του διοικητή της Υπηρεσίας να είναι αποτελεσματικό», λες και το μόνο πρόσωπο που μπορούσε να οριστεί αρχιΚΥΠατζής ήταν ο Κοντολέων και γι' αυτό έπρεπε να κατασκευάσουν φωτογραφική νομική διάταξη. Ο Βορίδης πήγε να αναπτύξει κάποιες σοφιστείες για γέλια, για να καταλήξει... λεβέντικα απευθυνόμενος στην αντιπολίτευση: «Για να βγάλετε μικροπολιτικό μεροκάματο σήμερα! Αυτό είναι όλο κι όλο». Την κορύφωση έκανε ο «πολύς» Γεραπετρίτης, μεμφόμενος την αντιπολίτευση που εγείρει αυτό το ζήτημα, ενώ αυτός δεν ξέρει ούτε ένα κοινοβούλιο στον κόσμο «στο οποίο η αντιπολίτευση να μέμφεται την συμπολίτευση για θέματα τα οποία αφορούν αντίστοιχη Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών»! Για να καταλήξει... αποστομωτικά: «Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών αντίστοιχη σημαίνει ένα και μόνο πράγμα, τη δυνατότητα της Κυβέρνησης να θέτει τους όρους έτσι ώστε να μπορεί η υπηρεσία αυτή να λειτουργεί υπέρ του δημοσίου συμφέροντος, της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας τάξης. Εκτός αν θέλετε την επιλογή αυτή σε ό,τι αφορά και τα προσόντα και τα πρόσωπα να τα αφήσουμε στην Αντιπολίτευση. Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών σημαίνει στην πραγματικότητα να υπάρχει η δυνατότητα να διορίζεται πρόσωπο και να ορίζονται τα προσόντα έτσι ώστε να εξυπηρετείται το δημόσιο συμφέρον»! Σύμφωνα με τη λογική του καθηγητή με τη μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του, δε θα έπρεπε να υπάρχει νόμος για τα προσόντα του αρχιΚΥΠατζή, όπως συνέβαινε στις ελέω Θεού μοναρχίες!

Αφού ολοκληρώθηκε ο καυγάς και ο αυτοεξευτελισμός των κυβερνητικών (ιδίως του Γεραπετρίτη), το ΚΙΝΑΛ αποχώρησε επειδή δεν αποσύρθηκε η συγκεκριμένη τροπολογία και ο Περισσός για όλες τις εκπρόθεσμες και άσχετες τροπολογίες. Στη συνέχεια αποχώρησε και το ΜεΡΑ25 (αφού προηγουμένως εκφώνησε την ομιλία που είχε ετοιμάσει επί του νομοσχεδίου η κοινοβουλευτική του εκπρόσωπος). Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν αποχώρησε, αλλά κατέθεσε αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας, η οποία «έγραψε» 150 υπέρ της (ν)τροπολογίας και 70 κατά.

Ο Μητσοτάκης, φυσικά, δεν πήγε στη Βουλή για να υπερασπιστεί την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου για τον αρχιΚΥΠατζή, αφήνοντας τους υπουργούς του να υποστούν την ξεφτίλα. Δεν έχει μείνει, όμως, και προσωπικά αλώβητος απ' αυτή την ιστορία. Αντιλαμβάνεται, λοιπόν, κανείς ότι είχε αναλάβει υποχρεώσεις να τοποθετήσει τον συγκεκριμένο άνθρωπο στη συγκεκριμένη θέση. Εναν πρώην «σεκιουριτά» της αμερικάνικης πρεσβείας και στη συνέχεια επικεφαλής της ελληνικής θυγατρικής μιας εταιρίας γνωστής για τους δεσμούς της με τους σιωναζιστές του Ισραήλ.

Κάθε υπουργείο με τον ΚΥΠατζή του!

Στη (ν)τροπολογία με τη φωτογραφική διάταξη για την τοποθέτηση ως αρχιΚΥΠατζή του Κοντολέοντα, υπάρχουν και ουσιαστικές διατάξεις, οι οποίες δημιουργούν ένα καθεστώς πρωτόγνωρο στα μεταπολιτευτικά χρονικά. Αυτό που μέχρι τώρα γινόταν άτυπα, στα μουλωχτά, πλέον θα γίνεται επίσημα και η ΕΥΠ/ΚΥΠ, που υποτίθεται ότι είναι μια υπηρεσία αντικατασκοπίας, θα έχει επίσημη παρουσία σε όλο το εύρος της δημόσιας διοίκησης!

Η διάταξη που ψηφίστηκε προβλέπει ότι *«η ΕΥΠ μπορεί να υπογράφει μνημόνια συνεργασίας με τους φορείς της παραγράφου 1 (σ.σ. με κάθε υπουργείο, δήμο, περιφέρεια, δημόσιο φορέα)... Στα μνημόνια συνεργασίας προσδιορίζονται το αντικείμενο και οι όροι της εκάστοτε συνεργασίας»*. Ακόμα προβλέπει ότι *«με απόφαση του Διοικητή της ΕΥΠ μπορούν να συστήνονται ομάδες εργασίας αποτελούμενες από μέλη του προσωπικού της ΕΥΠ και από μέλη προτεινόμενα από τον εκάστοτε συνεργαζόμενο φορέα»* και ότι *«ανεξάρτητα από την κατά την προηγούμενη υποπαράγραφο σύσταση ομάδων εργασίας, με απόφαση του Διοικητή της ΕΥΠ μπορεί να ορίζεται μέλος του προσωπικού της ως σύνδεσμος με έναν ή περισσότερους φορείς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ο οποίος και μεριμνά για την αποτελεσματική συνεργασία των δύο φορέων και τον συντονισμό των δράσεων σε πεδία κοινού ενδιαφέροντος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο μεταξύ των φορέων μνημόνιο συνεργασίας και κατευθύνσεις της Διοίκησης της ΕΥΠ»*.

Ως κερασάκι στην τούρτα προβλέπεται ότι *«τα μνημόνια συνεργασίας και οι αποφάσεις που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο δε δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως»*!

Δε χρειάζεται καμιά φαντασία για να καταλάβει κανείς ότι ο διοικητής της ΕΥΠ, δρώντας χωρίς ούτε στοιχειώδη κοινοβουλευτικό έλεγχο, αποκτά το δικαίωμα να στήσει ένα τεράστιο χαφιεδίστικο δίκτυο σε όλο τον κρατικό μηχανισμό, με επικεφαλής ΚΥΠατζήδες οι οποίοι θα συνεργάζονται με το χαφιεδολόι που θα στήσουν σε κάθε υπηρεσία. Και βέβαια, οι εργαζόμενοι στις υπηρεσίες δε θα ξέρουν ποιος είναι ο χαφιές δίπλα τους, αφού ονόματα και δίκτυο θα παραμένουν κρυφά.

Επιστρέφουμε έτσι σε εποχές που μετά την πτώση της χούντας είχαν κάπως ατονίσει, καθώς ο ελληνικός καπιταλισμός ήταν υποχρεωμένος να εκσυγχρονιστεί κάπως, δείχνοντας πως έχει αφήσει στο παρελθόν τα χαφιέδικα δίκτυα που είχαν ως προορισμό να φακελώνουν τους Ελληνες ανάλογα με τα πολιτικά τους φρονήματα, στο όνομα της αντιμετώπισης «του κομμουνισμού και των παραφυάδων αυτού». Επαναλαμβάνουμε: χαφιέδες και ΚΥΠατζήδες εξακολουθούσαν να υπάρχουν, μόνο που δεν είχαν θεσμική κάλυψη, αφού υποτίθεται ότι η ΚΥΠ ασχολούνταν μόνο με την αντικατασκοπία (γι' αυτό και τη μετονόμασαν σε ΕΥΠ) και όχι με τον «εσωτερικό εχθρό».

Τώρα, το δόγμα του «εσωτερικού εχθρού» επιστρέφει με τον πιο επίσημο τρόπο και ο εκλεκτός των Αμερικανοσιωνιστών, για χάρη του οποίου η κυβέρνηση Μητσοτάκη και ο ίδιος ο πρωθυπουργός υπέστησαν έναν πρωτοφανή κοινοβουλευτικό εξευτελισμό, αναλαμβάνει να οργανώσει ένα ευρύ χαφιέδικο δίκτυο σε όλο το δημόσιο τομέα.

Τα κλεμμένα γλυπτά του Παρθενώνα, ο πολιτισμός της νεοαποικιοκρατίας και οι υποταγμένοι φύλαρχοι

Δεν ξέρουμε ποιος συμβούλεψε τον Μητσοτάκη να στείλει επιστολή στον Τζόνσον, ζητώντας δανεικά τα κλεμμένα από τον Ελγιν γλυπτά του Παρθενώνα, προκειμένου να εκτεθούν μαζί με τα «ταίρια» τους στις εκδηλώσεις για τα 200 χρόνια από την επανάσταση του 1821, όποιος και να ήταν όμως, κατάφερε να οδηγήσει τον Κούλη σε μια γκάφα που δεν είχε κανένα λόγο να διαπράξει. Διότι ένα αίτημα δανεισμού, ανεξάρτητα από τη σάλτσα που το συνοδεύει, σημαίνει αναγνώριση της κλοπής.

Η κυβερνητική προπαγάνδα υποστηρίζει ότι σε συνέντευξή του στον Observer ο Μητσοτάκης είχε πει ότι «σε καμία περίπτωση η Ελλάδα δεν αποποιείται το πάγιο αίτημά της για την οριστική επιστροφή των Γλυπτών του Παρθενώνα και επ' ουδενί τρόπω αναγνωρίζει καμία κυριότητα στη βρετανική πλευρά, θεωρώντας ότι μια ενδεχόμενη αποδοχή της πρότασής του θα αποτελούσε σημαντική χειρονομία καλής θελήσεως, εμπεριέχουσα την ουσιαστική αναγνώριση των Βρετανών για το δίκαιο της απαίτησης»!

Από πότε ο πρωθυπουργός μιας χώρας αναλαμβάνει να κάνει προτάσεις (και τις ανακοινώνει μάλιστα), οι οποίες **ενδεχομένως** θα γίνουν δεκτές, ενδεχομένως όχι; Δεν ήξεραν αυτοί που τον συμβούλευσαν ότι η βρετανική στάση έχει εκφραστεί πολλάκις με σαφήνεια και κατηγορηματικότητα και λέει ότι **βραχυχρόνιος** δανεισμός μπορεί να υπάρξει μόνο υπό τον όρο ότι η ελληνική κυβέρνηση θα αναγνωρίσει τη βρετανική ιδιοκτησία; Δεν ήξεραν ότι είναι πάγια θέση των βρετανικών κυβερνήσεων να κρύβονται πίσω από την «ανεξαρτησία» του Βρετανικού Μουσείου; Είτε τα ήξεραν είτε δεν τα ήξεραν αυτά, το αποτέλεσμα ήταν να εισπράξουν την κρυάδα και να δώσουν στον Τσίπρα την ευκαιρία να κατηγορήσει τον Μητσοτάκη για «αφελή πρωτοβουλία».

Η κρυάδα ήρθε μέσω των «Νέων», ο ανταποκριτής των οποίων στο Λονδίνο ρώτησε σχετικά το πρωθυπουργικό γραφείο και σε συνέχεια το Βρετανικό Μουσείο. *«Τα Γλυπτά του Παρθενώνα αποτελούν ιδιοκτησία του Βρετανικού Μουσείου»*, ξεκαθάρισε ευθύς εξαρχής ο εκπρόσωπος του Μπόρις Τζόνσον. Και συνέχισε με βρετανικό φλέγμα (το λες και ειρωνεία): *«Οι επισκέπτες μπορούν να τα βλέπουν δωρεάν. Εκτίθενται εδώ και περισσότερο από 200 χρόνια και εκατομμύρια άνθρωποι απ' όλο τον κόσμο τα έχουν επισκεφθεί. Οι αποφάσεις που σχετίζονται με αυτά λαμβάνονται από τους Επιτρόπους του Βρετανικού Μουσείου χωρίς πολιτικές παρεμβάσεις»*!

«Προϋπόθεση για να μπούμε σε οποιαδήποτε συζήτηση περί δανεισμού των Γλυπτών του Παρθενώνα είναι να αναγνωρίσετε ότι νόμιμος ιδιοκτήτης τους είναι η Βρετανία και όχι η Ελλάδα», απάντησε με το γνωστό αποικιοκρατικό θράσος η εκπρόσωπος του Βρετανικού Μουσείου. Αφού διευκρίνισε κι αυτή ότι η απόφαση για βραχυχρόνιο δανεισμό *«είναι θέμα των Επιτρόπων του Μουσείου, ενός αυτοδιοικούμενου οργάνου, και όχι της βρετανικής κυβέρνησης»*, επανέλαβε ότι *«προϋπόθεση για οποιονδήποτε δανεισμό είναι η αποδοχή ότι η ιδιοκτησία των αντικειμένων ανήκει στους Επιτρόπους και στο Μουσείο»*.

Ετσι, η πρωτοβουλία του Μητσοτάκη ναυάγησε δυο μέρες μετά την εκδήλωσή της. Το λέμε γιατί δεν πιστεύουμε ότι θα τολμήσει να υποβάλει αίτημα δανεισμού αναγνωρίζοντας τη βρετανική ιδιοκτησία επί πολιτιστικών θησαυρών που έχουν κλαπεί επί οθωμανικής αυτοκρατορίας, προτού ακόμα συγκροτηθεί ανεξάρτητο ελληνικό κράτος.

Ούτε, φυσικά, τρέφουμε καμιά ελπίδα ότι με το σημερινό διεθνές στάτους μπορεί να υπάρξει επιστροφή των Γλυπτών του Παρθενώνα. Αν γινόταν κάτι τέτοιο, θ' άρχισε να ξηλώνεται η κάλτσα του πολιτισμού της ιμπεριαλιστικής νεοαποικιοκρατίας, που τον κληρονόμησε από την αποικιοκρατία. Θα εγείρονταν αιτήματα επιστροφής στο φυσικό τους χώρο χιλιάδων αρχαιολογικών θησαυρών από τα μεγαλύτερα μουσεία των ανά τον κόσμο ιμπεριαλιστικών μητροπόλεων (για να μη μιλήσουμε για τις ιδιωτικές συλλογές). Οχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και σε άλλες χώρες στο σημερινό έδαφος των οποίων έχουν ακμάσει αρχαίοι πολιτισμοί (δε χρειάζεται να τις αναφέρουμε, είναι γνωστές).

Η εκδοχή της γκάφας Μητσοτάκη (ή της κατά Τσίπραν «αφελούς πρωτοβουλίας») είναι βολική. Εμάς η πρωτοβουλία Μητσοτάκη μας φέρνει περισσότερο σε συμπεριφορά υποταγμένου φυλάρχου που ζητά ελεημοσύνη από τους αποικιοκράτες. Σ' αυτόν το ρόλο, άλλωστε, έχει διαχρονικά διακριθεί η οικογένεια Μητσοτάκη.

Κυβέρνηση Μητσοτάκη

Στο στόχαστρο και οι πρόσφυγες

Σάββατο, 31 Αυγούστου 2019. Εκτακτη συνεδρίαση του ΚΥΣΕΑ υπό τον πρωθυπουργό. Θέμα: οι αυξημένες προσφυγικές ροές. Αργά ή γρήγορα θα έπρεπε κι η κυβέρνηση Μητσοτάκη να καταπιαστεί μ' αυτό το ζήτημα που αποτελεί «καυτή πατάτα» της πολιτικής τα τελευταία χρόνια και να προσπαθήσει να υλοποιήσει τα όσα με ζέση υποστήριζε και διακήρυττε προεκλογικά. Η εν λόγω συνεδρίαση του ΚΥΣΕΑ παρουσιάστηκε, λοιπόν, ως άμεση ανάγκη μετά τις εκ νέου αυξημένες ροές που παρατηρούνται στα νησιά και ήταν μια καλή αφορμή για να παρθούν μέτρα, επιτρέποντας στο νέο κυβερνητικό σχήμα να κάνει τη «θεαματική» του είσοδο στον τομέα αυτό. Ετσι, στο πλαίσιο της γενικότερης καταστολής που έχει λάβει ήδη χώρα, έρχονται να προστεθούν και τα μέτρα που αφορούν το φλέγον θέμα του προσφυγικού.

Τα μέτρα που αποφασίστηκαν, σύμφωνα με τις κυβερνητικές ανακοινώσεις, είναι τα εξής:

1. Αποσυμφόρηση των νησιών με μεταφορά μεταναστών/προσφύγων σε ήδη υφιστάμενες δομές της ενδοχώρας.

2. Αμεση μεταφορά από τα νησιά 116 ασυνόδευτων παιδιών για επανένωση με τις οικογένειές τους σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ενωσης, με τις οποίες ολοκληρώθηκε ήδη η σχετική συνεννόηση. Επίκειται τις επόμενες εβδομάδες η μετακίνηση επιπλέον 250 ασυνόδευτων παιδιών σε ασφαλείς δομές της ενδοχώρας.

3. Αύξηση της επιτήρησης των συνόρων, σε συνεργασία τόσο με τη FRONTEX και τις ευρωπαϊκές αρχές όσο και με το ΝΑΤΟ. Στο πλαίσιο αυτό προχωρά άμεσα η υιοθέτηση –μετά από 4,5 χρόνια αδράνειας της προηγούμενης κυβέρνησης– του Εθνικού Συστήματος Ολοκληρωμένης Θαλάσσιας Επιτήρησης (ΕΣΟΘΕ) – ένα σύστημα προϋπολογισμού 50 εκατομμυρίων ευρώ, που διασυνδέει τα συστήματα επιτήρησης του Λιμενικού Σώματος και των Ενόπλων Δυνάμεων, μέσω της χρήσης των νέων τεχνολογιών («απλές» και θερμικές κάμερες, drones κ.λ.π.).

4. Αλλαγή του θεσμικού πλαισίου για τη διαδικασία χορήγησης ασύλου, με κατάργηση του δεύτερου βαθμού εξέτασης προσφυγών με στόχο –σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης χορήγησης ασύλου– να προχωρά άμεσα η διαδικασία επιστροφής του αιτούντος στη χώρα από την οποία προήλθε. Πάντα με σεβασμό στο κοινοτικό κεκτημένο και για την πλήρη εφαρμογή της Κοινής Δήλωσης Ευρωπαϊκής Ενωσης – Τουρκίας. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει και η Τουρκία να αναλάβει με συνέπεια τις ευθύνες που της αναλογούν.

5. Αύξηση των ελέγχων της Αστυνομίας σε νησιά και ηπειρωτική Ελλάδα για τον εντοπισμό προσώπων που είχαν αιτηθεί τη χορήγηση ασύλου αλλά η αίτησή τους απορρίφθηκε από τα δικαστήρια. Σημειώνεται ότι υπάρχουν αρκετές χιλιάδες τέτοιες περιπτώσεις για τις οποίες η προηγούμενη κυβέρνηση δεν ανέλαβε καμία ενέργεια και από τις οποίες η Αστυνομία έχει ήδη εντοπίσει περίπου 1.000 πρόσωπα για τα οποία δρομολογείται η διαδικασία επιστροφής τους.

6. Αμεση προμήθεια 10 νέων ευέλικτων μικρών σκαφών για ταχύτατη αντίδραση σε περίπτωση εντοπισμού κινήσεων μεταφοράς μεταναστών/προσφύγων από κυκλώματα διακίνησης που εκκινούν από τα τουρκικά παράλια προς τα Ελληνικά νησιά.

7. Στήριξη των τοπικών κοινωνιών με ενδυνάμωση των απαραίτητων υποδομών και προσωπικού (π.χ. ενίσχυση με ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό της Λέσβου).

Για να φανεί ότι αυτή η κυβέρνηση «ό,τι λέει το κάνει πράξη», μεταφέρθηκαν ήδη 1.500 αιτούντες άσυλο από τα νησιά στην ενδοχώρα. Βέβαια, έφτασαν άλλοι τόσοι μέσα σε λίγες μέρες, αλλά... ας μην το κάνουμε θέμα. Αλήθεια, ποιες είναι αυτές οι δομές της ενδοχώρας; Και πώς λειτουργούν; Αυτή τη στιγμή, όλα τα ανοιχτά καμπ της χώρας (μικρότερα ή μεγαλύτερα) αντιμετωπίζουν, σε μικρότερο προφανώς βαθμό, το ίδιο κατά βάση θέμα με τα νησιά. Υπάρχουν παντού άνθρωποι που μένουν σε σκηνές, που ψάχνουν για ένα πιάτο φαΐ και που ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες υγιεινής. Τι μέτρο μπορεί να είναι άραγε αυτό, αν όχι μόνο επιφανειακό, προκειμένου να ελαφρυνθούν τα νησιά (για την ακρίβεια: να φανεί ότι ελαφρύνονται τα νησιά) και να δημιουργηθεί το ίδιο ζήτημα και αλλού;

Επειδή η κυβέρνηση τα γνωρίζει αυτά, όπως κι εμείς γνωρίζουμε πολύ καλά πού ακριβώς πηγαίνει η δουλειά και πόσο «κόπτονται» για τους πρόσφυγες και για τα δικαιώματά τους, έγινε λόγος και για κατάργηση του δεύτερου βαθμού εξέτασης του αιτήματος ασύλου. Τι σημαίνει αυτό; Πρακτικά μιλώντας, σημαίνει απορριπτικές αποφάσεις που θα εκδίδονται σωρηδόν. Και πού θα βοηθήσει αυτό με τη σειρά του; Μα φυσικά, στο να στέλνονται οι αιτούντες άσυλο πίσω στις χώρες τους (το πώς όμως θα γίνει αυτό δεν το έχουν διευκρινίσει ακόμα).

Οσοι έχουν ασχοληθεί με το προσφυγικό/μεταναστευτικό γνωρίζουν καλά ότι η πλειοψηφία αυτών που περνούν στην Ελλάδα και ζητούν άσυλο εξαφανίζουν τα διαβατήριά τους ή τα αφήνουν στην Τουρκία. Ετσι, ακόμα και η απόρριψη με fast track διαδικασίες του αιτήματος ασύλου καθίσταται πρακτικά ανεφάρμοστη ή δυσεφάρμοστη. Θα πρέπει να ταυτοποιηθεί ο αιτών άσυλο (που πολλές φορές δίνει ψεύτικο όνομα και ψεύτικη χώρα καταγωγής) και μετά να ζητηθεί από την πρεσβεία της χώρας του η έκδοση ταξιδιωτικού εγγράφου για να απελαθεί. Αυτή η διαδικασία παίρνει πολύ καιρό και συχνά δεν οδηγεί πουθενά. Γι' αυτό καθυστερούσαν οι απελάσεις και επί ΣΥΡΙΖΑ και όχι επειδή δήθεν οι συριζαίοι ήταν ευαίσθητοι. Αντιμεταναστευτικά γαϊδούρια ήταν και αυτοί, όμως δεν μπορούσαν να ξεπεράσουν αυτά τα εμπόδια (τα οποία αντιμετώπιζαν οι αστικές κυβερνήσεις και στο παρελθόν, όταν δεν υπήρχαν οι αυξημένες μεταναστευτικές ροές των τελευταίων χρόνων).

Ούτε η κατάργηση του δεύτερου βαθμου εξέτασης του αιτήματος ασύλου μπορεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά για εκείνους που θέλουν να περάσουν στην Ελλάδα, μπας και καταφέρουν μέσω αυτής να περάσουν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Οποιος έφυγε από τις ζώνες της έσχατης φτώχειας και κατάφερε να φτάσει μέχρι την Τουρκία, πληρώνοντας λεφτά και ξεπερνώντας μύριους κινδύνους, δε θα πτοηθεί επειδή ο Μητσοτάκης καταργεί το δεύτερο βαθμό κρίσης στα αιτήματα ασύλου. Το σχετικό μέτρο, ακραία αντιδραστικό και αντιδημοκρατικό, που παραβιάζει ευθέως τη Σύμβαση της Γενεύης για τους πρόσφυγες, αλλά και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), έχει περισσότερο προπαγανδιστικό χαρακτήρα για το εσωτερικό. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη δείχνει στους «νοικοκυραίους» το σιδερένιο της πρόσωπο για να κατασιγάσει την ξενοφοβική και ρατσιστική οργή τους.

Τι μένει; Μένει το «πακέτο» της σκληρής καταστολής, στο εσωτερικό και στα σύνορα. Ελεγχοι της αστυνομίας σε νησιά και ενδοχώρα, επιτήρηση των συνόρων σε συνεργασία με τη FRONTEX και τις δυνάμεις του ΝΑΤΟ, καθώς και περιπολίες σκαφών προκειμένου να εντοπίζονται έγκαιρα κινήσεις από τα παράλια της Τουρκίας προς την Ελλάδα. Και τι θα γίνεται σ' αυτή την περίπτωση; Θα εμποδίζονται τα σκάφη με τους πρόσφυγες να προσεγγίζουν τα ελληνικά νησιά; Θα επιστρέψουμε στην εποχή που είχαμε ακόμα και βυθίσεις σκαφών με πρόσφυγες;

Ολο αυτό «βρομάει» έντονα Σαλβίνι. Και ο τέως πρύτανης του ΕΜΠ και νυν περιφερειάρχης Βορείου Αιγαίου, Κ. Μουτζούρης, ανέλαβε να παίξει το ρόλο του έλληνα Σαλβίνι. Τη μια, κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ενάντια στην... επέλαση των αλλοφύλων και αλλοθρήσκων, που θα αλλοιώσουν την καθαρότητα του έθνους μας. Την άλλη, ζητάει να αρχίσει να εφαρμόζεται αμέσως «και το μέτρο που συζητήθηκε στην έκτακτη συνεδρίαση του ΚΥΣΕΑ, να αναλάβουν δηλαδή τα πλοία του Πολεμικού Ναυτικού την παρεμπόδιση της εισόδου των προσφύγων και μεταναστών, διαφορετικά δεν κάνουμε τίποτα». Ο κύριος πρύτανης αδιαφορεί για τη νομιμότητα, εθνική και διεθνή, που απαγορεύει στις ένοπλες δυνάμεις να εμπλέκονται σε επιχειρήσεις κατά πολιτών, που είναι δουλειά της συνοριοφυλακής (χερσαίας και θαλάσσιας). Αυτός συμφωνεί με τον Βελόπουλο που μιλάει για «λαθροεισβολείς» και ζητά να αντιμετωπιστούν τα άθλια φουσκωτά με τους πρόσφυγες και μετανάστες διά της στρατιωτικής ισχύος (και με προειδοποιητικές βολές, να υποθέσουμε). Μετά, γράφει αρθρίδιο στα «Νέα» για να μας πει ότι μπορεί να μίλησε για «φυλετικές αλλοιώσεις», αλλά δεν είναι ρατσιστής και πως εν πάση περιπτώσει, εκτός από την «αυστηρή φύλαξη των συνόρων μας», βασικό αίτημα αυτού και των ομοίων του είναι «και η μετατροπή των Κέντρων σε κλειστές δομές». Σε φυλακές και στρατόπεδα συγκέντρωσης δηλαδή, κάτι που συζητιέται ήδη και σε κυβερνητικούς κύκλους. Απλά, η κυβέρνηση περιμένει να φτιάξουν το κλίμα οι Μουτζούρηδες και οι «φιλήσυχοι νοικοκυραίοι» που άρχισαν ήδη να ξεσηκώνονται στις περιοχές όπου άρχισαν να μεταφέρονται αιτούντες άσυλο από τα νησιά.

Σ' όλα αυτά να προσθέσουμε και την προβοκάτσια Χρυσοχοΐδη-Βελόπουλου. Ο δεύτερος υπέβαλε Ερώτηση για να μάθει πόσοι μαχητές του ISIS έχουν συλληφθεί στην Ελλάδα. Και ο Χρυσοχοΐδης, αντί να μείνει στα γενικά που μένουν οι υπουργοί σ' αυτές τις περιπτώσεις, απάντησε γραπτώς ότι «κατά το χρονικό διάστημα ετών 2017-2019 (έως 14-08-2019) έχουν συλληφθεί, είτε δυνάμει ευρωπαϊκών και διεθνών ενταλμάτων σύλληψης είτε επειδή προέκυψε προανακριτική εμπλοκή τους στις ανωτέρω περιγραφόμενες δραστηριότητες, συνολικά επτά (7) αλλοδαποί». Ούτε ένα ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης συνεπάγεται ενοχή ούτε μια προανακριτική διαδικασία, όμως αυτά είναι ψιλά γράμματα. Το ζητούμενο ήταν να περάσει στον ελληνικό λαό ο φόβος ότι στο πρόσωπο κάθε πρόσφυγα πρέπει να βλέπει έναν ύποπτο τζιχαντιστή, ο οποίος μπορεί να μπουκάρει στο καφενείο του χωριού και ν' αρχίσει να σφάζει όποιον βρίσκει μπροστά του. Ετσι καλλιεργείται η ξενοφοβία, σε βαθμό υστερίας, κι αυτός ήταν ο στόχος του διδύμου Χρυσοχοΐδη-Βελόπουλου (ακόμα κι αν δεν ήταν εξαρχής συνεννοημένοι, συνεννοήθηκαν «στη δράση»).

Το κλίμα που διαμορφώνεται είναι εκρηκτικό. Στις ήδη άθλιες συνθήκες διαβίωσης αυτών των ανθρώπων έρχονται να προστεθούν η αστυνομοκρατία και ο άκρατος εκφοβισμός. Στις ήδη αδιανόητες στερήσεις τους σε δικαιώματα έρχεται να προστεθεί η κατάργηση του δεύτερου βαθμού εξέτασης του αιτήματος διεθνούς προστασίας (η κατάργηση της προσφυγής δηλαδή), που ήταν ένα αποκούμπι και μια τελευταία ελπίδα για όσους λάμβαναν μια πρώτη απόρριψη του αιτήματός τους από μια Υπηρεσία Ασύλου που υπολειτουργεί.

Κατασκευάζουν εμπρηστές για να κρύψουν την εγκατάλειψη των δασών

Λέγαμε κι εμείς, πότε θ' ανακαλύψει και η κυβέρνηση Μητσοτάκη «οργανωμένο σχέδιο εμπρησμών» στα δάση; Δεν το έκανε το καλοκαίρι, με το που μπήκε όμως το φθινόπωρο και τις παραμονές του σόου Κούλη στη ΔΕΘ άρπαξε φωτιά το δάσος στη Νέα Μάκρη, το ξεφούρνισαν: οργανωμένο σχέδιο εμπρησμού. Κι επειδή εκεί δεν μπορεί να υπάρχουν οικοπεδοφάγοι που να προσδοκούν σε ξεχέρσωμα και τσιμεντάρισμα, τα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας άρχισαν να αναρωτιούνται πονηρά: μήπως έχουμε παρέμβαση γειτονικής χώρας;

Το παραμύθι των τούρκων πρακτόρων που καίνε τα ελληνικά δάση είναι παλιό. Εχει χρησιμοποιηθεί και στο παρελθόν. Το παραμύθι των οργανωμένων εμπρησμών είναι εξίσου παλιό. Ποιος ξεχνάει το σόου Τζανακόπουλου-Τόσκα με τις... δορυφορικές εικόνες που έδειχναν φωτίτσες ν' ανάβουν η μια μετά την άλλη στα Γεράνια; Το ότι η δεύτερη εστία μπορεί ν' ανάψει από μια κουκουνάρα που έσκασε και πετάχτηκε μακριά και η τρίτη από μια αλεπού που άρπαξε φωτιά η γούνα της και μετατρέπεται σε πυρφόρο όχημα, δεν απασχολεί αυτούς τους Κλουζό, που μοναδικό σκοπό έχουν να κρύψουν τα αίτια της πρώτης εστίας. Αίτια αρκετά, που θα μπορούσαν να συμπυκνωθούν σε μια φράση: εγκατάλειψη των δασών και της δασοπροστασίας.

Ας θυμίσουμε, λοιπόν, κάποια πράγματα, για να ξέρει ο καθένας ποιες είναι οι αιτίες και να ζητήσει λογαριασμό από τους κυβερνώντες (όλους τους, διαχρονικά) για τη συστηματική καταστροφή αυτού του πολύτιμου φυσικού κεφαλαίου της χώρας μας.

Αν δει κανείς τις περισσότερες πυρκαγιές που έχουν ξεσπάσει και ειδικά τις πιο καταστροφικές, θα διαπιστώσει ότι με τίποτα δεν μπορούν να συνδεθούν με τη δράση εμπρηστών. Συνδέονται, όμως, άμεσα με την υποβάθμιση κι αυτής ακόμα της μίζερης, πλημμελούς δασοπροστασίας, στην οποία μπορεί κυρίως να στηριχτεί η πρόληψη των πυρκαγιών.

◆ Η χρηματοδότηση για την ανάπτυξη και προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων εξακολουθεί να είναι πενιχρότατη και αρχίζει να καταβάλλεται με πολύ μεγάλη καθυστέρηση, με αποτέλεσμα σε σημαντικό βαθμό να καθίσταται άχρηστη.

◆ Οι χωματερές είναι διάσπαρτες στα δάση και τις δασικές εκτάσεις, αποτελώντας εν δυνάμει εστίες εμπρησμού.

◆ Οι ηλεκτροφόρες γραμμές της ΔΕΗ διασχίζουν τα δάση και δεν παίρνονται τα επιβαλλόμενα μέτρα προστασίας.

◆ Η χρηματοδότηση που δίνεται στους δήμους για εργασίες πυροπροστασίας (π.χ. για καθαρισμό της βλάστησης σε άλση και περιαστικά δάση, για καθαρισμό και έλεγχο χωματερών που ανήκουν στην διοικητική τους ευθύνη κτλ.), είναι πενιχρή, ενώ κανένας δεν ελέγχει τους «τοπικούς άρχοντες» στο κατά πόσο αυτή η χρηματοδότηση πηγαίνει ολόκληρη για εργασίες πυροπροστασίας.

Ετσι, όταν η θερμοκρασία άρχισε ν' ανεβαίνει σ' όλες τις περιοχές της χώρας και ταυτόχρονα οι περισσότερες απ' αυτές αρχίσουν να στεγνώνουν, λόγω λειψής υγρασίας, φτάνουμε στο κρίσιμο εκείνο σημείο που από διάφορες αιτίες (από μια χωματερή ή από σπινθηρισμούς σε έναν πυλώνα της ΔΕΗ) ξεσπούν δασικές πυρκαγιές, οι οποίες εξαπλώνονται γρήγορα και γίνονται ανεξέλεγκτες, λόγω της τεράστιας ξεραμένης φυτικής μάζας που έχει συσσωρευτεί στα ακαθάριστα δάση.

Η εγκατάλειψη ανάβει (και θα ανάβει) τις φωτιές στα δάση, γράφουμε και ξαναγράφουμε εδώ και πολλά χρόνια. Και κάθε χρόνο επιβεβαιωνόμαστε.

Αυτή η στρατηγική των κυβερνήσεων, πράσινων, μπλε και ανάμικτων, απορρέει από τη γενικότερη στρατηγική της δραστικής συρρίκνωσης του δασικού πλούτου της χώρας προς όφελος του κεφαλαίου και σε βάρος του περιβάλλοντος και της εργαζόμενης και σκληρά εκμεταλλευόμενης ελληνικής κοινωνίας. Είναι λοιπόν η σκόπιμη εγκατάλειψη του δασικού πλούτου που βάζει τις καταστροφικές φωτιές στα δάση. Οι «οργανωμένοι εμπρηστές» είναι απλά ο φερετζές που προσπαθεί να κρύψει αυτή την αλήθεια.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Η στήλη, διακόπτοντας τους πανηγυρισμούς για την ταχύτατη επανασύσταση της ομάδας «Δέλτα» (ποια γάλατα ρε;), δεν μπορεί να μη μνημονεύσει το ιστορικό γεγονός της εβδομάδας, τη συμπλήρωση τριακονταπενταετίας την Τρίτη 9 Σεπτεμβρίου από την ενοποίηση των σωμάτων ασφαλείας (χωροφυλακής και αστυνομίας πόλεων) που δημιούργησε την ΕΛ.ΑΣ.

Τόσες πολλές αναρτήσεις, τόσα ωραία κείμενα και επεξηγήσεις, τόσα «λυπάμαι» στο facebook κι ακόμα να σβήσουν οι πυρκαγιές στον Αμαζόνιο!

Πολλοί φασίστες, τι 'ναι αυτό! Κοντεύω να φρικάρω.
κι απ' όλους ο χειρότερος είναι ο Μπολσονάρο.

Χαμηλότερος από τον αντίστοιχο περσινό εμφανίζεται ο τζίρος των θερινών εκπτώσεων, με το 57,9% των καταστηματαρχών να δηλώνει μικρότερες εισπράξεις, το 16,7% ίδιες, μόλις το 24,9% υψηλότερες (το υπόλοιπο 0,5% δεν απάντησε), σε σχετική έρευνα του Εμπορικού Συλλόγου Αθηνών. Κι εμείς πέφτουμε από τα σύννεφα, αφού η ανάπτυξη ήρθε, είμαστε πεπεισμένοι ότι ήρθε! Μάλλον θα πρόκειται για ενορχηστρωμένες καταστροφολογίες από τα γνωστά χαλκεία της αντίδρασης, αφού ζούμε πια σ' ένα ευνοϊκό περιβάλλον για τους επενδυτές, βαδίζουμε χαλαρά πλέον στους δρόμους της ανάπτυξης, η νέα κυβέρνηση νοικοκυρεύει τον τόπο, έφυγε η ανεύθυνη αριστερή παρέα που πισωγύρισε τη χώρα, τις κατά θέλουμε για να πειστούμε;

Οσοι αναρωτιούνται για τη νοητική (και όχι μόνο) υγεία της ανθρωπότητας, την οποία φροντίζει ο καπιταλισμός, ας προσπαθήσουν να αναλογιστούν αυτό που ακούγεται εφιαλτικό, αλλά δεν παύει να είναι πραγματικότητα: οι περισσότεροι άνθρωποι πλέον ξοδεύουν δύο (ή και περισσότερους) μήνες ετησίως ασχολούμενοι με το κινητό τηλέφωνό τους! Από τη μία και μόνη, οργιαστικά εκπληκτική ζωή που έχουν στη διάθεσή τους! Σύμφωνα με τα στοιχεία του «Rescue time», μιας από τις πολλές εφαρμογές για iOS και Android που δημιουργήθηκαν για την παρακολούθηση της χρήσης των τηλεφώνων, οι άνθρωποι δαπανούν κατά μέσο όρο τρεις ώρες και δεκαπέντε λεπτά στα τηλέφωνά τους κάθε μέρα, με το 20% των χρηστών smartphones να πλησιάζουν τις πέντε ώρες! Οι ειδοποιήσεις είναι μια άλλη σημαντική παράμετρος για τη μέτρηση του χρόνου που αφιερώνει κάποιος στην οθόνη του τηλεφώνου του. Κατά μέσο όρο οι άνθρωποι παίρνουν τα τηλέφωνά τους στο χέρι 58 φορές την ημέρα για ένα γρήγορο έλεγχο ειδήσεων ή μηνυμάτων, για «αθώες» ματιές σε ό,τι συμβαίνει. Δεν χρειάζονται περισσότερα...

Αυτό το Σάββατο όλοι οι δρόμοι οδηγούν στη συμβασιλεύουσα, για τα... ειωθότα. «Και τι άλλο να κάνεις;»... Εκθεση, σύντροφοι, έκθεση. Εκτιθέμεθα.

Κάθε χρονιά «ξεσηκωμός», «χαμός», στη ΔΕΘ τρέχουνε όλοι
και από κει στα ουζερί. «Τι ερωτική, ω, πόλη!».

«Θεωρώ τον εαυτό μου υποχρεωμένο να επαναστατεί εναντίον ιδανικών που πιστεύω πως είναι ψευδή και δεν εξυπηρετούν το σύνολο της ανθρωπότητας, αλλά μονάχα μεμονωμένες ομάδες ανθρώπων» (Naguib Mahfouz).

Μεγάλη ανησυχία και θλίψη επικρατούν μεταξύ των επαναστατών του facebook με τα «υπέροχα» κείμενα, αφού το δημοφιλές μέσο κυνωνικής δικτύωσης ανακοίνωσε ότι σκέφτεται να κρύψει τα «like» (θα τα βλέπει μόνο αυτός που έκανε την ανάρτηση). Ολο και λιγοστεύουν οι λόγοι για να ζει κανείς.

Μπορεί οι βαλκανικές χώρες να αποτελούν (φτηνούς) προορισμούς για εκατομμύρια τουρίστες από όλο τον κόσμο, ωστόσο περισσότερο από το 60% του πληθυσμού Τουρκίας και Βόρειας Μακεδονίας, το 59% των Ρουμάνων, το 56% των Σέρβων και το 51% των Ελλήνων, Κυπρίων και Κροατών, αδυνατούν να ανταπεξέλθουν οικονομικά σε μία εβδομάδα διακοπών μακριά απ' το σπίτι τους, σύμφωνα με στοιχεία της EuroStat...

Της στήλης, Μπέτυ, ήσουνα η χρυσοφόρα φλέβα
χάθηκες κι απομείναμε στεγνοί με τη Μαρέβα.
Εσύ Αλέξη έφυγες και σε ξεχάσαν' ούλοι
κι είναι σαν πάντα να 'χαμε μονάχο του τον Κούλη.

Τα 72 χρόνια της κλείνει την Κυριακή 8 Σεπτέμβρη η CIA. Αλήθεια, πόσο είναι το προσδόκιμο ζωής στο είδος;

«...αλήτες εξωτερικά και μέσα μας βιβλιοθήκες» (Ray Bradbury).

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Αντετο...ποιός;

Ο σχολιασμός της αγωνιστικής εικόνας της εθνικής μπάσκετ στο Παγκόσμιο Κύπελλο της Κίνας γίνεται πριν από τη διεξαγωγή του αγώνα με τη Νέα Ζηλανδία. Δεν είναι, λοιπόν, γνωστό αν η Εθνική είναι στους 16 της διοργάνωσης ή αν γυρίζει πολύ νωρίς πίσω. Από τα δυο πρώτα παιχνίδια της ομάδας επιβεβαιώθηκε η εκτίμηση όσων γνωρίζουν από μπάσκετ και ταυτόχρονα δεν έχουν ενταχθεί στον εθνικό εσμό αποθέωσης της ομάδας. Από τα δρώμενα στον αγωνιστικό χώρο, αυτό που εισπράξαμε είναι ότι η ομάδα πολύ δύσκολα θα μπορέσει να πρωταγωνιστήσει και να φτάσει στο μετάλλιο, αφού δεν έχει συγκεκριμένο αγωνιστικό πλάνο και δεν μπορεί να αξιοποιήσει όσο θα έπρεπε το μεγάλο της όπλο που ακούει στο όνομα Γιάννης Αντετοκούνμπο. Ο «προπονητής» είναι πολύ λίγος για να διαχειριστεί τις μπασκετικές προσωπικότητες των παιχτών της Εθνικής, που σαν μονάδες είναι από τα καλύτερα ρόστερ του τουρνουά, και σε συνδυασμό με την έλλειψη αγωνιστικού προσανατολισμού οδηγεί σε ήττες όπως αυτή με την Βραζιλία. Η ομάδα παίζει κάτι σαν μπάσκετ και έχει προσαρμοστεί στην ανάγκη να κάνει ο Αντετοκούνμπο το σόου του μπροστά στο κοινό μιας μεγάλης εμπορικής αγοράς (αυτός άλλωστε είναι ο λόγος που οι Μπακς έδωσαν το ΟΚ για να συμμετάσχει στην αποστολή). Οταν ο Γιάννης μπλοκαριστεί αρχίζουν τα δύσκολα.

Βλέποντας τον αγώνα με τη Βραζιλία καταλάβαμε πόσο σημαντικό είναι να υπάρχει προπονητής στον πάγκο της ομάδας. Οι Βραζιλιάνοι ξεκίνησαν τον αγώνα με στόχο αμυντικά να μπλοκάρουν τον Γιάννη, ρισκάροντας το ελεύθερο περιφερειακό σουτ, και επιθετικά να χτυπήσουν κυρίως μέσα από τη ρακέτα. Εμειναν προσηλωμένοι σε αυτό το πλάνο ακόμα και όταν βρέθηκαν πίσω με 17 πόντους. Ο Ατσα Πέτροβιτς, γνωρίζοντας ότι κανένας δε θα τον κατηγορήσει επειδή έχασε από την Ελλάδα του «Giannis», επέλεξε το συγκεκριμένο αμυντικό πλάνο βασισμένος στην απλή μπασκετική λογική ότι «δε θα μπουν όλα τα σουτ». Και δικαιώθηκε. Εβγαλε αρχικά εκτός αγώνα τον Αντετοκούνμπο, εκμεταλλεύτηκε την ανυπαρξία του ελληνικού πάγκου όταν σταμάτησαν να μπαίνουν τα τρίποντα, επένδυσε στον εκνευρισμό των παιχτών της Εθνικής, που έβλεπαν να χάνεται ένα σίγουρο παιχνίδι, και αξιοποιώντας την απόδοση του Βαρεζάο μέσα στη ρακέτα (πήρε την ταυτότητα Μπουρούση και Παπαγιάννη), έκλεψε το παιχνίδι.

Οπως ήταν φυσικό, με την ήττα κατέρρευσε η επικοινωνιακή φούσκα για την υπερομάδα του Γιάννη, που την τρέμει όλη η μπασκετική υφήλιος, και άρχισε το παραμύθι «να στηριχτεί η ομάδα στην προσπάθειά της να προκριθεί και να μπει στη φάση των 8». Μάλιστα, για να φύγει από το πρώτο πλάνο το άθλιο αγωνιστικό πρόσωπο της Εθνικής, ο δημοσιογραφικός εσμός έδωσε ιδιαίτερη προβολή στις δηλώσεις του Πέτροβιτς και στα δημοσιεύματα του βραζιλιάνικου Τύπου, προσπαθώντας να μεταφέρει τη συζήτηση στις «προκλητικές» δηλώσεις των βραζιλιάνων σε βάρος του Αντετοκούνμπο. Για να καταλάβουμε το μέγεθος της «προκλητικότητας» των βραζιλιάνων, μεταφέρουμε αυτούσιες τις δηλώσεις του Πέτροβιτς: «Από τη μία έχουμε ένα νεαρό παίκτη, στα 23 του, που κέρδισε τον τίτλο του MVP. Κι από την άλλη αυτόν (Αλεξ Γκαρσία). Ποιος τον σταμάτησε λοιπόν; Ενας 40χρονος που του τις... έβρεξε. Αυτό είναι το μπάσκετ». Και τον τίτλο με τον οποίο περιέγραψε το αποτέλεσμα η globoesporte.globo.com (μεγαλύτερη βραζιλιάνικη αθλητική ιστοσελίδα): «Αντετο...ποιός;». Δε χρειάζονται περισσότερα επιχειρήματα για να αποδείξουμε τη φαιδρότητα της επίσημης ελληνικής μπασκετικής δημοσιογραφίας. Αντί σχολιασμού, η στήλη επέλεξε να αντιγράψει τον τίτλο της globoesporte.globo.com.

Η αρχική εκτίμηση της στήλης ότι το φετινό ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα είναι μια κούρσα για δύο (ΠΑΟΚ, Ολυμπιακός) επιβεβαιώνεται από τα όσα έγιναν εντός του αγωνιστικού χώρου στις δυο πρώτες αγωνιστικές του πρωταθλήματος. Οι γαύροι βορρά και νότου, αν και δε θάμπωσαν με την αγωνιστική τους εικόνα, κατάφεραν να κάνουν στο ρελαντί το δύο στα δύο και να μην έχουν βαθμολογικές απώλειες. Κατά τα λοιπά, αξίζει να σχολιάσουμε την πολύ κακή εικόνα του Παναθηναϊκού και την απρόσμενα καλή πορεία της Ξάνθης και της ομάδας του Μπέου (ΝΠΣ Βόλος).

Οι πράσινοι, αντί να βελτιωθούν σε σχέση με πέρσι, δείχνουν σημάδια αποσύνθεσης και επιβεβαιώνουν τη λαϊκή ρήση «με πορδές δε βάφονται αυγά». Ο Αλαφούζος, αφού δε βρήκε τρόπο να απαλλαγεί από την ομάδα, συνεχίζει να το παίζει ιδιοκτήτης, χωρίς να βάζει όμως το χέρι στην τσέπη. Χωρίς ουσιαστική ενίσχυση του ρόστερ και χωρίς τον περσινό ενθουσιασμό, η ομάδα δεν μπορεί να αλλάξει ούτε μια μπαλιά στο γήπεδο και δε δημιουργεί φάσεις. Από την εξέδρα έχουν αρχίσει οι πρώτες γκρίνιες και αν το προπονητικό τιμ δεν καταφέρει να βρει κάποια λύση, πολύ σύντομα οι πωλητές κορνέδων θα ξανακάνουν την εμφάνισή τους, μετακομίζοντας από του Ρέντη στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας.

Αυριανή

ΝΙΚΗΣΑΜΕ

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Από τους πασόκους δε θα γλιτώσουμε ποτέ. Μετά από μια τσιπουροκατάνυξη με πολλή αθλητική συζήτηση και ολίγη πολιτική, η παρέα διαλύθηκε και ο καθένας επέστρεψε στο κονάκι του. Αντί για την πατροπαράδοτη καληνύχτα αποχαιρέτησα την ομήγυρη με τη φράση "να περνάμε καλά και καλή αυριανή". Γύρισα στο σπίτι και μετά από λίγο ήρθε από μέλος της παρέας e-mail με τη φωτογραφία. Προφανώς, ήταν σε αγωνιστική ανάταση, εξαιτίας του γιορτασμού της επετείου της 3ης Σεπτέμβρη και της φιλολογίας για επανεμφάνιση του ΠΑΣΟΚ στην πολιτική σκηνή της χώρας.

Οι πλέον απαισιόδοξοι λένε ότι τη φετινή χρονιά θα συντελεστεί το μοιραίο και η ομάδα θα βρεθεί μπροστά σε αγωνιστικό και οικονομικό αδιέξοδο που μπορεί να την οδηγήσει ακόμα και στον υποβιβασμό, ενώ οι αισιόδοξοι πιστεύουν στην έλευση του μεσσία Γιαννακόπουλου που θα δώσει τη λύση αναλαμβάνοντας τα ηνία της ομάδας.

Κατά την εκτίμηση της στήλης, τα πράγματα είναι πιο απλά. Κρίνοντας με βάση τη δυναμικότητα της ομάδας, οι πράσινοι θα βρεθούν στη μέση του βαθμολογικού πίνακα. Για την ιστορία του Παναθηναϊκού αυτό σημαίνει μια χαμένη χρονιά και περαιτέρω απαξίωση της ομάδας, όμως με αυτή την πραγματικότητα θα πρέπει να μάθουν να ζουν οι φίλοι της ομάδας. Και επειδή βρισκόμαστε σε περίοδο παρατεταμένης κρίσης και όλοι χρειάζονται έξτρα πόρους για να βελτιώσουν την οικονομική τους κατάσταση, η στήλη θα προτείνει μια μεσοπρόθεσμη επενδυτική ευκαιρία. Ποντάρετε ένα μικρό ποσό στην πρόβλεψη ότι ο Παναθηναϊκός θα είναι εκτός εξάδας στο τέλος της κανονικής διάρκειας του πρωταθλήματος.

Τελειώσαμε με τους πράσινους και ανεβαίνουμε στη Θράκη. Η ομάδα του Πανόπουλου, με δυο εκτός έδρας νίκες (με ΑΕΚ στο ΟΑΚΑ και Παναιτωλικό στο Αγρίνιο), δείχνει ότι φέτος θα προσπαθήσει να βγει στην Ευρώπη. Αρκετά δουλεμένη ομάδα, φιλοδοξεί να «καθαρίσει» τα ντέρμπι των μικρομεσαίων και να πάρει την πέμπτη θέση. Χωρίς να έχει ενισχυθεί ιδιαίτερα, θα βασιστεί στην έδρα της και στη συνοχή της ως ομάδα, αξιοποιώντας ταυτόχρονα και τη διοικητική εμπειρία και τις διασυνδέσεις του Πανόπουλου στην ποδοσφαιρική πιάτσα.

Ο σχολιασμός των δυο πρώτων αγωνιστικών του πρωταθλήματος θα κλείσει με την ομάδα του Μπέου. Ο ΝΠΣ Βόλος είναι ένα δημιούργημα του Μπέου, που προς το παρόν δεν έχει καμία όσμωση με την τοπική κοινωνία. Ο Μπέος, την άνοιξη του 2017, συμφώνησε με τη διοίκηση του ΜΑΣ Πύδνα Κίτρους (ομάδα από το τοπικό πρωτάθλημα της Πιερίας) να μεταφερθεί η έδρα της ομάδας στο Βόλο, στη συνέχεια (καλοκαίρι του 2017) έγινε η μετονομασία της σε ΝΠΣ Βόλος και αγωνίστηκε στη Γ' Εθνική. Μέσα σε δυο χρόνια κέρδισε δυο ανόδους και είναι ανάμεσα στις 14 ομάδες της Super League. Τις δυο πρώτες αγωνιστικές πέτυχε δυο νίκες και όλα δείχνουν ότι θα εξασφαλίσει σχετικά εύκολα την παραμονή της στην κατηγορία. Προς το παρόν αγωνίζεται σε άδειες εξέδρες, αφού οι οπαδοί της Νίκης και του τοπικού Ολυμπιακού δεν τσίμπησαν στο «δόλωμα» του Μπέου να αξιοποιήσει την παρουσία της ομάδας στην πρώτη κατηγορία για να μαζέψει οπαδούς και να εδραιώσει ακόμη περισσότερο την παρουσία του στην πόλη.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Dixi et salvavi animam meam

Σιγά μη φοβηθώ

Κρατική καταστολή: τα fake news σε ενέργεια

«Καλάθι» θα παρουσιάσει ο Κούλης στη ΔΕΘ (σίγουρα δεν έχει δώρα)

Συνέχεια πλειστηριασμών

«Το καταψήφισε ο λαός – Ακυρο το μνημόνιο», Η ΑΥΓΗ, 15/12/2012, πρωτοσέλιδο

Μωριακός βιολόγος

Σκουριές: πιο... σκούρο περιβάλλον

➤ «Μείωση εργαζομένων», «θα περιοριστεί το εν Ελλάδι προσωπικό» της Εθνικής Τράπεζας. Οταν οι λέξεις γίνονται ήπιες για να μη χρησιμοποιηθεί η λέξη «απόλυση». Κι άλλο ένα σημάδι: «Στις μειώσεις αυτές δεν υπολογίζονται οι εργαζόμενοι της προς πώληση "Εθνικής Ασφαλιστικής"». Εργαζόμενοι σε νευρική κρίση, λοιπόν... Απαράμιλλο δικαίωμα...

➤ Την πέταξε την... πατάτα του ο Μουζάλας: «Ακόμα βλέπω στον ύπνο μου να έρχονται βάρκες». Ευαισθητούλης...

➤ Συνεχίζεται η πρόοδος στη Χρυσή Αυγή με κλείσιμο (λουκέτο) κι άλλων γραφείων.

➤ Μ' εκείνη τη δίκη τι να γίνεται;

➤ Δεν αυξήθηκαν τα διόδια της Αττικής Οδού (μέχρι 1/1/2020 προφανώς).

➤ Επιμένουν tanea.gr, 3/9/2019: «Σκοπιανός ΥΠΕΞ». Πώς λέμε Αθηναίος ΥΠΕΞ...

➤ Παρήλθε και η 3η Σεπτέμβρ(η) χωρίς παράτες...

➤ Το ΠΑΣΟΚ, ντε.

➤ Ενώ οι κυβερνητικές (ή φιλο-) διαβεβαιώνουν πως όλα είναι έτοιμα για τη νέα σχολική χρονιά: Ιδού! Σεισμόπληκτα σχολεία.

➤ Εχει τη σημασία του: 190 εκατ. χάπια ιωδίου αγοράζει η Γερμανία για «πυρηνική έκτακτη ανάγκη».

➤ «Chrislam»: Arthur Clarke, «The Hammer of God».

➤ Αξιολόγηση μπάτσων: πόσα κεφάλια έσπασες σήμερα;

➤ Πεντάστεροι με Πε Ντε κυβέρνηση στον αυχένα των ιταλών εργαζομένων.

➤ Μα, καλά, αυτός ο Σάντσεθ δεν υπολόγισε το κόμμα των Unidas Podemas που του τρέχαν τα σάλια για συμμετοχή στην κυβέρνηση;

➤ Καταστροφή Αμαζόνιου: Μπολσονάρου εν ονόματι του καπιταλισμού.

➤ Επιπροσθέτως: στη Βραζιλία έχει ξεκινήσει η εποχή της ανομβρίας...

➤ Εντοπίστηκε βόμβα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου στο Αννόβερο. Μόνο τους νεοναζί δυσκολεύεται να βρει η αστυνομία.

➤ Πρωτογενές πλεόνασμα 3,5%: «Οι στόχοι της Ελλάδας πρέπει να επανεξεταστούν με μεγάλη προσοχή» - Κ. Λαγκάρντ. Who's boss...

➤ «Πόσα κιλά μπορώ να χάσω μέσα σε 1 μήνα»; Δεν έχεις παρά να ακολουθήσεις καλύτερα τις υφιστάμενες οικονομικές πολιτικές. Πετσί και κόκαλο...

➤ Να μην ξεχνάμε την «αγιοποίηση» του Θ. Γιάνναρου από την ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ – «Γεύμα με την Καθημερινή», 3-1-2016.

➤ Να μην ξεχνάμε ότι ο Θ.Γ. υπήρξε «τηλεμαϊντανός».

➤ Ο ΟΟΣΑ διαφωνεί με τον μόνιμο διορισμό εκπαιδευτικών. Οι Yesmen εκτελούν.

➤ Δήμαρχος Χίου για πολιτικό γάμο: απαγορεύεται με το έτσι θέλω.

➤ «Κοτόπουλο πλυμένο με χλωρίνη» - «ευπρεπής» ανταλλαγή απόψεων στο ναό της βρετανικής δημοκρατίας.

➤ Προκλητικός ο Μαρκόπουλος: δείχνει (χωρίς να ονομάζει) Αλ. Γρηγορόπουλο, μετά την αποφυλάκιση του μπάτσου-δολοφόνου Κορκονέα.

➤ ΔΕΝ έχει όμως το μονοπώλιο της βίας το αστικό κράτος...

➤ Ο ΣΥΡΙΖΑ πού θα διαδηλώσει στη Θεσσαλονίκη; Και κατά ποιας πολιτικής;

➤ «Οι μόνιμοι διορισμοί ήταν, ιδιαίτερα την τελευταία εξαετία, το πεδίο άσκησης της επικοινωνιακής πολιτικής όλων των ηγεσιών του υπουργείου Παιδείας. Μετά τη συγχώνευση 1.500 σχολικών μονάδων επί υπουργίας Α. Διαμαντοπούλου και τη διαθεσιμότητα 2.500 καθηγητών επί υπουργίας Κ. Αρβανιτόπουλου, από το 2014 έως το 2019 είναι πάμπολλες οι υποσχέσεις για 10, 15, 20 έως 25 χιλιάδες διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών, που έμειναν στα χαρτιά». Εφημ. Συντακτών, 4/9/2019, Χρ. Κάτσικας. Φαίνεται ότι από το Γενάρη του 2015 μέχρι τον Ιούλη του 2019 δεν υπήρχαν υπουργοί Παιδείας, ή αν υπήρξαν, ο συντάκτης του άρθρου (ως καλός συριζαίος;) δε γνωρίζει τα ονόματά τους...

➤ «Ανακοινώνουμε στον κόσμο ότι ξεκίνησε η δεύτερη Marquetalia» - Ιβάν Μάρκες.

➤ Είπαμε: μετά το πρώτο εκατομμύριο δολάρια, αθλητές και καλλιτέχνες ανήκουν ΑΛΛΟΥ ταξικά.

➤ Γεια σου, Κρεμαστινέ: μόνο ΠΑΣΟΚ (:μόνο Ανδρέας).

➤ Καθείς με την εμμονή του...

➤ Είναι, λοιπόν, σίγουρο ότι στα γλυπτά του Παρθενώνα ισχύει ο στίχος «σε τούτα εδώ τα μάρμαρα κακιά σκουριά δεν πιάνει» εάν επιστραφούν;

➤ «Συμπλοκές μεταξύ προσφύγων» (Μόρια) – tanea.gr. Στο ρεπορτάζ ΔΕΝ υπάρχει ΚΑΜΙΑ τέτοια αναφορά. Κοινοί απατεώνες!

➤ Οι σεισμοί που μέλλονται να 'ρθουν.

➤ Θα συμβούν αναπάντεχα;

➤ ΔΕΘ: Αλλη μια «μητέρα όλων των μαχών»;

➤ Για «απεργιακή ετοιμότητα» (ομοσπονδιών - εργατικών κέντρων - συνδικάτων) κάνει λόγο ο Ριζοσπάστης της 4ης Σεπτέμβρη 2019. Αυτά στον τίτλο. Στο κείμενο «έτερον ουδέν» πέραν των «πολύμορφων αγωνιστικών κινητοποιήσεων»...

➤ GYROS in USA.

➤ Εξαγωγή πολιτισμού.

➤ Με ελαφρά κρεμμυδίλα.

➤ Αντάξια των γλυπτών του Παρθενώνα.

➤ Ταινία για τον... Μπαρούφ;

➤ Ελεος, κ. Γαβρά!

➤ Σοβαρότης μηδέν.

➤ (Από παλαιότερο δημοσίευμα του Εθνους): «Ανδρέας Παπανδρέου: Μια ζωή, ένας αιώνας, μια ιστορία...». Νοσταλγίες...

➤ Πύρινο ξωτικό / στην αγκαλιά / της αγάπης / που σβύνει.

➤ «Βόρεια Ελλάδα: Ανεργία, κλειστά εργοστάσια και "μαύρη εργασία" (ΕΘΝΟΣ)». «Ανοιξε "βήμα" η ανάπτυξη στο δεύτερο τρίμηνο του 2019» (ΕΘΝΟΣ).

➤ Ο Αλέξης Γεωργούλης κληρώνει. Μήπως πληρώνει κιόλας;

➤ Δηλαδή τώρα που διεγράφη (για πάντα;) ο Γιάνναρος, η ΝουΔου είναι μη ρατσιστικό κόμμα;

➤ 11 Σεπτέμβρη 2001.

➤ Ή, όπως το διατύπωσε ο Κινέζος, ο ιμπεριαλισμός είναι μια χάρτινη τίγρη.

➤ Στο περίπου...

➤ Κάργα (μ)πατριώτες: «ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ», «Ιδιοκτήτης: Δ. Λαμπράκης», «Δευτέρα 31-10-1932», «Ιδού ποια τα έργα μας – Ο φασισμός θα ζήσει . Αρθρο του Μπενίτο Μουσολίνι». Πρωτοσέλιδο. «ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ», «Ιδιοκτήτης: Δ. Λαμπράκης», «Πέμπτη, 6 Αυγούστου 1936», «Από προχθές τη νύχτα ο κ. Μεταξάς εκήρυξε τον στρατιωτικόν νόμον και διέλυσε την Βουλήν». Πρωτοσέλιδο. «ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ», «Ιδιοκτησία και διεύθυνσις επιτροπής του εργαζομένου προσωπικού», «Δευτέρα 5 Μαΐου 1941», «ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΓΚΕΛΑΡΙΟΥ ΧΙΤΛΕΡ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ». Πρωτοσέλιδο.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Ο,τι μπορείς να φανταστείς επιστρατεύουν οι αντι-Brexit διαδηλωτές για να πλήξουν τον Μπόρις Τζόνσον. Και βέβαια, ο «κλόουν» Μπόρις το διασκεδάζει αφάνταστα. Γιατί ξέρει ότι δεν μπορούν να τον πλήξουν. Αντίθετα, τον κάνουν πιο δημοφιλή στους -ουκ ολίγους- οπαδούς του Brexit, στις ψήφους των οποίων ποντάρει.

Η εποχη

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΝΕΩΣΗ, ΓΙΑ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

epohi.gr

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Γιατί ο Μπολσονάρο επιτρέπει την καταστροφή του Αμαζονίου

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ο ΣΥΡΙΖΑ, η «ευέλικτη» και η προγραμματική ανασυγκρότηση

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η κυβερνητική εποχούσα στρατηγική για τη βιώσιμη ανάπτυξη

ΔΙΕΘΝΗ

Κι ό,τι... Brexit(!), ας κατεβάσει!

Η μπάλα στις εξεταστικές

◆ Ωπα, τι έγινε, ρε παιδιά; Ξέχασε η «Εποχή» την πολεμική στην πολιτική της κυβέρνησης και διαπιστώνει -σε ουδέτερο ύφος- ότι αυτή (η κυβέρνηση) πετάει τη μπάλα στις εξεταστικές επιτροπές; Πότε έγινε αυτό; Μια φιλολογία από κύκλους της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ υπάρχει, περισσότερο για την υπόθεση Novartis που παραμένει ανοιχτή για πολιτικά πρόσωπα. Πέταξε κι ο Χατζηδάκης μια κουβέντα για τη ΔΕΗ, στην προσπάθειά του να ξεφύγει από το στρίμωγμα για τις αυξήσεις στο ρεύμα που αποφάσισε. Από το Μαξίμου δεν έχει γίνει κάποια κίνηση. Απλά ο Πέτσας δήλωσε ότι το ζήτημα των εξεταστικών «παραμένει στο τραπέζι». Προς τι λοιπόν η ανησυχία (που δύσκολα κρύβεται) της «Εποχής»; Θέλει ή δε θέλει εξεταστικές ο ΣΥΡΙΖΑ; Αν δεν έχει τίποτα να φοβηθεί, τότε θα έπρεπε να τις θέλει τις εξεταστικές (ιδιαίτερα για τη Novartis) για να κερδίσει πολιτικούς πόντους. Είναι όμως τόσες οι βρομιές και τόσο κακοφτιαγμένες από τον «Ρασπούτιν» και τους συνεργάτες του, που τρέμει το φυλλοκάρδι τους μπροστά σε κάποια εξεταστική, στην οποία η ΝΔ θα έχει και το μαχαίρι (την πλειοψηφία) και το πεπόνι (πρόσβαση σε όλα τα κρατικά αρχεία, όπου πάντοτε μένουν ίχνη). Γι' αυτό και η «Εποχή» το ρίχνει στον... πολιτικό πολιτισμό, ξεχνώντας ότι και ο ΣΥΡΙΖΑ έστησε εξεταστικές.

Ο Νετανιάχου κάνει προεκλογική εκστρατεία κρεμώντας γιγαντοαφίσες από συναντήσεις του όχι μόνο με τον Τραμπ αλλά και με τον Πούτιν. Βλέπετε, τμήμα του σιωνιστικού όχλου αποτελείται από εβραίους που μετανάστευσαν από τη Ρωσία, στους οποίους φαίνεται ότι ο Πούτιν ασκεί κάποια έλξη. Αντικομμουνιστές είναι, όχι αντιιμπεριαλιστές...

Επειδή δε θέλουν και δεν μπορούν να αλλάξουν τη μνημονιακή πολιτική

Επιστρατεύουν το πολιτικό σόου

«Σε κλίμα εποικοδομητικής συνεργασίας πραγματοποιήθηκε στο Μέγαρο Μαξίμου η συνάντηση του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη με τους εκπροσώπους των κοινωνικών εταίρων (ΓΣΕΕ, ΕΣΕΕ, ΓΣΕΒΕΕ, ΣΕΤΕ, ΣΕΒ, ΣΒΕ). Κατά την έναρξη της συνάντησης, ο Πρωθυπουργός δήλωσε...» κτλ. κτλ. Τέτοια δελτία Τύπου κατακλύζουν καθημερινά τα δημοσιογραφικά γραφεία. Είτε από το πρωθυπουργικό γραφείο είτε από τα γραφεία των υπουργών. Συνοδευόμενα από φωτογραφίες, φυσικά. Την επομένη, αυτά τα δελτία Τύπου γίνονται «ρεπορτάζ» στις φιλοκυβερνητικές εφημερίδες, οι οποίες κυριαρχούν στο σύστημα της αστικής «ενημέρωσης».

Ετσι κυλούν οι μέρες της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Με ένα ατελείωτο σόου συναντήσεων με «κοινωνικούς» φορείς και διάφορους παράγοντες της κεφαλαιοκρατίας, με σόου «ελέγχων», στα οποία ειδικεύεται ο Βρούτσης (ενδιαμέσως σχεδιάζεται και κάτι γκεμπελίστικο, όπως αυτό με τις μεγάλες συντάξεις), και με δηλώσεις και υποσχέσεις που έχουν στο κέντρο τους τις λέξεις-φετίχ: ανάπτυξη, επιχειρηματικότητα, αξιοπιστία, ταχύτητα, αποτελεσματικότητα. Με λίγα λόγια, έχουμε ακριβώς αυτό που περιγράφει η λαϊκή παροιμία: πολύ λάδι στο τηγάνι κι από τηγανίτα τίποτα.

Ενα άλλο κεφάλαιο του πολιτικού σόου είναι τα ταξίδια του Μητσοτάκη στο εξωτερικό (τρία μέχρι στιγμής, σε Παρίσι, Βερολίνο και Χάγη). Οπως γράφουν οι προπαγανδιστές του Μαξίμου, ξαναέβαλε την Ελλάδα στο κέντρο της ευρωπαϊκής πολιτικής σκηνής. Τι πρωτότυπο! Τα ίδια ακριβώς έλεγαν και οι προπαγανδιστές του Μαξίμου επί Τσίπρα. Ο Τσίπρας πήγαινε ως επαίτης, ενώ ο Μητσοτάκης πηγαίνει ως παίκτης (sic!), απαντούν οι προπαγανδιστές του Κούλη και σκάνε στα γέλια ακόμα και οι κίονες του μεγάρου Μαξίμου.

Ειδικά το ταξίδι στο Βερολίνο ήταν ακόμα και σημειολογικά ένα στραπάτσο του ηγετικού προφίλ του Μητσοτάκη, καθώς η Μέρκελ αρνήθηκε να συζητήσει μαζί του οποιοδήποτε ουσιαστικό ζήτημα οικονομικής πολιτικής και ο Μητσοτάκης αναγκάστηκε να επιστρατεύσει τη γνωστή μπουρδολογία για την «πράσινη ανάπτυξη» και για κάποιες γερμανικές επενδύσεις, οι οποίες «έρχονται» μεν, αλλά θα συζητηθούν σε μια ημερίδα που θα γίνει τον Γενάρη του 2020. Μάλλον για να εξισορροπήσει την ξεφτίλα του Βερολίνου επιδιώχτηκε εκ των υστέρων το ταξίδι-αστραπή στην Ολλανδία, όπου η συνάντηση με τον Ρούτε θα κινούνταν στο πλαίσιο των τυπικοτήτων του πρωτοκόλλου (όπως και έγινε).

Παρουσιάζοντας τα αποτελέσματα των ταξιδιών του Μητσοτάκη στο εξωτερικό, η προπαγανδίστρια του Μαξίμου στα «Νέα» του Μαρινάκη έγραψε το εκπληκτικό, ότι ο Μητσοτάκης δε θέτει στους συνομιλητές του το αίτημα της μείωσης των «πρωτογενών πλεονασμάτων» (που αποτελούσε αιχμή της προεκλογικής του εκστρατείας, για να μην ξεχνιόμαστε), «ώστε να μην εισπράττει "όχι" για απάντηση, όπως έχει συμβεί σε όλους τους προκατόχους του»! Αυτό το... μεγαλοφυές σχέδιο του Μητσοτάκη (δε ζητώ τίποτα για να μην μου πουν όχι!) θυμίζει -τηρουμένων των αναλογιών- Τσίπρα και Μπαρουφάκη το πρώτο εξάμηνο του 2015. Και βέβαια, οι ενσωματωμένοι στο Μαξίμου προπαγανδιστές κάνουν σαν να μη βλέπουν αυτά που είδαμε όλοι οι υπόλοιποι: τις εκφράσεις ικανοποίησης από το Βερολίνο και τις Βρυξέλλες, επειδή ο Μητσοτάκης διαβεβαίωσε πως θα σεβαστεί τους στόχους που συμφωνήθηκαν με την προηγούμενη κυβέρνηση.

Υπάρχει και ένα άλλο κεφάλαιο της κυβερνητικής πολιτικής: η «εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας των πολιτών», στην οποία τόσο είχε επενδύσει προεκλογικά η ΝΔ. Αυτό εκτυλίσσεται με καθημερινές επιχειρήσεις των ΜΑΤ στα Εξάρχεια, οι οποίες όσο τα Εξάρχεια ήταν άδεια εκτυλίσσονταν «αναίμακτα», όμως με το που τέλειωσαν οι διακοπές άρχισαν να παίρνουν τα χαρακτηριστικά οδομαχιών, όπως ακριβώς είχαν και παλιότερα. Με αποτέλεσμα, ακόμα και φιλοκυβερνητικά Μέσα (βλέπε π.χ. in.gr του Μαρινάκη) να εκφράζουν ανησυχίες για κίνδυνο να υπάρξει ακόμα και νεκρός από την ανεξέλεγκτη δράση των ΜΑΤ. Σ' αυτό το άρθρο, όμως, θα επικεντρωθούμε μόνο στην οικονομική πολιτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Ολοι περιμένουν ν' ακούσουν τι θα πει ο Μητσοτάκης κατά το διήμερο σόου του στη ΔΕΘ. Τα «ρεπορτάζ» με τις «πληροφορίες» (ό,τι τους σερβίρει ο Πέτσας) δίνουν και παίρνουν. Και είναι επικεντρωμένα στις φοροαπαλλαγές. Δε θα προτρέξουμε. Θ' ακούσουμε τον Μητσοτάκη και μετά θα μιλήσουμε επί του συγκεκριμένου. Πριν απ' αυτό, όμως, πρέπει να σταθούμε στο γενικό πλαίσιο, γιατί αυτό έχει σημασία και όχι κάποια επιμέρους μέτρα που προσπαθούν να ωραιοποιήσουν τα πράγματα χωρίς ν' αλλάζουν την ουσία της ακολουθούμενης πολιτικής.

Ο Μητσοτάκης έχει δεσμευτεί ότι θα τηρήσει τη βασική δέσμευση του μετα-Μνημόνιου για «πρωτογενές πλεόνασμα» 3,5% του ΑΕΠ το 2020 (υποτίθεται ότι για το 2021 και το 2022 αυτό θ' αλλάξει, καθώς ο Μητσοτάκης θα έχει πείσει τους δανειστές για την αξιοπιστία του). Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχουν περιθώρια για ουσιαστικές αλλαγές στην ακολουθούμενη πολιτική. Τα όποια στενά περιθώρια τα καθορίζει ο περιβόητος «δημοσιονομικός χώρος» (τον άγνωστο μέχρι πρότινος όρο εισήγαγε στη γλώσσα της πολιτικής ο ΣΥΡΙΖΑ). Για να το πούμε απλά, χωρίς να μπλέκουμε με οικονομικούς όρους, ο «δημοσιονομικός χώρος» δημιουργείται από το ξεπέρασμα του «πρωτογενούς πλεονάσματος». Εχουν πάρει τόσο σκληρά μέτρα, και στο σκέλος των εσόδων και στο σκέλος των δαπανών, που ο στόχος υπερκαλύπτεται. Το ποσό της υπερκάλυψης είναι ο «δημοσιονομικός χώρος» που τον καλύπτουν με κάποια μέτρα διορθωτικού χαρακτήρα. Ενα τμήμα αυτής της υπερκάλυψης το διαπιστώνουν από την αρχή ακόμα, γι' αυτό και τα διορθωτικά μέτρα τα παίρνουν νωρίς. Ενα άλλο τμήμα το διαπιστώνουν απολογιστικά, στο τέλος, και παίρνουν τότε τα διορθωτικά μέτρα.

Αρα, ο Μητσοτάκης δε θα κάνει τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ. Θα κινηθεί αυστηρά μέσα στο πλαίσιο της εφιαλτικής δημοσιονομικής πολιτικής, αναζητώντας τα δικά του διορθωτικά μέτρα. Ο ΣΥΡΙΖΑ, για παράδειγμα, μοίραζε «κοινωνικό μέρισμα» στο τέλος κάθε χρόνου, η ΝΔ μπορεί να μη μοιράσει «κοινωνικό μέρισμα», αλλά να ελαφρύνει λίγο την άμεση φορολογία μισθωτών και συνταξιούχων, για να δικαιολογήσει την πολύ μεγαλύτερη ελάφρυνση της φορολογίας των καπιταλιστικών κερδών. Η διαφορά στο «μείγμα» δε σημαίνει διαφορά πολιτικής.

Θυμηθείτε ότι για να κάνει προεκλογικές εξαγγελίες ο Τσίπρας, οι συριζαίοι εφηύραν το κόλπο με τη μείωση του «πρωτογενούς πλεονάσματος» στο 2,5% και την κάλυψη του 1% μέσω ενός ειδικού καταπιστευτικού λογαριασμού, στον οποίο θα έβαζαν 5,5 δισ. ευρώ από το «μαξιλάρι ρευστότητας». Ανεξάρτητα από τη σπέκουλα που κάνουν τώρα οι συριζαίοι, για να βρουν πεδίο άσκησης αντιπολίτευσης στην κυβέρνηση Μητσοτάκη, η αλήθεια είναι ότι αυτό το λογιστικό τρικ ουδέποτε το συζήτησαν με την τρόικα, ουδέποτε εγκρίθηκε από την Κομισιόν ή το EuroWorkingGroup ή το Eurogroup. Ηταν απλά ένα προεκλογικό τρικ, που ο Μητσοτάκης δεν το έχει, φυσικά, διαθέσιμο ως πραγματικό «δημοσιονομικό χώρο». Αρα, τα όρια διορθωτικών κινήσεων δημαγωγικού χαρακτήρα, που έχει στη διάθεσή του ο Μητσοτάκης, είναι πολύ πιο στενά από την προεκλογική δημαγωγία του ΣΥΡΙΖΑ. Και η ανάπτυξη, όπως δείχνουν τα στοιχεία, πάει πολύ χειρότερα από τα επίπεδα που προβλέπονταν.

βαθύ κόκκινο

Ψευδο-ιστορία

Τον περίμενε πώς και πώς ο Βαρουφάκης τον προσωπικό του θρίαμβο στο κόκκινο χαλί της Βενετίας. Το ίδιο και η σύζυγός του που έραψε για την περίσταση μια κιτς τουαλέτα που θύμιζε «πολεμική αρετή των Ελλήνων». Το ζεύγος των μεγαλοαστών δε φημίζεται, άλλωστε, ούτε για το γούστο ούτε για την αισθητική του. Θυμόμαστε καλά τη φωτογράφιση για το «Παρί Ματς» στο τραπέζι με τα εκλεκτά εδέσματα, την ώρα που άνθρωποι έψαχναν στα σκουπίδια για φαγητό.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είναι πολλοί αυτοί που έσκασαν από το κακό τους βλέποντας το ζεύγος να βαδίζει με ύφος σταρ του Χόλιγουντ στην πασαρέλα ενός διάσημου κινηματογραφικού φεστιβάλ. Ιδιαίτερα συριζαίοι και ιδιαίτερα ο Τσίπρας και το στενό πολιτικό του περιβάλλον, επιλογή των οποίων υπήρξε ο Βαρουφάκης. Πείθοντας τον διάσημο Κώστα Γαβρά να κάνει ταινία το βιβλίο της αυτοηρωποίησής του, ο Βαρουφάκης δεν εξασφάλισε μόνο τον προσωπικό του θρίαμβο στο κόκκινο χαλί της Μόστρα, αλλά και μια πολύ καλή πολιτική διαφήμιση που μένει να δούμε τι αντοχές θα έχει στο χρόνο. Γιατί το μήνυμα που βγαίνει αυτές τις μέρες και θα βγαίνει για όσο η ταινία θα προβάλλεται στις ελληνικές κινηματογραφικές αίθουσες (θεωρούμε σίγουρη την εισπρακτική επιτυχία) είναι πως ο Βαρουφάκης ήταν ο μόνος από τους συριζαίους που είχε τα «καρύδια» να τα βάλει με το ευρωπαϊκό ιμπεριαλιστικό κατεστημένο και πως ο συμβιβασμός-υποταγή του Τσίπρα περιλάμβανε ως όρο και την εκπαραθύρωση του Βαρουφάκη.

Αυτό παίχτηκε ως προεκλογικό αφήγημα στην καμπάνια του κόμματος Βαρουφάκη στις πρόσφατες ευρωεκλογές και βουλευτικές εκλογές και εξασφάλισε μετά βίας ένα γλοίσχρο εκλογικό ποσοστό. Μπορεί η ταινία του Γαβρά να μπετονάρει ή και να ενισχύσει αυτό το ποσοστό; Εκτιμούμε πως όχι. Το ζεύγος Βαρουφάκη, όμως, δε σκάει. Αυτή την εποχή απολαμβάνει ηδονικά τη δημοσιότητα, το οξυγόνο του.

Φαίνεται πως ο Βαρουφάκης έχει τον τρόπο να πείθει συνομιλητές του. Ετσι αναδείχτηκε σε ροκ σταρ της «κάτω πλατείας» των αγανακτισμένων, έτσι «διείσδυσε» στο περιβάλλον ΣΥΡΙΖΑ, έτσι έπεισε τον Γαβρά να κάνει ταινία το «βίπερ» με τον γαργαλιστικό τίτλο «Ενήλικοι στο δωμάτιο». Εμάς, πάντως, όχι μόνο δεν μας έπεισε αλλά δεν μας προκάλεσε ούτε ένα μικρό προβληματισμό για την ποιότητά του, ως οικονομολόγου και ως πολιτικού. Γι' αυτό και η εφημερίδα μας, σε ανύποπτο χρόνο, πολύ πριν ο Τσίπρας σχηματίσει κυβέρνηση και κάνει τον Βαρουφάκη υπουργό του, προσέδωσε στον τελευταίο το προσωνύμιο Μπαρουφάκης που αποδίδει πλήρως την ποιότητα του ανδρός.

Επιστρέφοντας στον Γαβρά και στην ταινία που έφτιαξε, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι ο Γαβράς ως σκηνοθέτης έκανε πάντοτε ένα mainstream σινεμά, η θεματολογία του οποίου θα μπορούσε να ονομαστεί ψευδο-ιστορικό πολιτικό θρίλερ. Την ώρα που οι δημιουργοί του γαλλικού «νέου κύματος» ανίχνευαν νέες φόρμες, την ώρα που ο Ζαν-Λικ Γκοντάρ «ψαχνόταν» να δημιουργήσει έναν κινηματογράφο που θα συμβάδιζε με τα επαναστατικά σκιρτήματα των δεκαετιών του '60 και του '70, ο Γαβράς απλώς σκάλιζε την επιφάνεια των πραγμάτων, αποφεύγοντας να διεισδύσει στο βάθος (εκεί όπου κρύβεται η ιστορική αλήθεια), εντυπωσιάζοντας κυρίως με την αλά Χόλιγουντ αφήγηση και τα κλισέ του θρίλερ. Και πολιτικά, άλλωστε, τόσο ο ίδιος όσο και ο σεναριογράφος των ταινιών που τον έκαναν διάσημο, Χόρχε Σεμπρούν, κινούνταν στο χώρο της σοσιαλδημοκρατίας (ο Σεμπρούν έγινε και υπουργός του Γκονθάλεθ στη Μαδρίτη).

Ενδεχομένως, λοιπόν, να μην ήταν και τόσο δύσκολο για τον Βαρουφάκη να εξιτάρει τον Γαβρά, ο οποίος -ακόμα και από την άποψη του mainstream κινηματογράφου- δε διανύει την καλύτερη φάση της καριέρας του. Αλλωστε, η ταινία παίχτηκε στη Βενετία εκτός διαγωνιστικού τμήματος, χάρη στο όνομα που έχει ο Γαβράς, ο οποίος βραβεύτηκε ως βετεράνος. Υποψιαζόμαστε ότι και κινηματογραφικά η ταινία του Γαβρά θα επιδεικνύει ενότητα μορφής και περιεχομένου: μπαρούφα.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση